

Előszó

Az elmúlt héten – hosszú évek után – valakitől megkaptam azt a kazettát, melyen (Gaál Ferenc tv. fordításában) rögzítve van az akkor angol nyelven megjelent könyv.

Ennyi év után, újra hallgatva, felrázta ismét a szívünket és az Ige még hangsúlyozottabb lett előttünk, hogy „Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz.”

Azokban az időkben (1974) kezdet fűjni itt Magyarországon is a mi gyülekezetünkben Isten Lelkének szele. A Lélek áradt...áradt egyre hatalmasabban. Megújult szíveket és átélt csodákat hagyva maga után.

Nagyon röviden elmondom e könyv írójával való csodálatos találkozásunkat, ami szintén természetfeletti módon valósult meg.

A Szentszellem ajándékának mindegyike gazdagon működött a közösségeinkben, számunkra teljesen új átélésként, mert korábban egy hagyományos gyülekezetként éltünk. Távol tartottuk magunkat mindenféle „pünkösdi” megnyilvánulástól.

1974 karácsonya óta minden megváltozott. Váratlanul a Szentszellem jelenléte elárasztotta a gyülekezetet. A megfáradt szívek megújultak, az ébredés szele fűjt és fűjt. Emberek sokasága mozdult meg, jöttek és jöttek. Az alkalom 8 órakor kezdődött, de már előtte 2 órával a kapu előtt várakoztak, hogy üllőhelyet kapjanak.

Ezzel együtt a karizmák is működtek, így a prófétálás is. A gyülekezet imádkozása közben (ami minden alkalommal hosszú ideig tartott) sokszor szólt hozzánk Isten ilyen módon is. Így történt, hogy egy alkalommal engem is megszólított, próféción keresztül, ott, az egész gyülekezet füle hallatára. Ezt mondta:

„Írjál ennek a testvérnek Mel Tarinak egy levelet, és a gyülekezet hívja meg őt szolgálni Magyarországra.”

Ez abban az időben teljesen elképzelhetetlen volt. Először is, semmilyen cím nem állt rendelkezésünkre, nem ismertük személyesen Mel testvért, csak a kazettáról hallottuk a lefordított könyvet.

A másik hatalmas gond a politikai helyzet volt. Nemcsak mi, magyarok, nem mehettünk külföldre, de ide is csak meghívó levéllel, nagy-nagy cenzúra mellett jöhetett be valaki az országba. Ez különösen vonatkozott a hívó keresztyénekre.

Eltelt két hét és nem írtam levelet, azt gondoltam, hogy ez hátha csak emberi és majd elfelejtjük. Egy imaóra alkalmával újra szólt a Lélek a gyülekezet jelenlétében és rákérdezett, hogy megírtam-e már a levelet? Nem! Volt a válaszom és azzal védekeztem, hogy nem tudom a címet hova írjak. Azt mondta: „még ebben az évben megkapod és tedd meg azt, amit mondtam!”

Ez november végén hangzott el.

Eljött az év utolsó napja szilveszter. Azt gondoltam magamban, hogy mégsem volt hiteles az elhangzott kijelentés, hiszen már néhány óra és vége az esztendőnek.

Ekkor jött a csoda. A gyülekezet együtt volt. Kb. este 8 óra körül nyílt az ajtó és váratlanul belépett két külföldi testvér. Az egyik egyenesen odajött hozzám és a kezembe adott egy cédulát, melyen döbbenet fedeztem fel Mel Tari címét.

Amit a Lélek mondott igaz lett!

Elment a levél, izgatottan vártuk, mi lesz a következő lépés. Kevés időn belül jött a csodálatos válasz, Mel részéről: „Igen, megyek.”

Amikor már itt szolgált a gyülekezet előtt mondta el, hogy ő a szívében szintén kapott egy indítást, hogy jöjjön Magyarországra, de azt mondta az Úrnak: „Nem ismerek senkit, Nincs meghívó levelem. Hogyan??? Cselekedj Uram!” Ő cselekedett, váratlan módon.

Több estén keresztül szolgált közöttünk Debrecenben, Budapesten, vidéken egyaránt. Mindenütt az áldások sora áradt a gyülekezetekre.

Azóta még kétszer volt közöttünk itt Magyarországon. Legutóbb 2004 májusában. Ez a tény is hozzájárult ahhoz, hogyha akkor nem jelenhetett meg a könyve, most mégis jusson el azokhoz, akik kívájnák olvasni azokat az átéléseket, melyeken az ő népe, Indonézia keresztül ment, és ő megírt. Ez év május 28-án emlékezhettünk a 30 éves évfordulójára annak, amikor Isten Lelke ilyen módon először nyilvánult meg közöttünk. Kívánjuk, hogy ismét fűjjon át a Szentszellem szele közöttünk, melegítse át újra a szíveket Isten tüzének a lángja és éljük át a fentebb írt igét: „Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz.”

Marozsán Jánosné

Mint sebesen zúgó szél Indonéz ébredés

Ajánlás:

Azon evangelizáló kis csapatoknak, akik az evangélium terjesztésében hűségesen megállnak.

I. Fejezet: Istenben bízunk

Küldetés Amerikába

A szívem hevesen torkomba vert, amikor a hatalmas Pan Amirecan lökhajtásos repülőgép végigfutott a djakartai repülőtér kifutópályáján, majd felemelkedett a levegőbe. Indonézia kis szigetei rövidesen olyan kicsinek látszottak, mint banánlevelek. Pár perc múlva a dzsungel és az én kicsi falumnak házai már csak emlékezetemben éltek.

Én, Mel Tari kis jelentéktelen tanulatlan indonéz, úton voltam az Egyesült Államok felé. Zsebembe nyúltam és ott megtaláltam azt az 50 centes pénzdarabot, amelyet barátaim adtak nekem. Kivettem a zsebemből és többször, is mint már azelőtt, elkezdtem olvasni a felíratott. Istenben bízunk.

Az Egyesült Államoknak olyanoknak kell lenni, mint a földrészállt mennyország – gondoltam - A kormány és a nép Istenben bízik. Minden egyes alkalommal, amikor pénzt adnak ki, Istenre emlékeznek. Istenem biztos vagy abban, hogy valami üzeneted van Amerika számára? – kérdeztem -

A repülőgép mind magasabbra és magasabbra emelkedett. Mikor már a felhő fölött volt gondolataim visszazálltak 1967-re. Mel. Mondta Isten. Én téged az Egyesült Államokba küldelek, hogy beszélj rólam. Hisz ez lehetetlen – gondoltam - erre nincs mód. Ez sokkal többbe kerülne, mint amit én életembe meg tudnék keresni. „Te csak ne aggodalmaskodj e felől.” Mondta az Úr. Én téged elhívtalak és előkészítem számodra az utat.

Amikor az indonéziai ébredés megindult, nagyon sokan kaptak az Úrtól próféciaát arra, hogy bennünket Indonéziából az egész világra elküld majd. De abban az időben még nem volt fogalmunk sem arról, hogy kit fog majd elküldeni. Azóta is sokat gondolkoztam, különösen mielőtt csatlakoztam az evangelizáló csoporthoz. Vajon mi lenne, ha én lennék az a választott? Hogy milyen hatalmas és csodálatos lenne. Ez volt az oka annak, hogy az Úr nem engedte, hogy rögtön az első evangelizáló csoporthoz csatlakozzam, amelyik az evangéliumot ment hirdetni. Én mindaddig nem mehettem, amíg csak 42 ilyen csoport nem volt. Az Úr azt akarta, hogy az én indítékaimat, gondolataimat teljesen rendbe hozza.

Egy nap egészen el voltam keseredve. Uram vajon miért nem választottál engem? - kérdeztem elkeseredve - Te kiválasztottad az én testvéreimet. Nővéremet. Aki egyáltalán nem szellemibb, mint én vagyok és egy cseppet sem jobb, mint én. Sőt ami azt illeti ő még sok vonatkozásban rosszabb, mint én, és ha Te őt és engem összehasonlítasz. Én sokkal inkább alkalmasabb vagyok Uram.

Az Úr csendes hangon válaszolt: „Mel, a te indítékaid helytelenek. Te engem akarsz szolgálni, de nem a dzsungel nehéz helyein. Te az egész világra el akarsz menni és ez nem helyes. Még nem tudlak téged használni.” Végül is megbántam ezt a buta indítékot és akkor Isten elhívott. Három hónappal az ébredés megindulása után szolgálatra.

Két év telt el és az Úr szólt hozzám. Ez alkalommal mondta nekem, hogy én megyek majd az Egyesült Államokba. De akkora engem már nem is érdekelt nagyon, hogy én valaha is el fogom hagyni Indonéziát. Agyamban forogtak azok a gondolatok, amit a misszionáriusoktól hallottam.

Ők azt mondták: ha valaki elmegy Amerikába, azt hamarosan megrontja a pénz a kocsik a gazdag ételek, mindaz a gazdagság, önzés, ami egész Amerika területén élvezhető.

Pár év Bibliaolvasás és imádság után felismertem, hogy Amerikába jönni valóban Isten terve volt számomra, de Isten még egy kicsit megvárakoztatott. Isten azt akarta, hogy egészen világosan álljon előttem, hogy 1970-ben és nem hamarabb kell az Egyesült Államokba jönnöm. A Sátán majdhogynem egy teljes évvel korábban indítani akart arra, hogy eljöjjenek.

1969-ben egy amerikai család távirati meghívást és pénzt küldött útiköltségemre de az Úr egész világosan azt mondta: ne fogad el. Megköszöntem nekik, és azt mondtam, Nagyon sajnálom, de ez még nem Isten ideje. Mel teljesen buta vagy. Mondták a barátaim. Ha megjött a pénz, akkor az természetes, hogy az Istentől van, és azt el kellett volna fogadnod. Nem akarsz elmenni? De igen, én Amerikába akarok menni, de még nem jött el az Isten ideje. – válaszoltam - Isten mondja, indulj!

Egy év telt el és az Úr azt mondta nekem itt az ideje, hogy indulj.

Elmentem a testvérekhez, hogy megerősítést nyerjek e felől. Imádkoztatok értem? - kérdeztem a testvéreket - Isten vezetésére van szükségem egy nagyon fontos dologban. Mit akarsz tudni? – kérdezték - Nem mondom meg, mert ha átgondoljátok, és ha tetszik nektek az elgondolás, akkor azt mondjátok igen, és ha más véleményetek van, akkor azt

mondjátok, hogy nem. Én így csak a ti véleményeteket ismerném meg, de nem az Isten véleményét – mondtam - imádkozni fogok, addig ti figyeljétek Isten televízióját és mondjátok meg, mi történt.

Isten Indonéziában nagyon sok embernek adta a látomások ajándékát. Nekünk csak el kell menni hozzájuk és megkérni őket, hogy figyeljék Isten televízióját, és ő megmutatja a jövő eseményeket, mintha egy tévé képernyőn látnánk.

Tehát én imádkoztam, és azt mondtam, Istenem! Te tudod, hogy nekem a Te vezetésedre van szükségem. Kérlek, hogy az én testvérnőmnek add tudtára, hogy elmondhassa nekem. Te már beszéltél hozzám, de én megerősítést szeretnék kapni rajta keresztül. Amikor befejeztem az imádságot. – megkérdeztem - Mit mutatott neked Isten? Nagyon érdekes, mondta a testvérnő. Téged láttalak nagyon sok ember között állni, de ezek az emberek nem olyanok, mint mi vagyunk. Fehér bőrük van, nagyon soknak szőke haja és a szemük is egészen más, mint a miénk. Sokan közülük egyméternyolcvannál is magasabbak és nem értettem, hogy mit beszéltek és te is, nagyon furcsa angol nyelven beszéltek velük. Én nem tudom milyen ország volt amilyet, láttam. De Isten azt mondta nekem, hogy neked azt kell tenned, amit már elmondott korábban is, és te azt meg is fogod tenni, mert ez az Ő akarata. Mel mi ez? Magyarázd meg nekem.

Elmondtam neki, hogy az emberek, akiket látott a látomásban, Amerikaiak voltak és hogy angolul beszéltek és hogy dicsőítsük Istent azért, hogy rajta keresztül megerősített engem, hogy én valóban az Egyesült Államokba megyek.

Isten csodálatos gondoskodása

Nagyon sok egyéb megerősítés is követte ezt.

Egy nappal később, amikor imádkoztunk a gyülekezetben. Az Úr azt mondta: „Most menj, készülj, hogy holnap után elhagyhassad az országot.”

Ő nem Istenem-hát ez lehetetlen. Hiszen még a pénzt sem tudom összeszedni ilyen rövid idő alatt. Egyetlenegy fillér sincs a zsebemben. De az Úr továbbra is azt mondta, mondd a barátaidnak és a családodnak, hogy két nap múlva elutazol az Egyesült Államokba. Jobb, ha nem mondom nekik. Ők azt gondolják, hogy megbolondultam, - gondoltam magamban - de mivel az Úr továbbra is ezt mondta nekem, engedelmeskedtem, bár teljesen lehetetlennek látszott Két nap múlva elhagyom az országot és elmegyek Amerikába. Jelentettem be. Családom és a barátaim valóban azt tették, amit gondoltam, nevettek. Mel ez teljesen lehetetlen. Te meg vagy bolondulva? Mel nagyon örülünk, hogy te ezt mondod nekünk de, ne mond másnak. Mondta az apám. Mindenki azt gondolja majd, hogy megbolondultál. Mindjárt az első nagydolog az volt, hogy valahogyan el kellett jutnom Timor fővárosába Kupangba.

Kupang körülbelül hetvenmérföldnyire fekszik Soetól, az én kis városomtól. Ha majd egyszer eljöttök Timorba meg fogjátok érteni, hogy miért volt ez nagyon fontos.

Az én országomban az utazás nagyon nehéz. Néha ha szerencsés, vagy akkor elkaphatsz egy kormányzósági autót vagy teherautót. De a legtöbb embernek a dzsungelen keresztül, csapásokon, ösvényeken kell gyalogolnia.

Ezen időszakban az Úr két djakartai testvérnőnek szólt és elmondta nekik, hogy nekem segítségre van szükségem. Azt mondta az Úr nekik, hogy repüljenek Kupangba béreljenek egy Jeepet, menjenek el Soéba. És hozzák el Mel Tarit DJakartába. De Istenem, hiszen éppen most ment vissza Soéba és Te azt mondod, hogy menjünk el és hozzuk el őt. Tiltakoztak.

Tudniillik én Banbungban voltam egy missziói konferencián előadó. Az Úr azonban azt mondta nekik, hogy mindenképpen menjenek el.

Így ők 1500 mérföldet repültek Timorba, aztán ott béreltek egy Jeepet és eljöttek Soéba. Még este megérkeztek az én otthonomhoz. Bejöttek, és azt mondták Mel, neked mindenképpen szükséged van arra, hogy valamiképpen eljuss DJakartába. Dicsőség az Úrnak. Igen, – feleltem - kész vagyok menni.

Ugyanakkor kaptam egy táviratot Amerikából, amelyben az állt, hogy a pénz a Kupangi bankban rendelkezésemre áll, hogy DJakartába menjek. Az Amerikai oda-vissza jegy, pedig a Pan American repülőársaság irodájában vár.

Ez a távirat egy olyan családtól jött, akiről még soha azelőtt nem hallottam. Az Úr azt mondta nekik, hogy küldjenek ki pénzt Indonéziába, hogy Mel eljöhessen ide. Ők azelőtt sohasem láttak, de engedelmeskedtek az Úrnak és küldték a pénzt.

Fogtam a táviratot elmentem a bankba, megkaptam a pénzt, hogy elmenjenek DJakartába.

Mikor megérkeztem DJakartába, nagy problémával találtam szembe magam. Hogyan kaphatok vízumot Amerikába, hiszen nem volt senki támogatóm. Elmentem az Amerikai Konzulhoz, nem akart vízumot adni. Ki az, aki jót áll majd önért? – kérdezte - Az Úr Jézus Krisztus. – válaszoltam - Nagyon remek fickó lehet, mondta - de őt, mint támogatót és jótállót nem fogadhatjuk el.

Így aztán vízum nélkül kellett kijönnöm az irodából azon a reggelen. Ebéd után, és sok imádság után. Az Úr azt mondta nekem, hogy menjek vissza a konzulátusra és kérjem másodszor is a vízumot.

Mikor visszatértem a konzul nem volt éppen ott, és így egy hölgygel beszéltem.

Ki az ön jótállója és támogatója? – kérdezte - Az Úr Jézus Krisztus. – válaszoltam -

Habozás nélkül kiállította a vízumomat, és átnyújtotta nekem. Hogyan fog majd Amerikában élni? - kérdezte tőlem - Az Úr mindenről gondoskodik, amire nekem szükségem van. Megígérte nekem, – válaszoltam - Óh, lehetséges, hogy ön Amerika részére terhet jelent majd. – mondta - Nem, én sohasem leszek teher Amerikában, – válaszoltam - ha az Úr Jézus vállalta az egész világnak a terhét, Ő bizonyára gondot visel majd rólam.

Miután elhagytam az irodát, azt mondtam: „Uram, Te most csodálatosan bizonyítottál saját magad mellett, de Uram én nem tudok valami jól angolul.” – „Te csak menj, és ne törődj a nyelvi problémával - mondta az Úr - ha kész leszel beszélni, de nem tudsz, akkor mondd az embereknek, Jézus becsapott engem.”

Kiszállás

Most meghallottam a hatalmas motorok sebességének lassulását és megjelent a felirat, kérjük az öveket becsatolni. Ezzel egyidőben felhangzott a stewardess szava is. Kérjük, csatolják be öveiket és készüljenek fel a Losangelesi nemzetközi repülőtéren való leszálláshoz.

Ó micsoda öröm töltötte el az én lelkemet. Amerika, Amerika! – gondoltam - Az az ország, ahol mindenki bízik Istenben. Ó Jézus köszönöm teneked, hogy megengeded, hogy eljőjsek e földi paradicsomba. Imádkoztam. Add azt is tudtomra Uram, hogy mit akarsz, hogy mit mondjak ezeknek az embereknek, akik már olyan sokat tudnak Terólad.

Akkor én még nem nagyon értettem meg azt, hogy az Úr nagyon sokszor bizonyít majd maga mellett Amerikában. Mert nekem nem csak arra volt szükségem, hogy jobban beszéljek angolul, és hogy pénzem legyen a megélhetésre, hanem nekem azt a tényt is fel kellett fognom, hogy azok a szavak, amelyek minden pénzen rajta állnak, hogy „Istenben bízunk”, sajnos nem mindig igaz.

Alig tudtam kiszállni a repülőgépből olyan izgatott voltam. Az épület olyan óriási és olyan új volt. Minden csodálatosnak tűnt. Kijöttem egy nagy falon keresztül. Továbbmentem majd egy nagy terembe jutottam, ahol embereket láttam ülni, akik különféle árukat árusítottak. Óh, nem ez nem Amerika! – kiáltottam - Az Ördög eltérítette a repülőgépet és rossz helyen szálltunk le. Bárhova néztem is piszkos könyveket, eldobált pálinkás üvegeket láttam és szinte mindenki dohányzott. Hát mi történt? Uram segíts!

II. Fejezet: A sebesen zúgó szél

Most azt akarom elmondani nektek, hogyan munkálkodott az Úr. Talán ez segít abban, hogy felismerjétek, hogy ezekben az utolsó napokban az Úr ezeket is megcselekedheti és egyben bizonyíték is arra, hogy minden, ami a Bibliában van az igaz, és akik most élünk számunkra is igaz.

Az embereknek ma úgy beszélnek a Bibliáról, mint a jó öreg feketekönyvről. Azt gondolják, hogy azok a dolgok, amik a Bibliában meg vannak írva sok száz évvel ezelőtt történtek, és ezen generáció számára már nem valóságosak. De én bizonyíthatom, hogy ami a Bibliában van az a mai napra is éppúgy érvényes, mint a napilapok. Az újságok a bűnökről, a bűnözésekről, háborúkról, földrengésekről, lázadásokról írnak. Azonban a Biblia az Isten akaratát magyarázza meg, és azon keresztül beszél nekünk, az Ő szeretetéről és hatalmáról. Ha mi elhisszük a Bibliát, úgy ahogy van, meg fogjuk látni az Istennek erejét! Ami megmozdítja a mi életünket, a mi közösségünket, ahogyan a bibliai időben több száz évvel ezelőtt is tette.

De mielőtt én az Indonéz ébredésről beszélnék, és elmondanám hogyan is történt, a Római levél 15:16. versét idézem:

„Legyek a Jézus Krisztus szolgája a pogányok között, munkálkodván az Isten evangéliumában, hogy legyen a pogányoknak áldozata kedves, és a Szent Lélek által megszentelt.”

Ebben a versben Pál nem csak arról a határozott elhívásról beszél, amit Isten neki adott, de az ő szolgálatáról is szól. Ő a pogányoknak nem csak szavak által szolgált, hanem sok jel, és csoda által a Szent Lélek erején keresztül. A Római levél 15:18-19. versében így ír:

„Mert nem merek szólni semmiről, amit nem Krisztus cselekedett volna általam a pogányoknak engedelmségére, szóval és tettel, jelek és csodák ereje által, az Isten lelkének ereje által.”

A mi egyházunkban, Indonéziában mi tudunk a Szentlélek Istenről, az Atya Istenről, és a Fiú Istenről, Jézus Krisztusról. Mi tudtuk, hogy a mi Bibliánk valóban jó. bibliai verseket tanultunk meg fejből, de azelőtt sohasem tapasztaltuk a Szentszellem mozgását, ahogyan azt Pál leírta.

Nagyon világosan magyarázta, hogy ő a Szentszellem ereje által szolgált a pogányoknak szavakkal és cselekedetekkel és hatalmas csodákkal. Pál apostol ment egyik helyről a másik helyre prédikálta Jézus Krisztus evangéliumát, ő nem csak élete által osztotta meg velük Isten Élő Igéjét, ahogyan az evangéliumot megélte az emberek között, hanem hatalmas jelek és csodák által is.

A Szentszellem ma is Isten igéjét használja, hogy elérje az embereket. Ő ma is használni akar bennünket Ő azt akarja, hogy mi éljük meg az Igét és Ő a mi életünkön, keresztül akar munkálkodni sok csodával és jellel.

A II. Timótheus 1:7-ben azt olvassuk:

„Az Isten nem a félelemnek, hanem az erőnek és szeretetnek és józanságnak Lelkét adta nekünk.”

Az I. Kor. 12-ben a Szentszellem munkájáról olvasunk amint erőben munkálkodott. Az I. Kor. 13-ban a „Szeretet Lelkéről” olvasunk, de ez még nem minden. Az Istennek a Lelke a „józanságnak” is a Lelke. Ezt találjuk az I. Kor. 14-ben. A görög nyelvben a józanság fegyelmet vagy rendet jelent.

Én azt hiszem a gyülekezetekben, amit Pál a Róma 15-ben ír a Szentszellem mindig ilyen módon, erővel működött. Nagyon sok gyülekezet és egyház van és nagyon sok ember szerte az egész világon, akik nem hiszik, hogy a szellemi ajándékok ma is közöttünk munkálkodhatnak. Szomorú!

Mióta az Indonéziai ébredés 1965-ben megindult, Isten visszaállította a szellemi ajándékokat a mi gyülekezetünkben és egyházainkban. Hálás vagyok az Úrnak mindezért.

Sokan azt mondják, mivel az egyházat pünkösdkor alapította az Úr, nekünk nincs szükségünk szellemi ajándékokra, de én ezt nem hiszem. Miért? Mert Pál és Péter és János 2000 évvel ezelőtt igényelte a Szentszellem mozgását és működését szolgálatához. Ő mennyivel inkább szükségünk van erre a mi generációnk életében!

Az Ördög tudja, hogy az ő ideje rövid és Jézus Krisztus, hamarosan visszatér. Az Ördög hatalmas módon munkálkodik és harcol ebben az időben. Sokkal inkább, mint az első évszázadban. Én hiszem, hogy ez az egyetlen mód arra, hogy mi keresztyének ezekkel a démoni erőkkel szemben Isten szellemének erejével harcolni tudjunk. Az egyetlen reménység az egyház számára, hogy a kegyelmi ajándékokat hagyjuk működni újból.

Dobozba zárt erő

Uram, valljuk! Te azt mondtad a Bibliában, hogy megteheded, de ez a biblia vers már több mint 2000 éves. Ez a bibliai vers már nem érvényes. Mert az egyház akkor még nem volt megalapítva.

Ma egyházainkban túlságosan sok dobozunk van, amelyekbe az igéket helyezük. Az egyik doboz olyan bibliai versek számára van, amelyik arról beszél mi történt évszázadokkal azelőtt.

A másik doboz azon bibliai igéket tartalmazza, amelyek ma történhetnek, de csak bizonyos körülmények között. Egyes bibliai versek csak a zsidókra vonatkoznak, akkor ez egy másik dobozba megy. Mi a Bibliát olyan sok dobozba rakjuk szét, hogy teljesen elveszítjük a jelentőségét és üzenetét!

A Biblia nagyon egyszerű és ma is szól hozzánk. Ma is épp olyan igaz, mint 2000 évvel azelőtt volt, az akkor élő emberek számára. Isten meg akarja erősíteni azt a mi életünkön keresztül ma is. Ha valami a Bibliában nem igaz, akkor semmi sem igaz abban!

Hálát adok Istennek azért, hogy amikor az ébredés megindult, Ő segített nekünk abban, hogy a Bibliát nagyon egyszerű módon lássuk. A baj az, hogy mi mindent a mi értelmünkkel próbálunk körvonalazni, a mi kis computerünkkel ahelyett, hogy a szívünkkel értenénk meg.

Amikor a Márk 16:9-20 terjedő részben a jelekről és csodákról olvasunk, nagyon sokan azt mondják: „ó ezeket a verseket a legrégebbi kéziratokban nem is lehet megtalálni” és mivel azokat a régi kéziratok nem tartalmazzák, legjobb, ha egy másik dobozba rakjuk, és aztán rácsukjuk a fedelét. Mit jelent az I. Kor. 12. ? Pál azért írta ezeket le, mert az egyház még nagyon kicsi volt, éppen csak, hogy megszületett. - mondják sokan - Ők nagyon gyengék voltak és szükségük volt ezekre az ajándékokra. Ma azonban nekünk nagy egyházaink vannak, nagy embereink vannak. Minden csodálatosan megy és így, nincs szükségünk természet feletti ajándékokra. Így ezt a fejezetet is egy másik dobozba rakjuk.

Olvasunk az I. Kor. 13-ról és azt mondjuk: ó igen erre van szükségünk a „szeretetre”. A szeretet a legnagyobb ajándék. Aztán következik az I. Kor. 14. és akkor úgy döntünk, hogy ezek a dolgok nem is nagyon fontosak. Hogyha van szeretet bennünk, akkor mindenünk van. Így aztán nincs semmi sem szükségünk, az I. Kor. 14-et is berakjuk egy dobozba.

A Biblia azonban nem így magyarázza. A Biblia azt mondja, hogy Istennek a Szelleme erőnek, szeretetnek és rendnek a Szelleme. A Szentszellem mindhárom módon működik. Isten Szelleme nemcsak erőben, nemcsak szeretetben, nemcsak rendben működik, hanem mind a háromban, egyszerre ahogy az I. Kor. 12-13-14-ben olvashatjuk. Mi nem hagyhatjuk ki e három fejezet közül egyiket sem.

Az Apostolok cselekedetei második része megismétlődik. Én a presbiteriánus egyház tagja vagyok, és nálunk minden nagyon rendben ment. Amikor templomba mentünk minden szépen le volt írva papírra. A Lelkipásztor felolvasott egy igéi részt és mi elolvastuk a másik részt. Tudtuk hová kell állni hová kell leülni. Tudtuk mikor kell imádkozni, és mikor kell énekelni. Én valóban hálás voltam ezért Istennek és nagyon értékeltük ezt a rendet a mi gyülekezetünkben. Nálunk szeretet is volt, vagy mondjuk így egy kis szeretet. Ha valaki ránk mosolygott, mi is visszamosolygottunk. Azt tanultuk, hogy szeressük azokat, akik szeretnek bennünket, és ha ők nem szerettek bennünket, akkor túlságosan mi sem szerettük őket. De a mi gyülekezetünkben erő nem volt.

Amikor az ébredés megérkezett, Isten adta az Ő Szentszellemének ajándékát. Mégpedig mint erőnek, szeretetnek és rendnek ajándékát. Nagyon jól emlékszem arra az 1965. szeptember 26-i estére. Kb. kétszázan voltunk különböző korúak a templomban, hogy együtt imádkozzunk. Amint imádkoztunk hirtelen valami furcsa dolog történt. Ha elolvassátok a Bibliából az Apostolok cselekedetei 2-ik részét. Akkor ott megtaláljátok, hogy mi is történt a mi gyülekezetünkben.

Sok évvel ezelőtt is ismertük már ezt a bibliai részt, sőt nagyon sokan fejből is tudtuk ezt, de ezelőtt saját életünkben ezt még nem éltük át. Lelkipásztorunk gyakran mondogatta nekünk. Mivel Isten 2000 évvel ezelőtt adta a Szentszellemet, ha ti az egyház tagjai vagytok automatikusan a Szentszellem keresztségébe részesültök. Azon az éjszakán az Úr elkezdte megnyitni a mi szemünket, hogy meglássuk nem automatikus dolog ez. A János 3: 16-ban azt olvassuk:

„Isten úgy szerette a világot, hogy az Ő egyszülött fiát adta, hogy valaki, hiszen Ő benne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

Isten az Ő fiát adta az egész világ számára, bár így van ez. Ez nem jelenti azt, hogy mindenki, aki a világban van a mennyországba fog jutni. Bár Ő adta a Fiát, az egész világ számára, de aki mennybe akar kerülni, oda kell jönnie Isten Fiához, üdvösségért és ez áll a Szentszellemmel való betöltöttségére is. Jézus az Ő Szentszellemét adta mindenkinek, aki csak elfogadta Jézust, mint saját személyes Megváltóját, és a Krisztus testének tagjává lett. Azonban mindenkinek el kell oda jutnia, hogy saját ereje semmit sem ér, és személyes tapasztalatot kell szerezni Jézussal, a Szentszellemmel való betöltöttséghez és ez nem jön automatikusan. Mindenkinek személyesen kell azt kérnie. Dicsérjük Istent, hogy azon az estén az Úr elkezdte megnyitni a mi szemünket és a mi szívünkben éhséget támasztott a Szentszellemmel való betöltöttség iránt.

Eszünkbe jutottak keresztelő János szavai. „Én vízzel keresztelek titeket de, aki utánam, jó az Szentlélekkel, és tűzzel keresztel majd titeket.” Sok éven át lelkészeink félre vezettek bennünket. Ők azt mondták, hogy nekünk 2000 évvel ezelőtt élt emberek tapasztalatára kell támaszkodnunk.

Azon az estén az Úr a mi szívünkhöz úgy szólt, hogy a keresztyénségünknek nem mások tapasztalatán kell alapulnia. Ez egy személyes átélés az élő Istennel és hálás vagyok Jézusnak mindezért.

A zúgó szél és tűz.

Azon az estén amint együtt imádkoztunk, hirtelen a Szentszellem éppúgy, mint pünkösdkor leszállt. Az Apostolok cselekedete 2. részében úgy olvassuk, hogy Ő úgy jött, mint egy sebesen zúgó szél és ezen az estén amint ott ültem, mellettem nővérem, hatalmas szél zúgását hallottuk. Úgy hallatszott, mint egy tornádó a templomban. Körülnéztem de, semmit nem láttam. Odafordultam testvéremhez. Édes hallasz valami furcsa hangot? Igen válaszolta hallok, de ne törődj most ezzel a hanggal, imádkozunk és elkezdett imádkozni, de ugyanakkor hallottam, hogy többen egyszerre kezdenek el imádkozni.

Tudnotok kell, hogy a mi gyülekezetünkben mi mindig abszolút rendben imádkoztunk egyik a másik után. A gyülekezetünkben elég volt, ha egy személy imádkozott, hiszen minden le volt írva előttünk. Ha többen akartak imádkozni, akkor nekünk egy csomó papírra kellett leírni az imádságokat.

De ezen az estén azok a presbiteriánusok, kezdték elfelejteni a leírt rendet és az imádságot, amely előttük állt és szellemben kezdtek imádkozni.

Először egyik a másik után, de még mielőtt felismertem volna miről is van szó, egyszerre kezdtek imádkozni. Ó drága Jézus, mi történik itt ma ebben a gyülekezetben? Elfelejtették a leírt rendet, mondtam és egyszerre imádkozott mindenki. Ránéztem a lelkipásztorokra, micsoda megijedt arcot vágtak.

Ők szemben ültek a gyülekezettel az emelvényen és egyszerűen nem tudták, hogy mit kezdjenek ezzel a kétszáz emberrel. Ők is hallották a hatalmas zúgó szelet, és újra meg újra körülnéztem, de semmi sem mozdult. Csak a hatalmas hangot lehetett hallani.

Azután egyszer csak meghallottam a tűzoltó harangot jó hangosan.

A templommal szemben levő utcában volt a rendőrség és a tűzoltóság épülete. Az emberek a rendőrségen látták, hogy a templomunk lángokban áll. Meghúzták hát a tűzoltó harangot.

Ez azt jelentette a mi városunkban, hogy mindenki gyorsan jöjjön, mert tűz van.

Indonéziában különös képen Timoron nincsenek tűzoltó autók. Egyszerűen meghúzzák a tűzoltó harangot, és az emberek tudják, hogy tűz van, és mindenki jön, szalad a vizes vödörrel és más egyéb alkalmatosságokkal, hogy oltás a tüzet. Amikor az emberek odaértek a templomhoz látták a lángokat de a templom mégsem égett. A természetes tűz helyett Istennek a tüze volt ott.

Mivel ez történ nagyon sokan elfogadták Jézus Krisztust, mint személyes megváltójukat és a Szentszellem keresztségét is sokan elnyerték.

Mi presbiteriánusok voltunk. Számunkra ez nem volt olyan természetes dolog és nem volt olyan természetes a Szentszellem keresztsége vagy más szóval megtöltekezés Szentszellemmel, ez valami új volt számunkra. De az Úr megnyitotta szemünket és elmondta nekünk, hogy ezek a dolgok azért vannak, hogy mi az életünkben megtapasztaljuk azokat, és hogy mi ne csak a sok évvel azelőtti pünkösdi tapasztalatára támaszkodjunk.

Egy példát szeretnék hozni nektek. Képzeljétek el, hogy egy napon közületek valaki megszeret egy fiút vagy egy lányt és az apja, azt mondja neki. Úgy látom te szerelmes vagy. Te erre azt mondd. Igen apám én szerelmes lettem ebbe a fiúba vagy lányba és szeretnék ezen a nyáron összeházasodni. Mi lenne, ha azt mondaná apád erre. Anyád és én már húsz éve házasok vagyunk, és neked nem kell mást tenned, mint a mi tapasztalatunkra támaszkodni és gondolatban úgy tenni mintha te is házas lennél. Mit gondoltok vajon egyet értenétek szüleitekkel ilyen buta ötlettel? Én azt hiszem, inkább azt mondanátok. Apám ti egymilliószor is lehettek házasok, ha úgy tetszik, de én magam szeretnék megházasodni. Minél többet beszélsz nekem a ti házasságokról, annál inkább szeretném én magam megtapasztalni. Minél csodálatosabb a ti házasságotok annál hamarabb szeretnék én megházasodni, ha lehetséges.

Milyen igaz, hogy mi nem támaszkodhatunk a szüleink tapasztalatára. Nekünk saját magunknak van átélésre szükségünk. Én hiszem, hogy ez így igaz, nem csak a Jézus Krisztus üdvösségére és áldozatára, hanem a Szentszellem keresztségére is.

Te nem támaszkodhatsz János vagy Péter vagy, más bibliai ember tapasztalatára. Milyen csodálatos volt az ő tapasztalatuk. De nekünk a mi saját tapasztalatunkra van szükségünk. Nagyon sok ember van, aki elégedett azzal a tapasztalattal, amit János vagy Péter megélt.

Ez pontosan olyan, mint a példánkbeli fiatalember esete, aki anyjának vagy apjának a házassági tapasztalatára akarna támaszkodni. Nagyon sok ember azért nem valósíthatja meg életében az erőt a szeretet és az örömet, mert elmulasztja a Szentszellemmel való betöltekezést.

Újfajta imádás

Hálás vagyok az Úrnak, hogy azon az estén az Úr megbocsátotta a mi tudatlanságunkat és a Szentszellem hatalmas módon kezdett munkálkodni. Én a templom végében ültem, és így mindent láttam, ami ott történt.

Hirtelen egy testvérnő felállt előttem és a kezét felemelte magasra. Uram ez a testvérnő teljesen megtöri a gyülekezeti rendet, mondtam magamban. Hiszen nincs megengedve a templomban, hogy felemelt kézzel imádkozzunk.

Mikor mi templomba mentünk és imádkoztunk, akkor nagyon szent arcot igyekeztünk vágni. Azonban ezen az estén az asszony felállt és felemelte a kezét Isten felé. Uram ugyan mi történt ezzel az asszonnyal, - gondoltam - hát ez nem mehet így a mi gyülekezetünkben ez nem a mi stílusunk.

Aztán eszembe jutott, hogy a Biblia azt mondja. Emeljétek fel a kezeteket a szentek szentjébe. Nem! Ez az asszony nem az egyházi előírásokat követte, hanem a Biblia stílusát. Igen, hogyha ez a magyarázat, akkor csak tegye, - gondoltam -

A két lelkipásztor, aki velünk szemben ült nagyon meg volt zavarodva és nem tudta mit tegyen. Az egész templomban mindenütt az emberek egymásután álltak fel és emelték fel kezeiket és úgy imádták az Urat. Én csak úgy magamban töprengtem azon, ugyan mi történik itt? Odafordultam nővéremhez és akkor azt láttam, hogy ő is felemeli a kezeit, és úgy dicsóítja az Urat.

Megpillantottam egy asszonyt velem szemben. Ez az asszony tanulatlan volt és a mi hivatalos Indonéz nyelvünket sem ismerte, ami az egész országban használatos. Ő csak saját földjének a nyelvét a Timori nyelvét ismerte.

Angolul meg pláne nem tudott. Ebben az időben én már tudtam egy kicsit angolul, mert már tanultam az iskolában. Ez az asszony elkezdett imádkozni hangosan. Valami csodálatos tökéletes angol nyelven. Szeretlek Jézus Téged, - mondta - én fel akarom venni a keresztedet és követni Téged. Ó én szeretlek Jézus: és mondta, mondta azt a csodálatos imádságot.

A mi két lelkipásztorunk, akik egy kukkot sem tudtak angolul, azt gondolták, hogy az asszony halandzsázik. Odarohantak a szószékhez és hangosan kiáltották:

Ó Uram, ha ez nem Tetőled van, hanem a Sátántól és ezt a halandzsa hangot a sátán kelti akkor állítsad le őt. De minél inkább imádkoztak Isten Lelke, annál inkább kiárasztotta áldását.

Aztán a templom másik oldalán egy ember Németül kezdett imádkozni. Ott állt és az ő imádása Isten dicsérete, csodálatos volt. Majd a templom különböző részein kezdtek felállni az emberek és imádták és dicsérték az Urat különböző nyelveken. Ezen az estén leszállt az ég a földre, csodálatos volt.

Voltak akik Franciául beszéltek, voltak akik Istent különböző földi nyelven dicsérték. Egy asszony szüntelenül azt ismételte. „shalom, shalom” Bár fogalma sem volt arról, hogy Héberül beszél. Jó párszáz ember gyűlt oda a templom tüzoltására, ők is hallották az imádságot, és azt kérdezték egymástól:

- Ugyan mi történt ezekkel a keresztyénekkal? Sőt azelőtt még hangosabban imádkoztak.

Beözönlöttek a templomba, hogy lássák, mi történik ott. Így aztán már nemcsak kétszázan voltunk ott, hanem több mint ezren, városunk legkülönbözőbb részeiből. Ahogy a Szentszellem indította őket a templom különböző részeiben ülő emberek, meggyőződtek arról, hogy ezt az Úr Jézus teszi és elfogadták Őt, mint személyes megváltójukat. Megbánták bűneiket, visszarohantak otthonaikba, elhozták varázsszereiket, fétiseiket és asztrológiai könyveiket, szennyes irodalmaikat, álmos könyveiket. Visszajöttek a templomhoz, és egy hatalmas tüzet raktak és azokat mind beledobálták a tűzbe.

Azon az estén senki sem prédikált a templomban csak a Szentszellem mozdult meg az Ő csodálatos módján. Az Istentisztelet egészen éjfélig tartott. Az Úr jeleket és csodákat tett sokakkal és amint emberek bizonyosságot tettek arról, amit Isten mutatott meg nekik. Ez szolgálat volt mások felé, akik ott voltak. Olyan csodálatos is az Úr, hogyan egyengette ki a mi életünk egyenetlenségeit.

Szokatlan szolgálat

Egyszer csak hirtelen egy ember fölugrott a szószékre. Ez szokatlan volt. Azelőtt laikusok nem mehettek fel a szószékre ez a hely csak a lelkipásztorok és gyülekezeti vezetők részére volt fenntartva. De ez a testvér most szemben állt velünk kinyitotta Bibliáját.

Én egy kicsit mosolyogtam is magamban, mert ez a férfi alig pár nappal ezelőtt tért meg. Ó ez az egyszerű testvér, – gondoltam - most tért meg és máris prédikálni akar nekünk. Biztosan megbolondult egy kicsit. De ő nem törődött vele, hogy mi mit érzünk, és mit gondolunk, kinyitotta a Bibliát, és azt mondta:

Testvérek, és testvérnők az Úr azt mondta nekem, hogy ez a Szentszellem munkája. Aztán kinyitotta az Apostolok cselekedetei 2-ik részénél és elkezdte olvasni a 17-ik verset.:

„És lésszen az utolsó napokban ezt mondja az Isten, kitöltök az Én lelkemből minden testre és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok és a ti ifjaitok látásokat, látnak és a ti véneitek álmokat álmodnak.”

Miután felolvasta a bibliai verset elkezdett prédikálni. Körülbelül egy félóra múltán az Úr azt mondta neki, hogy másnap laikusoknak kell prédikálniuk és szólni az evangéliumot. Most már nagyon nyugtalan lettem. Ó ez lehetetlen hogyan mehet ki egy laikus, és hogyan szólhatja az evangéliumot, hiszen mi sohasem jártunk Biblia iskolába vagy szemináriumra éppen csak, hogy megtérünk. Ugyan, hogyan szólhatjuk mi az evangéliumot, ez lehetetlennek tűnt.

Mel testvér mondta ez a testvér. Az Úr azt mondta nekem, hogy el kell mennünk, és hirdetnünk kell az evangéliumot, mert ez minden keresztyén kötelessége. Ez nemcsak a lelkipásztorok és gyülekezeti vezetők kötelessége, hanem minden hívő keresztyénnek Jézus Krisztusért ki kell állnia.

Most már látom, hogy ez az, amit mi a gyülekezetünkben elmulasztottunk. Azt hiszem, hogy ebben nagyot hibáztunk. Éveken keresztül éltünk és megpróbáltunk mindent szépen elképzelni. De tökéletesen elvesztettük az Ige egyszerűségét és így, nem is csináltunk semmit.

Hálás vagyok az Úrnak, hogy azon az estén elkezdett beszélni a mi szívünkhöz és azt mondta: Holnap nektek kell kimenetek és hirdetni az evangéliumot.

Az első három hónapban körülbelül 70 laikus csoportot szerveztünk, akik kimentek, és hirdették az evangéliumot faluról falura. Amikor ezek kimentek, „nagy jelek és csodák” követték őket.

Így kezdődött az Indonéziai ébredés.

III. Fejezet: Isten mély, személyes módon működik

Mióta az Úr kiöntötte a Szentszellemét a gyülekezetünkre, Isten bűneinkkel nagyon személyes módon foglalkozott. Sokaknak adta a tudomány beszédét, hogy megjelentse a bűnöket. Egy este egy asszony elment a gyülekezet egyik férfiához és elmondta:

Testvér te paráznaságot követtél el és az Úr téged megbánásra szólít fel. Még sohasem hoztad ezt világosságra.

Ennek a férfinak a felesége is ott volt és ő egészen megvadult. Most már tudom a te titkodat, - mondta - Sohasem tettem ezt. - felelte a férfi - hogy érted azt, hogy sohasem tetted? - kérdezte az asszony -, akinek a tudomány beszéde adatott ajándékként. Elmesélem neked a részleteket, és ő pontosan elmondta a részleteket, és a helyet és a másik asszonynak a nevét is, azután megkérdezte, még mindig tagadod?

Végül is az Istennek szelleme leszállt erre az emberre és bevallotta a bűnét. Felesége továbbra is nagyon vad volt és az Úr elküldött valakit hozzá, hogy az ő saját bűnei felől szóljon neki. Azután az asszony is elkezdte megvallani az ő bűneit.

Ezen az estén a gyülekezetben az emberek bevallották titkos bűneiket. Az Úr valóban megtisztította az ő életüket mindezeketől a bűnöktől és elkészítette ezeket az embereket, hogy az Ő szolgálatára lehessenek.

Sok embernek volt otthon varázsszere de azokat nem vallották meg és az Úr ezt egy férfitestvérnek, mondta meg a gyülekezetből azokat a személyeket és helyeket, ahol a fétiseket tartották. Nem lehetett tovább letagadni. Meg kellett vallani és megszabadulni tőlük.

Ily módon megnyitotta az Úr a számunkra azon az éjszakán a világosság útját a démoni erők felett. Nagyon sok ember anélkül, hogy észrevenné a Sátán köteléke alatt van!

A tagadás halált hoz!

Az egyik férfitestvérnek megmondták, hogy pálinkát tart elrejtve otthonában. Nem nekem nincs egy csepp pálinkám sem és visszautasította a megbánás útját.

Az Úr azt mondta az embereknek, akik elmentek hozzá, hogy szolgáljanak feléje:

„Ha meg nem bánja bűnét, akkor 24 óra múlva meghal!

Ezek a testvérek elmondták neki, hogy még 24 órája van arra, hogy bevallja a bűnét, mert meg fog halni. A következő nap a férfi eljött az összejövetelre és elmondták neki, hogy már csak egy órája van a megbánásra. Ha meg nem bánod bűneidet meg fogsz hallani, mondták neki a testvérek. Nem érdekel nekem nincs otthon pálinkám. Már csak egy félórád van, mondták neki. Meg vagytok bolondulva, nekem sokkal több időm van még. – felelte -

Amikor már csak öt perc volt hátra megpróbálták segíteni neki, de ő még mindig csak azt hajtogatta, hogy semmiféle titkos bűne nincs. Kérünk, kérlelték őt, valld meg bűneidet!

Amikor már csak harminc másodperc volt, azt mondta, - ne mondjátok nekem ezeket a bolondságokat teljesen meg vagytok bolondulva - Továbbra is így érvelt.

A testvérek elkezdtek visszszámolni 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, és abban a pillanatban a férfi holtan esett össze.

Vannak emberek, akik visszautasítják, hogy bűneiket világosságra hozzák és kérik az Úr bűnbocsánatát!

Az Indonéz ébredésben a bűnvallás volt az egyik jellemző vonás, mert az Úr azt akarta, hogy mi teljesen megszabaduljunk a démoni erőktől és tisztítsuk meg szíveinket, hogy szent életet élhessünk.

Először az Úr azt akarja, hogy minden bűn világosságra kerüljön, aztán kérünk kell Őt, hogy bocsásson meg nekünk és gyógyítsa meg megtört szívünket!

Vissza kell utasítani minden démonikus kapcsolatot, ami a múlthoz köt. Azután tette Isten lehetővé számunkra, hogy az evangéliumot hirdessük. Amikor kimentünk szolgálatra megláthattuk Istennek hatalmas erejét amint megmozdult.

Sem ital, sem bagó

Megtérésünk után az indonéz ébredésben legfontosabb dolog, amiről beszélt hozzánk Isten az ivás volt. Ti fehér emberek jó lenne, ha jobban imádkoznátok, mert nálatok rosszabb a helyzet, mint a pogány országokban, az alkoholra gondolok. Ez nagyon nagy kiértés számotokra, hogyha egyszer eljöttök az én városomba, ott egyetlen pohár italt sem találtok, ha találnátok egyet, nagyon meg lennétek lepődve.

Isten nagyon csodálatos úton és módon mozdult meg úgy, hogy az emberek meglátták, hogy a keresztyén élet nemcsak az Isten túlaradó erejével bővülő élet, hanem Szent élet is.

A Biblia azt mondja Zsoltárok 29 2-3. versében:

„Adjátok az Úrnak neve tiszteletét, Imádjátok az Urat szent ékességben. Az Úr szava zeng.”

Egyike a legnagyobb tragédiáknak az, hogy nagyon sok ember akarja Isten erejét, de továbbra is bűnben akar élni.

Egy este egy férfi arra kért: imádkozzok, hogy Isten erejét megkaphassa. Tudtam, hogy ő még mindig dohányzik. Nagyon könnyű testvérem az Isten erejéért imádkozni, de más dolog a helyes viszonyt helyreállítani vele,

mondtam neki. Én már megvallottam minden bűnömet. Mondta. Rendben van, de mi van a bagózásoddal? Ez az, amit cigarettázásra szoktunk mondani. Ha te a csikkeidet átadod Jézusnak, akkor imádkozhatunk. Mondtam. Az én Istenem Szent Isten és a te tested az Ő temploma. Ha a Szentszellem lakozást akar venni a te testedben, teljesen. Ő nem akarja, hogy a dohányzás téged halálba vigyen.

Mel testvér, mondta a férfi ez nem bűn, túlságosan komolyan veszed. Az Úr teremtett mindent. A Biblia azt mondja az I. Tim. 4: 4-5-ben:

„Mert Istennek minden teremtett állata jó és semmi sem megvetendő, ha hálaadással élnek azzal, mert megszenteltetik Istennek igéje és könyörgés által.”

Igen, - gondoltam magamban - az Ördög sokkal jobban prédikál gyakran, mint Billy Graham. A férfi engem kezdett el oktatni: Az I. Tim. 4:4-5. azt mondja, hogy Isten mindent megszentel, ha mi hálaadással vesszük azt, mert az Isten igéje által megszenteltetik. Ezt a dohányt Isten teremtette én hálaadással veszem azt, tehát megszenteltetik. Mondta. Igazad van ez jó elv. Gyere vissza holnap reggel, és majd mondom neked valamit.

Elváltunk, de én alig tudtam elaludni. Uram könyörögtem. Az én testvérem nagyon jó példát hozott. Ő azt mondja nekem, hogy mindaz, amit Te teremtettél az jó, és Te megszentelted azt. Segíts, hogy megtaníthassam az én testvéremet valamilyen leckével és rámutathassak az ő tévedésére.

Az Úr azt mondta: Menj el nyugodtan aludni, és reggel megmondom neked, hogyan beszélj a te testvéredhez.

Mikor felébredtem az Úr azt mondta: Menj ki a bokor sűrűjébe, és majd ott találsz valamit.

Odamentem és néhány kutyaürüléket találtam ott. Ez lesz a lecke a te testvéred számára, ha ma reggel eljön. Hazamentem és vártam testvéremet.

Mikor megjött azt mondta: Na Mel testvér mit akarsz mondani nekem ma reggel? Újságom van számodra.

– feleltem - Gyere velem. Visszamentünk a bokorhoz. Ő azt gondolta meg akarom mutatni neki a reggeli napfelkeltét. Közel álltunk a bokorhoz, de én nem akartam még, hogy lássa, mi van ott. Várjunk még egy pillanatig valamit, akarok neked mondani.

Testvér még mindig azon az elven állsz, hogy minden, amit az Isten teremtett az jó, mert azt elfogadhatjuk, mert megszenteltetik imádság és Isten szava által. Igen én ezen állok Mel. Rendben akkor imádkozzunk. – mondtam - Még mielőtt észre vette volna, hogy miről van szó, vállára tettem kezemet és imádkoztam.

Drága Úr Jézus köszönöm neked drága testvéremet, akinek nagyon jó elvei vannak, olyan elvei, hogy minden megszenteltetik Isten által. Köszönöm ezt a testvért, aki téged hittet, és mindent úgy fogad amint Te teremtettél a világban. Imádkozunk hozzád, hogy szenteld meg őt, szenteld meg számára mindazt, had tudjon az én testvérem mindent örömmel venni. Ámen.

Mikor befejeztem az imádkozást biztos voltam abban, hogy azon gondolkodik, vajon mit húzok elő a zsebemből. Talán banánt, hogy átadjam neki. Testvérem most egy igaz szót szeretnék szólni hozzád:

Hallottad imádságomat és kérésemet, hogy Isten szenteljen meg mindent, ami itt van. Elhiszed, hogy minden megszenteltetik az Ige szerint. Bólintott és mielőtt felfoghatta volna, hogy mi történik felvettem egy kis darabot a kutya hulladékából, és azt mondtam: kedves testvérem lennél szíves megenni ezt? Odatettem a szájához. Gondolom egy pár centire lehetett, rám nézett és azt mondta:

Mel, megörültél! Én erre azt mondtam. - nem, komolyan mondom - Aztán egy picivel közelebb tettem a szájához. Nyelt egyet. Ne ne ne ne tedd! Jól van testvér te csak állj a te elveiden, hogy minden, amit Isten teremtett jó. Nem gondolod, hogy az én imádságom elég jó volt, végül azt mondta:

Mel sajnálom. Tudom már, hogy az elvem nem helyes.

Néha makacsul kitartunk téves elgondolásaink mellett. De Jézus azt akarja, hogy szent nép legyünk. A Biblia azt mondja, hogy mi különleges nép vagyunk. Szent nemzettség és a szent azt jelenti, hogy szent nem többet és nem kevesebbet. Köszönöm Úr Jézus, hogy a Szentszellem képessé tesz arra, hogy szent életben járjunk.

IV. Fejezet: A csodák kora

Isten nagyon sok csodát tett a mi evangelizáló csoportunkon keresztül. Ezzel bizonyítva, hogy ma is éppen olyan hatalmas, mint az első századokban volt.

Emlékszem, hogy az első csoport egyike, hogyan ment ki a falvakba az evangélium hirdetésére. A pogány pap azt mondta neki. Ti taníthattok itt Jézusról, de én azt mondom, hogy mi a Sátánt már sok emberöltő óta ismerjük, ha meg akar gyógyítani, Sátán adja a gyógyítást. Ha esőt akar a Sátán, adja. Amit csak akarunk a Sátán, megteszi. Nekünk megvan a saját Bibliánk és megvannak a mi Isteneink. Istenünk minden szükségünket kielégíti gazdagságuk szerint.

Pedig nekik nincs igazi a miénkhez hasonló Bibliájuk. De nagyon sok szokatlan tapasztalatot jegyeztek fel, meg gonosz megnyilatkozásokat és ezeket imádják.

Ha az Úr Istenről akartok nekünk beszélni, akkor bizonyítsa Ő be, hogy hatalmasabb, mint a mi Istenünk, mondta a főpap a csoportnak.

A csoport nem tudta mit tegyen. Leborultak imádkozni és kérték az Urat, hogy segítsen nekik. Az Úr azt mondta:

„Mondjátok meg ezeknek az embereknek, hogyha azt akarják, hogy a ti Istenetek bebizonyítsa nekik, hogy Ő hatalmasabb, mint az ő isteneik vagy démonaik, jöjjenek össze és meg fogok nyilatkozni nekik.”

Ezután a csoport megmondta a pogány papnak, hogy gyűjtsön össze mindenkit és mondja nekik, hogy jöjjenek ide. Majd meglátják, hogy mi történik.

A pogány pap izgatott lett. Látni akarta, hogy a keresztyén Isten, hogyan mutatkozik be. Összejöttek körülbelül ezren és a csoport élén ott állt a pogány pap. Az evangelizáló csoport velük szemben állt. Az evangelizáló csoport tagjai felemelték kezüket, és azt mondták:

”Istenünk, Te azt mondtad, menjetek és hirdessétek az evangéliumot. Te azt mondtad, hogy azokat, akik hisznek jelek, fogják követni, hogy a Te nevedben ördögöket fognak űzni. Istenünk, ezek az emberek azt akarják, hogy Te mutasd meg magadat nekik, hogy Te hatalmasabb vagy, mint a Sátán. Jézus nevében mi megkötözünk és kiűzünk minden démoni erőt, amely e falvakban uralkodott az emberek felett sok emberöltőn keresztül. Mert Krisztus vére kiontatott a kálvárián. Mi parancsoljuk nekik, hogy hagyják el őket a Jézus nevében.”

Ezután az egyszerű imádság után egyszerűen csak annyit mondtak. Ámen. Aztán egymásra néztek és hagyták, hogy Isten cselekedjék.

Tudjátok nagyon egyszerű a keresztyén élet. Ha a keresztyén élet komplikált volna mi a pogány világban sohasem lettünk, volna keresztyénné. Amikor a Biblia valamit mond, mi egyszerűen elfogadjuk. Úgy fogjuk fel, hogy elhiszzük, ráállunk, mosolygunk, és hagyjuk, hogy Isten cselekedjék. Dicsőség Jézusnak az evangélium egyszerűségéért.

Sajnos az evangéliumot gyakran félre tanítják, ha a Márk 16. részét olvassuk: Kérdéseket teszünk fel magunknak. Miért nem találjuk meg ezeket a legrégebb kéziratokban? Azután elkezdünk ásni, ásni egy mély gödröt Isten szava után. Tíz évig tanulmányozzuk, és azt mondjuk: Ebben és ebben a kéziratban nem találjuk. Ebben és ebben a kéziratban ott van, és akkor elkezdünk mérlegelni, és át meg átgondoljuk, mielőtt eldöntենék, mit mondjunk felőle.

Indonéziában nem vagyunk még elég okosak ahhoz, hogy azt tegyük. A misszionáriusok elhozták nekünk a nagy feketekönyvet, és azt mondták, hogy az egész Biblia Isten szava és nekünk egyszerűen csak el kell hinnünk, és mi elhittük. Ha buták voltunk és úgy hittünk, akkor Isten a mi butaságunkat használta fel az Ő dicsőségére, mert az Ő hatalma által bebizonyította, hogy az Ő szava igaz. Dicsőség Istennek bármit is mondjanak az írástudók Amerikában, egyes bibliai versekkel kapcsolatban. Mi Indonéziában átéltünk mindent, ami a Márk evangélium 16. részében a Szentszellem ereje által le van írva. Dicsőség Istennek, aki azt mondta, hogy ördögöket űznek ki az én nevemben. Boldog vagyok, hogy abban a pillanatban a csoport tagjai nem gondolkoztak. Vajon a tudósok mit mondanak, mit mondanak erről vagy arról a versről, hanem egyszerűen csak bíztak abban, amit Jézus mondott.

Az evangelizáló csoport csak ült és várt. Egymásra néztek, mosolyogtak és dicsérték Jézust. Egyszer csak a pogány pap elkezdett remegni és sírni azután azt mondta. Testvérek, uraim! A Ti Isteneteket, Jézust most rögtön elfogadom.

Ez olyan gyors átváltás volt, hogy a csoport tagjai egyszerűen nem is tudták, hogy mit mondjanak. Miért változtattad meg a véleményedet? - kérdezték végül - Ó Jézus sokkal hatalmasabb, mint az Ördög. - felelte - Te honnan tudod ezt? -kérdezte az egyik csoporttag - Én pap vagyok. -felelte - Beszéltem az ördögökkel. Sokat ismerek közülük név szerint. Aztán elkezdett sírni és egyszerűen nem tudott uralkodni magán. De mi történt? Van valami baj? -kérdezték a csoport tagjai - Igen-igen most már tudom, mondta a pogány pap.

Mikor ti a Jézus nevében imádkoztatok és megkötöztetek minden démoni erőt itt és parancsoltátok, hogy menjenek el, tudjátok, hogy mi történt? - elmondom - Saját szememmel láttam és saját fülemmel hallottam amint a démoni erők, akik e falu fölött uralkodtak, összegyűltek a legnagyobbtól a legkisebbig és kiáltozva elrohantak. Jézus nem engedi meg, hogy itt maradjunk. Jobb, hogyha elmegyünk, mert ezeket az embereket akarja Jézus. Jézus hatalmas Isten lehet. Én ismerni akarom Jézust. - mondta a főpap - Erre a csoport tagjai egyszerűen azt felelték: Ha te Jézust akarod, megmutatjuk neked az utat. Kinyitották Bibliájukat és nagyon egyszerű módon megmagyarázták nekik, hogyan fogadhatják el Jézust, mint személyes Megváltójukat.

A pap ezt rögtön megtette és a többiek is, akik ott voltak. Dicsőség az Úrnak!

Sokan azt mondják, hogy csak 2000 évvel ezelőtt történhetett ez. De mi nagyon jól tudjuk, hogy Istennek a hatalma és az ereje ma is munkálkodik Indonéziában. Miért? Mert a Sátán tudja, hogy rövid az ideje és megpróbál

minden erejével a hívők ellen harcolni. Ha győzni akarunk egy csatában, és embereket akarunk meggyőzni. Akkor most sokkal inkább szükségünk van Isten erejére, mint 2000 évvel ezelőtti embereknek volt.

Ó milyen csodálatos dolog volt látni, hogyan jött az egész nép Jézushoz, hogyan ismerte el Őt személyes megváltójának.

Hatalom a kígyók felett

Márk evangélium 16:18. versében azt olvassuk: „Kígyókat vesznek fel”

Ez azt mutatja, hogy a hívők hatalommal rendelkeznek az állatvilág felett is. Amikor az Úr Ádámot és Évát megteremtette, azt mondta nekik: Uralkodjatok az állatvilágon, uralkodjatok felettük. De mikor az ember bűnbe esett elvesztette a hatalmát az állatok felett.

Néha egy kutya azért harap meg, mert nem tisztel téged, mint Isten legnagyobb teremtményét. Dicsőség Istennek azért, hogy a Jézus Krisztusba vetett hit által, Ő ezt a hatalmat visszaadta nekünk.

Lehet, hogy nektek itt Amerikába nincs szükségetek erre a hatalomra. Nektek autók van repülőgépek és vonatjaitok. De mi a dzsungelben élünk és nagyon nagy szükségünk van a természet feletti hatalomra. Néha napján krokodilokkal, tigrisekkel vagy mérges kígyókkal találkozunk. Sokszor kellett már mondani, kígyó állj meg itt, mert én át akarok menni és a kígyó megállt. Mi átmegyünk és a kígyó nem bánt bennünket. Miért? Azért mert Isten hatalmat adott nekünk az állatvilág felett.

Az én országomban nagyon sok skorpió van, és ha egy megcsíp, akkor igazán nagy bajba kerülhetünk. De mondom nektek, hogy nekünk hatalmunk van az állatvilág felett. Ha a skorpió megcsíp bennünket nekünk csak a Jézus Krisztus nevében, kell imádkoznunk és a fájdalom, azonnal eltűnik. A skorpiók és az állatok nem szabad, hogy zavarjanak bennünket, mert mi Istennek legmagasabb rendű teremtményei vagyunk. Nekik úgy kell tisztelni bennünket, ahogyan nekünk tisztelnünk kell Istent. Dicsérem Istent, hogy visszahelyezett bennünket hatalmának azon helyére, ahonnan az állatvilág felett uralkodhatunk.

Nővérem és egy testvérem az Úrban az Úrért dolgozik, Sumáka dzsungeljeiben. Nagyon sokszor folyókon kell átmenniük. Egy napon ennek a testvérnek egy folyón kellett átkelnie, de nem tudott úszni és a víz egészen a derekáig ért, mert áradás volt. A mohamedánok és a pogányok a parton álltak és nevettek. Ha ha ha mondták, ez még ma meghal.

Ahogy ott küszködött a folyóban krokodilok jelentek meg, hogy felfalják őt. Talán egyméternyre voltak már tőle és éppen készültek, hogy farkukkal lecsapják.

A krokodil farkának csapására kenuk törnek ketté. Ha megtámadnak valakit, akkor egyszerűen nincs erő arra, hogy megvédjen tőlük.

Hirtelen ez a testvér visszaemlékezett a Márk evangéliuma 16:18. versére. Ott állt a folyóban és azt kiáltotta: „Krokodilok a Jézus nevében parancsolom nektek, hogy menjetek el azonnal.”

A krokodilok még egy picit közelebb mentek. Aztán hirtelen megfordultak és gyorsan elúsztak. A mohamedánok és a pogányok, akik ott álltak a parton azt mondták: „Ehhez hasonlót még életünkben nem láttunk, hogy a krokodilok engedelmeskednek ennek az embernek.”

A krokodil az állatvilág egyik legbutább állata. Nagyon kicsi az agya. Sokkal könnyebb egy kutyát vagy macskát engedelmesre tanítani, mint egy krokodilt. De mondom nektek. Amikor Jézus beszélt a krokodilokhoz, megértették Őt és elmentek. A pogányok újból megláthatták Istennek erejét amint saját szemük előtt, újból megmutatta magát. Akik ezt láttal megtértek Jézushoz.

A mérég hatástalan lett!

Isten igéje azt mondja: ”Ha valami halálosat isznak nem fog ártani nekik.”

Egy napon az Úr azt mondta nekünk, hogy egy bizonyos faluba menjünk el a dzsungelen át. Ez a hely Kupang, Timor fővárosa mellett fekszik és nagyon hírhedt volt.

Amikor elmondtuk az embereknek, hogy oda készülünk, egyszerűen nem akarták elhinni. Ó ne menjetek oda, megölnek benneteket. Miért? Mert ott az emberek a varázslásnak minden fajtáját űzik. Ha valaki megállt ott egy pohár vizet is inni, azonnal megmérgezték. - ahogy megitta a vizet azonnal meghalt -

A mieink kértek bennünket, hogy ne menjünk oda az evangéliumot hirdetni. De az Úr azt mondta nővéremnek sógoromnak és nekem és még négyünknek, hogy menjünk. Ha meghalunk, akkor azért halunk meg, mert az Úr azt mondta, hogy menjünk oda, - mondtuk - de igazából volt a szívünkben egy kis ijedelem. De Isten emlékeztetett bennünket a Szent Írásra: ”Ha valami halálosat isztok nem fog ártani nektek.”

Mikor oda értünk a faluba az első dolog volt, hogy ételt és innivalót hoztak. Mindenki bennünket lesett. Egy kicsit meg voltunk ijedve de bízunk Jézusban. Ettünk és ittunk, mert hosszú mérföldeket kellett gyalogolni és nagyon éhesek voltunk. Mikor befejeztük, elkezdtek az evangélium hirdetését.

Sok óra telt el. Mikor befejeztük az összejövetelt egy ember oda jött hozzánk. Ó uraim nektek hatalmas erő van az életetekben. Nem dehogyan nem vagyunk mi erősek, mondtuk. Na ne csapjatok be! - válaszolta - Mi erre azt mondtuk nekünk nincs erőnk, mi pontosan olyan emberek vagyunk, mint te. Nem én nem hiszem, mondta. Ha azt mondjátok,

hogy nincs erőtök, akkor valami hatalmas erő véd benneteket. Hogy érted ezt? – kérdeztük - Mikor ide jöttetek a legerősebb mérget kevertem az ételetekbe. Nektek három percen belül meg kellett volna halnotok.

Figyeltek benneteket, három perc eltelt, de semmi sem történt! Azután eltelt két óra és még mindig nem történt semmi. Ti nagyon erősek vagytok, vagy pedig valami hatalmas erő az, ami benneteket véd.

Végül felfogtuk, hogy mit is akar mondani. Igen az Istennek ereje van velünk. Az mi? Azt akarom én is, - mondta -Akkor elmagyaráztuk neki Jézus Krisztus szeretetét és beszéltünk neki a legdrágább a legcsodálatosabb Megváltóról. Ő mondta, nem kell, hogy tovább prédikáljatok nekem egy perc is elég arra, hogy megforduljak és egész életemet Jézus Krisztusnak, adjam.

Hazarohant és minden varázsszerét, és minden démoni eszközét előhozta, és tűzbe vetette. Jézus fogadd el ma az életemet. Te csodálatos vagy!

Mély folyókon keresztül

Egyszer egy másik csoportot az Úr olyan helyre küldött Timor szigetén, ahol először egy folyón kellett átkelni. A Miumina folyó körülbelül 100 méter széles és a legnagyobb folyó Timor szigetén. Áradás idején a folyó körülbelül 8 méter mély. A folyó sodra nagyon erős, még a legerősebb házat is játszva sodorja magával a víz.

Amikor a csoport oda ért a folyóhoz, picit megijedtek. Épeszű embernek eszébe sem jut átkelni a folyón áradás idején, még a legbutább emberek sem próbálkoztak ilyenkor!

A csoport megállt a folyó partján és imádkozott. Uram most mit tegyünk?

Az indonéz ébredés egyik jellemvonása, hogy mielőtt elmegyünk prédikálni az Úr mindent, megmond részletesen, hogy mit tegyünk. Azt leírjuk papira, és pontosan követjük, és ha azt mondja, hogy ezen és ezen a helyen álljatok meg, vagy szolgáltok ezen és ezen a helyen akkor egyszerűen, mi csak azt tesszük, amit az Úr mondott. Az Úr azt mondta nekik, keljetek át a folyón.

Általában amikor a csoportok Indonéziában evangélizálni mennek az nem az esős évszakra, esik. Az esős évszakban, Indonéziában az eső valóban szakad néha 40 napon keresztül. Esik éjjel, esik nappal egy pillanat szünet nélkül, rettenetes akkor utazni.

A legcsodálatosabb, amit a Biblia mond: „Az Isten befogja teljesíteni minden szükségéteket.” Néha elindulunk és nincs velünk sem esernyő, sem esőkabát. Uram, – mondjuk - Te azt mondtad, menjünk, de nincs velünk sem, esernyő sem esőkabát. Uram őrizd meg bennünket az esőtől. Ámen!

Az Úr azt mondja, amit csak kértek és hiszitek, megadatik néktek. Mi nem táncolni vagy szórakozni megyünk, mi az evangéliumot megyünk hirdetni, és az Úr megőriz minket az esőtől.

Látjuk az esőt három méterre előttünk, három méterre mögöttünk, három méterre, jobbra és három méterre, balra, de testünket egy csepp eső sem éri. Amikor megérkezünk a faluhoz az emberek csodálkozva, kérdik: honnan jöttetek? – mondjuk - Körülbelül 50 mérföldről és ti ilyen esőben jöttetek? – igen -, és látják a mi sáros lábunkat és csodálkoznak, hogy a testünk teljesen száraz, és akkor elmondjuk nekik, hogy az Úr megőrizte bennünket, és ezt egyszerűen ők nem akarják elhinni. Gyakran kimennek és megpróbálják megkeresni az elrejtett esernyőt vagy kabátot, de olyat nem találnak, hiszen az Úr őrizte meg bennünket!

Isten olyan módon is vigyázott arra az evangélizáló csoportra, amelyiknek át kellett kelni a folyón. Kik vagytok? Kérdezték a folyó partján összeverődött pogányok. Evangélizáló csoport vagyunk és megyünk hirdetni az evangéliumot. - felelte a csoport egyik tagja - Hova mentek? – kérdezték - A folyó másik partjára igyekszünk az Úr, azt mondta, hogy menjünk át a folyón, válaszolta egy másik testvér. Ne tegyétek, ha most akartok átmenni a folyón, akkor odaáldoztatok az életeketek a ti Uratokért, mert biztosan elmerültök, mondta az egyik pogány.

Néhány keresztyén is nézte őket és ezek is, azt mondták legyetek olyan bölcssek, mint a kígyók! Most használjátok az eszetekeket és maradjatok itt, ezen a parton. Ha ti most átmennék ezen a folyón meghaltok, hogyan szolgáltátok majd az Urat? Jobb, ha vártok két-három napot! Levonul az áradás, és akkor még mi is tudunk segíteni nektek az átkelésben, tették hozzá a pogányok.

Nem az Úr nekünk, azt mondta, hogy most menjünk, mondták a csoport tagjai a tömegnek. De az az igazság, hogy maga az evangélizáló csoport is megingott ebben az elhatározásában. A sógorom és húgom is ott volt köztük. Ők sem tudták, hogy mit is tegyenek, hiszen még a legjobb barátai is azt mondák ne tegyétek, ne menjenek. Aztán egyszerre az egyik unokatestvérem felkiáltott:

„Testvérek az Úr megmozdult a szívemben, ha emberi tanácsra hallgatok, akkor csak kövessétek őket. Ti itt maradhattok két vagy három napig, de én az Urat akarom követni, és az Úrnak akarok engedelmeskedni most rögtön! Az Úr azt mondta, hogy most menjünk át nekünk, most kell ezt megtennünk. Most és nem máskor. Most Isten azt mondta nekünk, mint Józsefnek is mondta az angyal, amikor oda ment hozzá, hogy vegye Máriát és Jézust és menjen Egyiptomba. – most - Milyen szomorú lett volna, ha József nem engedelmeskedik Istennek és reggelig várt, volna. Akkor Jézust is megölik.”

A többiek még vártak, mert egy picit megijedtek és nem tudták mit tegyenek. de az én unokatestvérem azt mondta: „Ti itt maradhatok de, én megyek.” Belépett a vízbe. Mi lesz veled, ha meghalsz? Kiáltották az emberek. Ha meghalok, akkor elmondhatjátok mindenkinek az egész világon, hogy nem azért haltam meg, mert buta voltam, hanem

azért, mert engedelmesebtem az Úrnak. – válaszolta - Az első lépésre a víz lábszárközepéig ért, aztán térdig. Tovább lépett és ugyanúgy még a harmadik ötödik hetedik lépésnél, és a víz sohasem ért a térdén felül. Amikor a folyó közepére ért, ahol körülbelül 10 méternek kellett lennie, még mindig csak térdig járt a vízben. Akkor megállt a víz közepén és hátraszólt a csapatnak. Gyertek már utánam egyáltalán nem mély a víz! Leér a lábad a folyó fenekéig?

– kérdezték - Én nem tudom de, érzem a folyó fenekét közvetlenül a talpam alatt. – válaszolta -

Pedig mindenki tudta, hogy a víz 8-10 méter mély. Ahogy néztük teljesen úgy tűnt, hogy a folyó tetején jár. Gyertek, gyertek! – mondta -

A csapat még egy kicsit tanakodott, aztán elhatározták legjobb lesz menni, mert úgy látszik Isten, most működik. Ha késlekedünk, akkor később már nem tudunk átmenni és az szörnyű lesz számunkra.

Az egész csoport azt tette, amit az első testvér már megtett. Beléptek a vízbe és ugyanazt tapasztalták és érezték, amit a testvérük, hogy lábuk a folyó fenekén jár. Amikor a folyóparton állók ezt látták – pogányok és keresztyének egyformán – beugrottak a vízbe azt gondolva, hogy nem is mély. De alig tettek egy lépést, azonnal elmerültek a vízben. Az emberek láthatták, hogy itt csoda történt. Akkor az Úr eszükbe adta Ésaías szavait:

„Ha folyón kelsz át a víz, nem borít el téged” Testvéreim ez az Isten igéje.

Az enivaló megsokszorozódik

Egészen különleges csoda is történt, amikor a legelső evangelizáló csoport elindult az evangélium hirdetésére. Egy kis faluhoz értek melynek neve: Niki-Niki volt. Körülbelül 50 mérföldnyire volt ez a mi városunktól Soétól.

Ebben az időben az Úr nagyon használta őket, hogy sokakat Jézus Krisztushoz vezessenek. Szokás szerint a csoport először a lelkipásztorhoz ment, hogy ott szálljon meg. Ez a lelkipásztor történetesen az én nagybátyám volt.

Nagynéném a lelkipásztor felesége. Nagyon nagy zavarban volt, mert olyan sokan jöttek hozzájuk de, enivalójuk nem volt, amellyel etetni tudta volna őket. Ebben az időben nagy éhínség volt egész Timor szerte. Körülbelül húszan voltak ebben a csoportban, akik nagynénémhez jöttek. - azt mondták - Asszonyom az Úr azt mondta nekünk, hogy van négy tápióka gyökered a szekrényben hátul, vedd elő és főzd meg és az elég lesz mindnyájunk számára. Uram, - mondta a nagynéném - nem tudom mit tegyek? Mutasd meg nekem. Honnan tudjátok, hogy nekem négy tápióka gyökerem van? – kérdezte - Nem tudjuk, – felelték - az Úr mondta nekünk.

Erre bement a konyhába és pontosan ott megtalálta a tápióka gyökeret, amit megjelentett az Úr a csoport tagjainak. Ha az Úr megmondta, hogy van négy tápióka gyökerem, akkor engedelmesebtem az Úrnak. Megfőzöm. Miután megfőzte a tápióka gyökeret, a csoport vezetője azt mondta. Kérlek, készíts fel vizet a tea számára. Nagynénémnek annyi cukorja és teája volt amennyi legfeljebb két-három csészére elég. De engedelmesebtem. Öntsd bele a vizet és a teát egy kancsóba, keverd el és adj inni az embereknek, amint a tápiókat megeszik. - mondta a csoport vezetője -

Nagynéném pontosan úgy tett, ahogy mondták neki. Egy kis lapos lepényt készített a tápiókákból. Rátette egy tányérra és imádkozott felette. A csoport vezetője is imádkozott. Miután imádkoztak, az Úr azt mondta nekik, hogy minden vendégnek adjon tányért és csészét is. Azután azt mondta az Úr a csoport tagjainak. Mondjátok meg a lelkipásztor feleségének, hogy törje össze a tápiókat apró darabokra és adjon belőle, amíg tele nem lesznek a tányérjaitok.

Bár a nagynéném magában azt gondolta, hogy ez lehetetlen! Hiszen az egész mennyiség annyira sem elegendő, hogy egy tányért megtöltsön, de engedelmesebtem. Az első, aki a sorban állt nagyon boldog volt. Ha én vagyok a sorban az első én biztosan, kapok enni, – gondolta - de aki a sor legvégén állt nagyon jó barátom egyébként, nagyon szomorúnak látszott, mert ő egy kicsit nagyétkű volt nagydarab fiatalember.

Én megkérdeztem őt később, hogy mit érzett akkor? - kicsit zavarban voltam nagyon imádkoztam és azt mondtam. Uram én vagyok az utolsó a sorban és csak összesen egy tápióka kenyér van - Talán hárman vagy négyen kaphatnak belőle valamicskét. Úr Jézus tegyél csodát és emlékezz meg rólam. Aki a legutolsó vagyok a sorban, mert bizony én nagyon éhes vagyok!

Nagynéném vette a kenyeret és összetörte. Minden matematikus tudja, hogyha valamit kettétörnek, akkor két felet kapnak. De ez nem feltétlenül így van Isten számításában. Nagynéném eltörte a kenyeret és a jobb kezében való fél darab megint egészszé vált. Az Úr azt mondta neki, hogy a balkezében való darabot tegye a tányérra. Aztán a jobb kezében lévő egész darabot megint törje el. Ezt cselekedte és szinte felkiáltott, mikor meglátta, hogy csoda történt a kezében. Rögtön elkezdte áldani és dicsérni az Urat és törte a kenyeret és dicsérte hangosan az Urat.

Az első egy teljes tányérnyit kapott. A második harmadik is és akkor egyszeriben mindnyájan észrevették, hogy csoda történt. Ez az én barátom, aki a sor legvégén állt, ő is teljes tányérnyit kapott. Nem győzte köszönni és áldani az Urat. Ó uram csodát tettél!

Akik a tápióka kenyeret megették, jöttek teáért is. A tápióka annyira száraz, ha valaki nem iszik utána semmit, rettenetesen elkezd a szomjúság gyötörni.

Nagynéném csak egy kicsikét akart tölteni mindenki csészéjébe, de az Úr azt mondta neki, töltsd tele a csészéket, és a tea csak jött, jött és ömlött mindaddig, amíg mindenki nem ivott belőle. Voltak, akik két-három csészével is kaptak a teából. Mindenki annyit evett és annyit ivott, amíg jól nem lakott. Az igazsághoz még az is hozzátartozik, hogy maradt is az ételből, még a kutyák is kaptak enni. Az Úr még az állatokról is gondot viselt.

V. Fejezet: Isten gyermek népe

Az Úr nemcsak a felnőttek között, hanem fiatalok, sőt még gyerekek között is munkálkodik. Amikor a mi evangelizáló csoportjaink elkezdtek kijárni Soeból. Nyolc gyermekcsoport is volt köztük. Minden csoport 8-10 gyerekből állt. A gyerekek 6-10 évesek voltak. A mi kis gyermek csapatunknak hívtuk őket.

A gyerekek egytől negyedik osztályos korúak voltak. Minden reggel 7⁰⁰-kor indultak az iskolába. Az iskola 7¹⁵-13¹⁵-ig tartott. Azután a gyerekek hazamentek ebédelni. Minden délután körülbelül 16⁰⁰-18⁰⁰-ig hétfőtől péntekig, játék helyett imaóra jöttek össze. Letérdeltek, összetették kezüket és imádkoztak, de nemcsak a környezetükért hanem az egész világért. Olyan komolyan imádkoztak, hogy gyakran sírtak is. Az Úr nagyon gyakran adott próféciaát nekik. Útbaigazítást vagy sokszor nagyon fontosat jelentett ki számukra.

Fel a fára

Szombatonként az iskola 12⁰⁰-ig tartott. Az egyik szombat délután körülbelül 14⁰⁰-kor. Az egyik gyermekcsoport elindult, hogy a közeli faluba menjen.

Nálunk közeli falu kb. 5-15 mérföldnyi távolságot jelent a dzsungelen keresztül. Ez mindennapos dolog nálunk. A gyerekekkel nem ment felnőtt sohasem. Megkérdeztem egyszer a gyerekeket nem félnek-e? Hát miért félnek Mel testvér, – mondták - hiszen mindig egy angyal jár előttünk egy angyal jobboldalt egy baloldalt, és egy angyal jön mögöttünk. Mi mindig csak őket követjük a csapáson, és ők mindig megvédenek bennünket.

De ezen a napon, amelyet említettem a gyerekek megláttak egy goaba fát. A guaba különleges gyümölcs és a gyerekek nagyon szeretik. Odaértek a fához felnéztek rá és meglátták a gyümölcsöket rajta. És hát persze szerettek volna enni belőle. Éppen kinyújtották a kezüket, hogy vesznek, amikor az egyik angyal azt mondta:

„Ne álljatok, meg és ne vegyetek ebből a gyümölcsből, lesz elég gyümölcs abban a faluban, ahová mentek és még jó darabot kell menni odáig.”

De hát gyerekek voltak és hát a gyerekek egy kicsit engedetlenek. A gyümölcs túlságosan nagy kiértés volt számukra. Elhessegették az angyal szavát. Levették a ruhájukat és felmásztak a fára. Nagyon nagy élvezet volt ez számukra. Sokat nevettek és játszottak a fán és ették a guaba gyümölcsöt.

Egy időre teljesen megfélelkeztek róla, hogy ők úton vannak egy falu felé azzal a küldetéssel, hogy ott beszéljenek Jézusról.

Amikor lejöttek a fáról, mit gondoltok mi történt. Eltűnt a ruhájuk. Néztek jobbra, néztek balra, néztek köröskörül és nem volt ruha sehol sem. Akkor valami arra készítette őket, hogy nézzenek fel, és ahogyan felnéztek a ruhájuk mind szépen sorban egy hatalmas fa tetején volt. A fa lehetett vagy 25 méter magas és legalább 1 méter átmérőjű. A gyerekek először elkezdtek nevetni, mert nagyon mulatságos volt az egész. Arra gondoltak, hogy egy nagy szél kapta fel a ruhájukat és vitte fel oda a fa tetejére. De végül rájöttek, hogy sehogy sem tudták a ruhájukat leszedni a fa tetejéről. Ekkor megijedtek és elkezdtek sírni.

Jó lesz tanulnotok ebből a leckéből, mondta az Úr. Az angyalon keresztül mondtam nektek, hogy ne egyetek most ebből a gyümölcsből. Kaphattatok volna annyi gyümölcsöt a faluban amennyit, csak akartok de, ti nem engedelmeskedtetek. Most nektek kell megfizetni az engedetlenség árát.

Amikor a gyerekek meghallották, ezt még jobban elkezdtek sírni. Akkor az Úr azt mondta nekik, ha igazán megbánjátok és megvalljátok a bűnötöket, akkor segíték nektek, hogy visszakapjátok a ruháitokat.

Ekkor a kis gyerekek térdre estek megbánták és megvallották vétküket. Na most egyikőtök másszon fel a fára, - mondta az Úr -. de mi nem tudunk erre a fára felmászni, – felelték - ez túlságosan nagy és nem érjük át a kezünkkel. Én ragadósá teszem a kezeteiket, mint a gyík lábát. - mondta az Úr - Aztán azt mondta az egyik fiúnak, hogy menjen oda a fához.

A fiú odament rátette a kezét a fára és az odaragadt. Amíg azt el nem húzta onnan és így ment fel egyre feljebb és feljebb és lábai pontosan ugyanúgy ragadtak a fához. Amikor elérte a fának a tetejét, gondosan összegyűjtötte a ruhákat és lehozta.

A gyerekek bűnbánóan, de nagyon boldogan érkeztek meg a faluba. Másnap vasárnap különös erővel hirdették az evangéliumot bizonyosságot tettek, és sokakat kihívtak az oltár elé. Nagyon sokan megtértek Jézushoz azon a napon.

Isten magnetofonja

Isten különleges szolgálatot bízott a mi gyermekcsoportjainkra. A felnőttek gyakran mondták Isten valóban felkente őket. Mondogatták azt is, hogy milyen őszinte, ahogyan beszélnek. Ahogyan imádkoztak, és kis kezüket ráhelyezték a felnőttek kezére. Olyan édes dolog volt. Édesebb, mint minden szó. Ezen szolgálatok alkalmával nagyon sokan meg is gyógyultak.

Egyszer Tefanenamba mentek egy két hetes evangélizációra. Bár ott már nagyon sok gyermek elfogadta az Urat, sok felnőtt még nagyon keményen ellenállt. Akkor az Úr megadta nekik a tudomány beszédének ajándékát. Úgy, hogy ők az embereknek beleláttak a szívükbe. Amikor elmondták az embereknek rejtett dolgaikat és különösképpen, hogy ezeket ők, mindenki előtt a templomban mondták el. Az emberek nagyon mérgesek lettek és elkezdtek elűzni a gyerekeket.

Egy ilyen különösen nehéz nap után az Úr azt mondta a gyerekeknek, mikor imádkoztak. Ma meglepetést készítettem számotokra. Mi lesz az? Kérdezték a gyerekek. Ha szépen énekeltek én visszajátsszom a ti hangotokat had, halljátok, hogyan is hangzik.

Persze a gyerekeknek nem volt magnetofonjuk. Lehet, hogy egyik vagy másik hallott már valaha a magnetofonról. Nem tudom de, hogy ezeknek a gyerekeknek nem volt magnójuk, az biztos.

Elkezdték énekelni és nagyon szépen énekeltek az Úrnak. Mikor mindet elénekelték, akkor azt mondta az Úr. Most maradjatok egy kicsit csendben és visszajátsszom a hangotokat.

Csendben maradtak és egyszerre csak zene töltötte meg a levegőt. A gyerekek az egyik csodálkozásból a másikba estek és nagyon boldogok voltak. Ó de hiszen ez az én hangom mondta az egyik. Azután a másik is, felkiáltott majd a harmadik is felismerte a saját hangját. Csodálatos élvezet volt számukra hallani a zenét, amelyik valahonnan a levegőből jött.

Valahányszor erre gondolok, mindig eszembe jut, hogy egy napon, amikor az Úr visszajön, minden szavunkat, amit elmondunk, vissza fogjuk hallani Isten magnetofonjáról. Csak a rossz szavakat nem, amelyeket megvallottunk, mert ezeket Isten kitörölte, ezért nem fogjuk visszahallani sohasem.

VI. Fejezet: Az Ige egyszerűsége

Mielőtt az Egyesült Államokba jöttem, azt mondtam: Uram én egy pogány országból származom, és amikor Amerikába megyek, amelyik keresztyén ország, mit mondjak nekik? Nekem nincs üzenetem számukra. Hiszen nekünk inkább van szükségünk arra, hogy misszionáriusok jöjjenek Amerikából a mi országunkba és hirdessék az evangéliumot.

Amikor kiszálltam a repülőgépből Losangelesben akkor kezdtem megérteni, hogy miért is küldött az Úr engem Amerikába.

Először is nagyon ideges és izgatott voltam. A repülőtér döbbenetesen hatalmas volt és olyan újnak tűnt. Aztán kiszálltam és mentem, mentem és elértem egy hatalmas termet, ahol rengeteg árut kínálgattak. Amerre csak néztem mindenütt piszkos könyveket, pálinkás üvegeket láttam és rengeteg cigarettázó embert. Valami baj van. – gondoltam - Uram segíts! Beültem a taxiba, nagyon szomorú voltam és ez egyre rosszabb lett. Minden utcasarkon valami italhirdetést láttam és az emberek az Isten nevét, káromolták. Mi történt? Valóban ez Amerika, - kérdeztem barátaimtól - ahol minden pénzre fel van írva, hogy Istenben bízunk?

Aztán eszembe jutott mit mondott az Úr. Neked üzeneted lesz Amerika számára. Ez az üzenet, pedig az, hogy vissza kell térni Isten ígéjének egyszerűségéhez. Nem csak egyszerűen a Bibliához, hanem az Ige egyszerűségéhez kell visszatérni.

Ezekben az utolsó napokban nagyon sok olyan ember van, aki Isten szavát addig-addig formálgatja, amíg a szavak elvesztik eredeti jelentőségüket. Ha egyszer a Biblia azt mondja A, akkor az A, és nem B, ha a Biblia azt mondja B, akkor az B, és nem D. ha a Biblia fizikai gyógyulásról beszél, akkor az fizikai és nem szellemi. Ha a Biblia szellemi gyógyulásról beszél, akkor az szellemi és nem fizikai.

Túlságosan gyakran fordul az elő, amikor mi egy bibliai verset olvasunk, ahol az Úr Jézus egy vak embert meggyógyít, mi azt mondjuk:

Ez azt példázza, hogy mi mindnyájan vakok vagyunk szellemben és nekünk szellemi gyógyulásra, van szükségünk. Pedig a Biblia nem ezt mondja. Ott fizikai vakságról van szó. Fizikai vakságról és nem másról. Ha a Biblia szellemi vakságról beszél, akkor az szellemi vakság és nem fizikai.

Sajnos túlságosan visszaélünk a Bibliával. Gyakran beszélünk Jézus gyógyításáról, amint bénákat gyógyított és azt mondjuk: Ó mi mindnyájan bénák vagyunk szellemi értelemben. Nekünk csak oda kell menni Jézushoz és Ő segíteni fog a mi szellemi bénaságunk meggyógyításában.

De Ő ma nem tud meggyógyítani fizikai bénaságot. Az igaz, hogy szellemben bénák vagyunk, de amikor a Biblia fizikai bénaságról beszél, akkor az fizikai bénaság. Hagyjuk abba az Ige elszellemiesítését és vegyük azt úgy, amint van.

Isten munkálkodik az Egyesült Államokban is!

Amikor az Egyesült Államokba megérkeztem eleinte nem beszéltem jól angolul. Talán vagy ötven szót tudtam jól. Ez volt minden de az Úr azt mondta, hogy nyissam ki a számat, Ő majd adja a szavakat a számba. Nagyon jó volt, hogy az Úr ezt mondta, de az az igazság, hogy amikor először kellett beszélnem és olyan sok idegen arcot láttam magam előtt és olyan kicsit tudtam angolul, meg kell mondanom nektek egy kicsit megijedtem!

Csak álltam ott a sok ember előtt megnyitottam a számat, ahogy az Úr mondta nekem és tudjátok mi történt? A szavak elkezdtek kijönni a számon. Szavak, amelyeket lehet, hogy már olvastam vagy tanultam valahol, amikor az iskolába jártam, de amelyeket már tökéletesen elfelejtettem és akárhányszor csak beszéltem és akárkivel, az Úr adta a szavakat. Sőt az Úr adta nekem a bölcsesség beszédét is úgy, hogy tudtam embereknek szolgálni ebben a nagy országban is.

Egyszer Texasban voltam és odajött hozzám egy hölgy és azt mondta. Mel testvér én úgy szeretem az Úr Jézust. Nagyszerű dolog az Úr Jézust szeretni válaszoltam, de miért jön ide ezt megmondani. Azért mert valami otthon nálunk nincs egészen rendben, válaszolta. Férjem nem olyan szellemi, mint amilyen én, és ezért nekem nagyon sok bajom van vele. Kedves testvérnő. Mi az a baj? Kérdeztem. Ő a férjem borzasztóan képmutató. Válaszolta. Ő nem szereti úgy az Urat, ahogy én szeretem. Aztán kezdte mindennek elmondani a férjét.

Azt mondta azért jött, hogy segítsék imádkozni az Úrhoz, hogy a férje igazán megtérjen és szeresse Jézust. Erre azt mondtam neki. Jó imádkozni fogok, és majd meglátjuk, mint mond az Úr ezzel kapcsolatban. Imádkoztunk.

Az Úr azt mondta nekem, hogy a probléma nem az ő férjével van, hanem ő magával. Akkor azt mondtam neki. Testvérnő nem a te férjedd van a probléma, hanem teveled. Egy pillanat én nagyon szeretem Jézust, válaszolta. Igen, mondtam. Te szereted Jézust, de azt gondold, hogy olyan szellemi vagy, hogy már a mennyben élsz most is. Elfelejtetted, hogy a férjedd és családdal élsz együtt. Hogy érted ezt? – kérdezte -

Légy őszinte hozzám. Most egy kérdést teszek fel. Valójában szereted Jézust? Jézus azt mondja, hogy ahogy az Atya szeret engem, úgy szeretlek benneteket, és ahogy én szeretlek benneteket, nektek úgy kell szeretnetek egymást.

A szeretet nem szeretet addig, amíg azt ki nem mutatjuk, át nem érezzük, és nem gyakoroljuk egymás felé. A Biblia azt mondja: „Hogyan mondjátok, hogy szeretitek Istent, amikor nem tudjátok szeretni azokat, akiket láttok és megérinthettek.”

Azt mondtam a testvérnőnek. Valóban szereted Jézust és a férjedet? Rám nézett és láttam, hogy most nem nagyon szeret engem. Igen, én szeretem Jézust, de a férjemet nem. – felelte - Hogyan szerethetném a férjemet, hiszen ő

nem szellemi és még csak nem is nagyon kedvelem őt. Erre megkérdeztem. Nevezted őt valaha is édesnek, vagy valami hasonlóan otthon? Nem, én egyszerűen a nevéen szólítom. Az ő neve: Bob. Készítetted valaha is számára valami finom ebédet, amikor hazajön a hivatalból? Megcsókoltad vagy megsimogattad őt? Azt mondta: Én nem szeretem az ilyen dolgokat. Drága testvérem, – mondtam - itt a probléma. Én nem hiszem, hogy te igazán szereted Jézust.

Azt hiszem, ha a szemével át tudott volna szűrni, akkor átszűrte volna engem. Nem hiszem, hogy te szereted Jézust. – folytattam - Te elszellemiesítetted a szeretetedet. Amikor Jézus a szeretetről beszélt Ő egyszerűen és gyakorlatiasan értette. De te mindent nagyon szellemivé teszel. Arról beszélsz, hogy valakit szeretsz a mennyben, és nem szereted a férjedet, aki itt van a földön. Ha Jézus, amíg a földön járt csak azt mondogatta volna, hogy szeretem az Én Atyámat, Én szeretem az Atyámat. Ez semmi jót nem hozott volna számunkra. De Ő úgy szeret bennünket, ahogy az Atya szeret. Ő önmagát adta a kereszten, hogy te és én megváltott életet kaphassunk.

Jézus azt mondja: „Ahogy én szeretlek benneteket, úgy szeressétek ti is testvéreiteket, és egymást.” Ha te nem szereted őket egész szíveddel, akkor nem szereted Jézust. Addig nem tudod bebizonyítani, hogy szereted Jézust, amíg nem szereted a férjedet. Erre azt mondta nekem. Mel testvér, hát mit tegyék?

Nagyon egyszerű a dolog. Menj haza, hívd fel a hivatalban férjedet, és amikor jelentkezik a telefonban akkor az első szavad, az legyen, hogy édes. Semmi más csak édes. Egyszerűen mondd neki édes. Nagyon hiányzol nekem, és amikor hazajön akkor is mondd azt neki, mikor feltálad a vacsorát számára. Készítsd azt el úgy, ahogy ő szereti.

Gyakran előfordul, ha mi kedveskedni akarunk valakinek, olyan valamit készítünk, ami tulajdonképpen nekünk kedves és nekünk tetszik és nem olyat és úgy, ahogy az szereti, akinek számára készítjük. Menj el, most készíts valamit a férjed számára, ahogy ő szereti és nem úgy, ahogy te szereted, így lesz? – kérdeztem - Igen, - válaszolta - és ha meghallod, hogy megáll a kocsiban a ház előtt, amikor bejön akkor menj oda hozzá, simogasd meg és adj neki egy nagy puszit. Tálald fel a jó ételt neki és beszélj vele, és az Úr meg fog neked mondani mindent mit tegyél, és most pedig imádkozzunk.

Én nem az ő férjéért imádkoztam hanem, őerte. Imádkoztam, hogy az Úr segítsen neki, hogy ne szellemiesítse el az ő életét, hanem segítsen neki, hogy tudja szeretni gyakorlati módon a férjét és mindenkit.

Hazament és megtette mindezt. Felhívta a férjét és az első szó, amit mondott neki az volt édes. A férje először azt gondolta, hogy valaki más lány hívja őt, hiszen az ő felesége még soha így nem szólította. Aztán a felesége így folytatta. Halló, itt Karol beszél.

Később a férj elmondta nekem, hogy amikor a felesége felhívta arra gondolt, hogy valami csodának kellett otthon történnie. Tudom, hogy ez a feleségem nem lehet, mert engem ő még így nem szólított. Úgy éreztem, mint valamikor a nászutunk idején. Ez egyszerűen csodálatos volt.

Ő édes nagyon hiányzol nekem, - Folytatta a felesége - a férj egyszerűen nem tudta mit mondjon rá olyan csodálatos volt minden. Fogta magát, abbahagyta a munkát és kivett egy félnapos szabadságot. Mikor hazaért a felesége már várta és akkor a férj tudta, hogy felesége már szereti Jézust. Ezt azelőtt is gyakran mondogatta, de én sohasem hittem el neki. Mondta ezt nekem a férj. Hogyan szeretheti Jézust és hogyan lehet az, hogy engem nem szeret. Egyszerűen nem hittem el. De most, amikor megláttam őt ilyen módon, rögtön tudtam, hogy ő szereti az Úr Jézust.

Anélkül, hogy valaki szolgált volna neki a férfi megbánta bűneit, azt mondta Úr Jézus nagyon durva és kegyetlen voltam a feleségemhez. Bocsd meg ezt nekem és jöjj az életembe. Valami egészen csodálatos módon helyreállította az Úr ennek a családnak a békéjét. Miért? Azért, mert ez az asszony ahelyett, hogy elszellemiesítette volna azután a dolgokat és mindent komplikálttá tett volna, a Bibliát egyszerű gyakorlati módon megragadta.

Régebben a mi gyülekezetünkben a Bibliát mi is annyira szellemien fogtuk fel, hogy teljesen elfeledkeztünk arról, hogy Isten az Igét igazán gyakorlattá akarja tenni, mindennapi életünk számára. Olyan csodálatos azt felismerni, hogy a Biblia a mi mindennapi vezérfonalunk és Istennek a szava. Ha a Bibliát ily módon vesszük, akkor meghalljuk belőle Isten szavát.

Isten azt akarja, hogy áldjuk Őt!

19 éven keresztül voltam egyháztag és nagyon sok bibliai verset tudtam kívülről, de azt nem tudtam, hogy Isten, áldást akar. Valahányszor csak az Úrhoz jöttem mindig áldásért, könyörögtem. Áldásért, áldásért és hosszú időbe telt, amíg felfogtam, hogy az Úr akar áldást. Ez nem azt jelenti, hogy Isten nem tudja Önmagát megáldani. De Ő azt akarja, hogy mi áldjuk az Ő nevéet. A 134. zsoltár nagyon világosan mondja:

„Aldjátok az Urat mind ti szolgálói az Úrnak, akik az Úr házában álltok éjjelente. Emeljétek fel a kezeiteket a szent helyen és áldjátok az Urat.”

Én nem értettem, hogyan lehet az Urat szüntelenül áldani, de a legjobb, ha engedelmességek a Bibliának. Mintha megpróbálnánk azt először valamiképpen megérteni.

Tudom, hogy a Biblia és a tudomány néha nagyon különbözik egymástól. Vannak a Bibliában dolgok, amelyeket nem tudok megérteni. De nagyon sokan vannak, akik tudományra próbálják változtatni, tudományos adattá.

Vannak, akik megpróbálják a Biblia egyes részeit kimunkálni oly módon, hogy a Bibliának melyik része igaz. Pedig tudományosan sohasem tudjuk megérteni az egész Bibliát, ez sohasem fog sikerülni! Az én üzenetem ma Amerika számára nem csak az, hogy vissza a Bibliához, hanem hogy vissza a Biblia egyszerűségéhez.

Egyik misszionárius barátunk, aki Indonéziába jött Amerikából, - azt kérdezte - Mel testvér, mi az Indonéziai ébredés titka? Vajon ezt a fajta ébredést mi is átélhetjük Amerikában? Volt valaki Nigériából, aki megkérdezte. Ha én visszamegyek Nigériába nálunk is lehet ilyen ébredés? Igen, - válaszoltam mosolyogva - ennek csak egy feltétele van.

Menj vissza Amerikába és menj el az apolo 14-hez, mielőtt kilövik a holdra. Akkor vedd ki a kis computeredet, ami a te kis agyad. Tedd bele egy dobozba és lépj fel vele a holdra. Aztán hagyjad, hogy Isten használja a te szívedet. Ha Istennel kapcsolatos dolgokról beszélsz, használd a szívedet és hidd el azokat. Vedd úgy, ahogy vannak és hagyjad, hogy Isten kimunkálja az Ő igéjét tebenned és éld át azt.

A legfőbb különbség a tudomány és a keresztyén hit között ez. A tudománynak először a tapasztalatokra van szüksége, ahhoz hogy higgyen a keresztyénségnek először hinni kell, hogy aztán tapasztaljon.

A 134. Zsoltárral kapcsolatban én nem tudom, hogyan kell az Urat áldani, de mivel azt mondta így kell, én egyszerűen, elhiszem. Miért kell a szenthelyen felemelnünk a kezünket, nem tudom. Én egyszerűen felemelem a kezemet, mert Isten azt mondta, tegyük így. Nekünk nem kell mindent megértenünk.

Egy nap DJakartából Urabáyába repültem és egy orvos ült mellettem. Beszéltem neki Jézus Krisztusról és az Ő szeretetéről.

Azt mondta nagyon nehéz megérteni, amit mondasz. Ez azért van, mert nehezen értem meg hogyan van az Isten, Jézus, Szentszellem és az Atya egyek. Neked mindent meg kell érteni, ahhoz hogy elhiggyél valamit? – kérdeztem - Nekem meg kell értenem, különben nem hiszem. – válaszolta - Rendben van, akkor egy kis idő múlva fel fogok neked tenni egy kérdést és arra kérlek, hogy becsületesen válaszolj, – mondtam magamban -és imádkoztam.

Uram mit mondhatok ennek a doktornak, hiszen ő nagyon intelligens. Akkor az Úr megmondta. Odafordultam ehhez az emberhez és azt mondtam:

Hogy tetszik neked itt a repülőgépben lévő levegő? Miért? Nagyon kellemes és jó. Léghőköndicionálás van és nagyon prima. Erre én azt válaszoltam. Most légy őszinte hozzám. Tudod te azt, hogyan működik a légköndicionáló berendezés? Nem, fogalmam sincs. Válaszolta. Akkor én most visszatérek az elvedhez. Azt mondtad, hogy nem tudsz semmit sem elhinni vagy élvezni addig, amíg meg nem érted. Inkább kimennél most a hőségbe, azért mert nem érted hogyan működik a légköndicionálás? Ha nem érted a működését, akkor azt nem szabad élvezni? Menjél akkor most ki és inkább izzadjál a hőségben, amíg valamiképpen ki nem talárod, hogyan működik és csak azután jöhetsz vissza. Kis híján megharagudott rám.

Testvér, folytattam, most megpróbálok segíteni abban, hogy saját elveidet megértsed. Te azt mondd, ha nem érted, akkor azt nem is akarod. Ekkor kezdte lassan felfogni, hogy mit is akarok neki mondani.

Végül azt mondtam: Van még egy kérdésem. Van narancs, banán, ananász és mindenféle gyümölcs a világon. Ezeket ugyanazon földbe ültetjük. Ugyanaz a nap süt rájuk, és eső esik rájuk az égből Mégis, hogy van az, hogy az egyik fa narancsot, a másik banánt, a harmadik ananászt terem. Én nem értem ezt, Te megérted? Nem én sem értem. – válaszolta - Mégis szívesen eszel banánt, bár nem érted, hogyan lesz az. Igen, az életemnek javára szolgál. Válaszolta - Egyszerűen fogom és megeszem. De hiszen neked nem szabad megenned, mert nem érted. Már majdnem megharagudott rám.

Aztán azt mondtam neki. Van valakid, aki téged nagyon szeret és akit te is nagyon szeretsz. Igen van. Erre azt mondtam. Mi lenne, ha ide hívnád a stewardest, hogy hozzon egy fém csövet, és mit gondolsz, tudnánk e valamit beletenni, ami megmutatná mi is a te barátnőd iránt érzett szereteted. Ha nem tudod megtenni és nem is érted, akkor jobb, ha nem is szeretted őt?

Emlékeztettem, hogy az az ő elve volt. Ha valamit nem ért nem hisz, inkább nem is élvezi. Nagyon furcsa vagy, - mondta - nem én nem vagyok furcsa, hanem az a furcsa, ahogyan te Istennel bánni próbálsz. Magyaráztam neki. Megpróbálok előbb megérteni, mielőtt hinnél benne. Elválásunk előtt adtam neki egy Újtestamentumot és kértem, hogy tanulmányozza azt.

Hiszem, hogy az Úr segít majd meggyőzni őt és az Úr Jézushoz viszi az Ő hatalmas ereje által.

Mi azt valljuk, hogy a Bibliát az I. Mózes 1-től a Jelenések könyve végéig elhittük, de ha a Bibliának olyan részéhez érünk, amely olyan dologról szól, amit még soha nem éltünk át, akkor elkezdjük megmagyarázni.

Itt Amerikában és szerte a világon, rengeteg lelkész van, akik azt mondják, a Bibliának ezen és ezen része nem eredeti szöveg, ez a része a Zsidóságnak szól, ez a része, pedig egy másik felekezet számára. Mindenki megpróbálja a Bibliát saját eszével feldolgozni. Ez az oka annak, hogy utat tévesztünk a Biblia csodálatos tapasztalataiban. Nagyon sok ember nem tapasztalta még meg saját életében a Biblia erejét és annak valóságát. Egyszerűen azért, mert nem hiszi az egész Bibliát, de én dicsérem az Urat, hogy a Szentszellem segítségével megértem a Bibliát, ahogyan olvasom.

Amikor olvasom a Bibliát, én bízek az Úr Jézusban, ha Ő azt mondja, hogy ugorjak, akkor én kérdés nélkül ugrok. Lehet, hogy az emberek azt mondják erre, hogy megőrültem vagy megbolondultam, de a Biblia azt mondja. Jobb az engedelmesség, mint az égő áldozat.

Nagyon sokan járnak a templomba és imádják Istent, de nem engedelmeskednek neki. Nekünk engedelmeskednünk kell Istennek, mert Ő élő Isten és ma is munkálkodik. Szeretek neki engedelmeskedni, mert szeretem őt és csodálatos kiváltság számomra, hogy engedelmeskedhetek az élő Istennek.

Kívánom, hogy ti is engedelmeskedjétek az Istennek, velem együtt. Áldjuk az Urat. Az Úr teremtette az eget és a földet. Áldjuk őt.

Amikor Pál és Silás a börtönben volt. Mit gondoltok, hogy ők kiabáltak és sírtak? Nem, nem sírtak. Hát mit tettek? Dicsérték az Istent és amint dicsérték az Urat az ég leszállt, megrázta az egész épületet és megrázta a börtönőr szívét is. Odajött és azt mondta. Uraim mit tegyek, hogy üdvözljek? Pál prédikált egy kicsit és akkor a börtönőr

elfogadta az Urat azon az éjszakán. Ez csodálatos volt. Miért? Mert a keresztyének örvendeztek, amikor a keresztyének örvendeznek, akkor leszáll az ég és az egész világ, örvendezik.

Az Ótestamentumban, amikor Isten azt mondta: „Járjátok körül Jerikót” Vajon mit csináltak? Engedelmeskedtek az Úrnak. Körbe-körbe járták a falat és a fal leomlott. Nagyon furcsa mód ez egy csata megnyerésére, de egyszerűen ők megtették. Engedelmeskedtek Isten szavának. Azonnal be tudtak menni és szétrombolták az egész várost. Ez tény.

Nem csodálatos, hogyan működik Isten, amikor mi engedelmeskedünk neki. Higgyük el az Ő szavát és nyerjük meg a mi életünk csatáját.

Nekünk vissza kell térnünk a Biblia egyszerűségéhez!

VII. Fejezet: A „most” Jézusa

Indonézia hatalmas ország Singapuretól és Malajziától délre fekszik és egy kicsit Ausztráliától északra. Nyugati részétől legkeletibb pontjáig kb. 3000 mérföld szélességű. Legészakibb és legdélibb pontja között, pedig kb. 1500 mérföld távolság van. Indonézia olyan nagy, mint az Egyesült Államok, de Amerika csupa szárazföld. Indonézia, pedig legnagyobb része víz. Körülbelül 13.000 szigetből áll.

A holland presbiteriánus egyházból misszionáriusok kb. 300 évvel ezelőtt jöttek először az én országomba.

Én Timor szigetén lakom, mely az országnak a legdélekeletibb szigete.

A holland misszionáriusok eljöttek és prédikáltak ősünknek, akik azelőtt nem ismerték az Urat. Az én népem a nagy fát, a nagy kígyót vagy a pálmafát imádta, hosszú hosszú generációkon keresztül. Amikor a misszionáriusok eljöttek és hirdették az evangéliumot, nagyon sok ember csatlakozott az egyházhoz beleértve az én családomat is.

Már gyermekkoromban jártam a templomba és a vasárnapi iskolába. Fejből megtanultam a Bibliának sok részét és megpróbáltam olyan jó keresztyén lenni amilyen csak lehetett. Minden vasárnap reggel mentünk a templomba. Látogattuk a hét közbeni szolgálatokat is és az imaórákat. Azt gondoltuk, hogy jó keresztyének vagyunk, de Istennel való kapcsolatunk nagyon különös volt. Miért? Mindnyájunknak volt Bibliánk, olvastunk az Úr Jézus erejéről, az Ő csodálatos ígéreteiről. Legalább 30 ezerszer olvastuk már ezeket, de, hogy őszinte legyek 19 éven keresztül jártam a templomba, de sohasem tapasztaltam és éltem át egyetlen ígéretét sem az Úr Jézusnak, hogy valóra vált volna.

El a varázslóhoz

A mi életünk még rosszabb volt, mint a pogányoké, ha betegek lettünk, akkor elmentünk az orvoshoz, ha nem tudott segíteni még imádkoztunk is. Elmentünk a lelkipásztorhoz, aki azt mondta nekem például: „Mel testvér, ha az Úr akarja, meggyógyít téged.”

Én azt mondtam erre, nem tudom, hogy az Úr akar e meggyógyítani vagy nem. Erre a lelkipásztor azt mondta, hát ezt nagyon nehéz megmondani, de csak te imádkozz, ha Ő meg akar téged gyógyítani, akkor meggyógyít. Na de tiszteletes Úr, a Jakab levél 5-ik részében azt olvassuk, ha valaki beteg, akkor olajjal meg kell kenni és a Szentszellem meg fogja gyógyítani őt, - mondtam a lelkipásztoroknak - igen-igen, de ez 2000 évvel ezelőtt íratott meg. Ez egy csodálatos történet, de nem kell olyan szó szerint venni, ha az Úr nem akar meggyógyítani, akkor imádkozzál és Ő kegyelmes lesz hozzád és ad türelmet, hogy el tudjad tűrni a fájdalmat.

Mi ezt elfogadtuk és imádkoztunk. Uram, ha te meg akarsz gyógyítani, akkor gyógyíts meg, ha nem, akkor segíts, hogy el tudjam tűrni a fájdalmat.

Hazamentünk és megpróbáltuk eltűrni a fájdalmat de ez bizony panaszkodással járt. Néha nagyon nehéz volt megérteni, hogy az Úr vajon miért ezen az úton vezet bennünket?

Tudjátok ilyenkor mit csináltunk? Elmentünk a varázslóhoz. Ő is imádkozott értünk és három perc múlva teljesen egészségesek voltunk. Aztán elkezdtünk csodálkozni. Mi történt Istennel? A varázsló mindig kéznél volt és mindig kész volt segíteni és úgy tűnt, hogy Isten nem segít nekünk. Hát kinek higgyünk akkor? Jézusnak, aki néha teljesen kétségbeesett helyzetben otthagyt bennünket. Vagy pedig a varázslónak és az ő Isteneiknek?

Olyan sok erő van a Démonokban, akik az én országomban működnek, hogy a keresztyének gyakran csodálkoznak, és kételyekbe esnek. Ezek a démonikus erők készítenek az én népemet arra, hogy az asztrológiában higgyenek, a varázstáblákban és mindenféle hasonló dolgokban. Nagyon sok ember fordul hozzájuk segítségül és támaszul.

A holland misszionáriusok hatvan éven keresztül fáradoztak és dolgoztak az Úrért Timor szigetén. Ezen idő alatt kb. 80 ezer ember csatlakozott az egyházhoz, de a mi életünk nem volt megváltozott élet. Mi sohasem éreztük át Isten erejét. Mi mindnyájan keresztyéneknek vallottuk magunkat, de pontosan ugyanúgy éltünk, mint a pogányok.

Lelkipásztoraink Indonéziában valóban nagy problémával álltak szemben, mert a legtöbb ember még mindig a démoni erőkkel volt megköötözve. Nagyon kevesen találták meg igazi kapcsolatukat Jézus Krisztussal és ez szörnyű volt. Az emberek eljöttek a templomba, énekeltek az énekeket, elolvasták az imádságokat, azután hazamentek és éltek tovább az olyan életet, amit azelőtt éltek.

A lelkipásztoroknak kis fizetésük volt és nekik kellett minden munkát elvégezni az egyházban. Úgy látszott, hogy ők a maximumot nyújtják azzal, hogy az embereket elhívják a templomba és beszélnek az Úrról.

Mi laikusok sohasem tettünk semmit. Azt mondtuk, azért vannak a lelkipásztorok és a hivatalos felkent szolgák, hogy mindezekkel törődjenek. Mi nem akarunk tenni semmit. Azért fizetjük őket, hogy dolgozzanak.

A „most” Istene

Az elmúlt évek során az Úr ezt a helyzetet az én országomban gyökeresen megváltoztatta. Mégpedig csodálatos módon. Talán már hallottatok arról, hogyan működött az Úr az én országomban.

Szeretnék most beszélni a Jelenések könyve első rész 4-ik, 8-ik, 11-ik, verseiről. Ha elolvassátok a Bibliátokat gondosan, meg kell jegyeznetek, hogy ezek a jelenések az Úrtól jöttek János apostolhoz, amíg ő a Patmosz szigetén tartózkodott. Ez az Úr Jézus Krisztusnak bizonyosságtétele. Nagyon rossz, hogy nem volt ott a többi apostol.

Bár János egyedül volt ott a szigeten az Úr Jézus eljött és kinyilvánította ezeket a dolgokat neki. Ezen a magányos szigeten, mely János számára szinte mennyországgá változott. Az Úr eljött, bemutatkozott János apostolnak és én nagyon könnyen el tudom képzelni, hogyan is szólt az Úr.:

”Én vagyok az Alfa és az Omega a Kezdet és a Vég, aki van, aki volt, aki eljövendő a Mindenható.”

Csodálatosan hangzik így magyarul. Az Úr így mondta, én vagyok az Úr, aki most vagyok. Én voltam itt 2000 évvel ezelőtt is, és én ugyanaz vagyok, aki eljövendő vagyok.

Ha az Úr rendesen mutatkozott volna be, akkor azt kellett volna neki mondani, aki voltam, aki vagyok, és aki leszek, de az Úr nem így mutatkozott be. Az Úr ezzel kezdte, hogy Ő van, azután, hogy Ő volt, és hogy Ő eljövendő. Miért?

Elkezdtem gondolkozni ezen és az Úr megnyitotta a szememet az igazságra. Az Úr azt akarta, hogy János apostol tudja meg, hogy Ő nem az az Úr, aki sok évvel ezelőtt élt. Sok ezer évvel ezelőtt, vagy akár egy nappal ezelőtt is. Hanem Ő az az Isten, aki ma is velünk van. Ő nem az az Isten, aki valamit tett tegnap és nem az az Isten, aki valamit tesz egy pár nap múlva.

Az Úr Jézus itt azt akarja kifejezni és János lelkére kötni, hogy Én vagyok itt ma. Én vagyok a ma Istene. Ó, hogy dicsérem az Urat mind ezért.

Nagyon sok keresztyének, van Úr Jézusa, de az ő Úr Jézusuk 2000 év előtti Jézus. A tegnap Jézusa. Nekünk olyan Jézusunk volt, aki sok évvel ezelőtt gyógyított embereket, aki Démonokat űzött ki. Sok-sok évvel ezelőtt csodákat művelt. Aki segített az embereken valamikor régen. Nagyon nehéz ilyenfajta Istenben hinni, de Jézus azt mondta én ma élek nem 2000 évvel ezelőtt. Ha nekem Istenre van szükségem, olyan Istenre van szükségem, aki ma él és nem sok évvel ezelőtt, nekem ma van szükségem rá.

Nagyon sok keresztyén abban él, amit így fejez ki, áldott reménység. Mit jelent ez? – kérdezhetitek - Igen, ezek a keresztyének azt az éneket éneklik: „Égi harsonák, ha zengenek majd.” és sokat beszélnek az áldott reménységről és Jézus Krisztusnak áldott visszajöveteléről. Sokan várják az Úr Jézus visszatérését és megjelenését.

Én magam is nagyon vágyódom erre, de ez csak egy reménység. Lehet, hogy egy év múlva lehet, hogy egy nap múlva, de lehet, hogy ezer év múlva következik be. De most ma van, és nekem ma van szükségem rá. Én nem a jövőben élek, nem a holnapban. A tegnap örökre elmúlt. Nekem csak mám van. Nekem az Ő erejére ma van szükségem. Nekem az Ő szeretetére ma van szükségem. Nekem az Ő vizsgáztatására ma van szükségem.

Ezért dicsérem én az Urat, ezért a módért, ahogy Jánosnak bemutatkozott. Én vagyok az Alfa és az Omega a Kezdet és a Vég, aki Van, aki Volt, és aki Eljövendő, a Mindenható.

Ez olyan mintha Ő azt mondta volna, én vagyok az Úr Jézus, aki most itt vagyok. Ha neked most, ma van problémád, én vagyok a ma Istene. Ha ma vagy elkéservedve, én vagyok a ma Istene, ha te ma vagy beteg én vagyok a ma Istene. Nem csodálatos igazság ez? Micsoda áldott tény. Én ezért is dicsérem az Urat. Ő a most Istene.

Mielőtt az indonéziai ébredés megkezdődött, nekünk olyan Istenünk volt, aki Volt, és aki Eljövendő volt. Emlékeink voltak és reménységünk. Gyakran énekeltünk és beszélünk Jézusról, hogy Ő mit tett 2000 évvel ezelőtt és hogy Ő mit fog majd valamikor cselekedni, de sohasem éltük át Jézust a jelenben. Szomorú igazság ez az én gyülekezetemről, de így volt, mielőtt a Szentszellem kiöntetett rá.

Aztán egy szép napon az én szívem így kiáltott fel, Uram hát 2000 évvel ezelőtt élünk. Lelkipásztorunk azt mondta erre: „Igen Ő csodákat tett 2000 évvel ezelőtt, de ma nem akar ilyen csodákat tenni.” Milyen szomorúság ez. Milyen szomorúak voltunk. Csodálatos emlékeink voltak a mi királyunkról, de ma már nem tud semmit sem cselekedni.

Néha, nagyon ritkán lelképásztoraink beszéltek az Úr Jézus visszatéréséről. Csodálatos reménység, de nem most történik. Atolvastam az egész Bibliát, és lassan kezdtem megérteni, hogy Isten, élő Isten. Isten olyan Isten, aki ma él és tud segíteni ma is. Ha én a bűn köteléke alatt vagyok, Ő ki tud menteni és meg tud szabadítani. Van indonézul egy énekünk, amelyik így szól:

Levette a láncokat szívemről
és szabaddá tett engem.
Megtisztított és olyan
boldoggá tett engem,
amilyenné csak lehetett.
Kiemelt a futó homokból
és lábamat magas helyre állította.
Leoldozta szívemről a kötelékeket
és szabaddá tett engem.

Én nagyon szeretem ezt az éneket, mert az én életem történetét mondja el. Valaha én is a bűn kötelékében éltem. A sátán ereje hatalma alatt, de egy nap Jézus eljött. Elvette a köteléket és szabaddá tett engem.

Valaha azt gondoltam, hogy a keresztyén élet itt, ezen a ponton végződik, és nagyon sokan osztották ezt a nézetemet. Sokan azt gondolják, elég elfogadni Jézust és ezzel minden rendbe jön és rögtön a mennybe jut ezáltal, de én azt gondolom, többre van itt szükség, mint Jézust csak elfogadni.

Ő azt mondja, ha elfogadtuk Őt, akkor nekünk Ővele kell járnunk. Jézus maga mondta, hogy azért jöttem, hogy az én juhaimnak életük legyen, bővülködő életük. Én erre azt mondtam. Drága Jézusom, ez csodálatos. Aztán azt gondoltam Jézus nem lóditott. Ő valóban az igazságot mondja nekünk. Az efézusi levél 1: 3 –ban ezeket a csodálatos vereseket olvashatjuk:

„Áldott legyen az Isten és a mi Urunknak Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben, a Krisztusban.”

Bibliámat olvasva feltűnt, hogy a Biblia mindig az áldásokról és az öröm teljességéről szól. A Filippi levél 4: 7-ben így olvassuk:

„És az Istennek békessége, amely minden értelmet felülhalad meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.”

Ő adja nekünk az Ő békességét és ez csodálatos. Drága csodálatos túláradó békesség ez. A Biblia azt is mondja a Cselekedetek 1:8. versben, hogy a Szentszellem ereje eljön majd és bizonyosságot tesz az egész világon.

Mikor ezt olvastam, azt mondtam. Uram mi a baj velünk? Nálunk nincs meg ez az erő a gyülekezetben. Ha betegek vagyunk, el kell mennünk a varázslóhoz. A lelkipásztor imádkozik, de ez csak vallásos imádság.

Sajnos a mi gyülekezetünkben a lelkipásztor ezt nagyon könnyen vette és gyakran csak nyomtatott imádságot olvasott fel, vagy egyszerűen kinyitottuk az énekeskönyvet annak a végén sok vallásos liturgia, van leírva, és azt olvastuk fel.

Akkor ezt kérdeztem újra meg újra. Ó Uram, mi a baj velünk? Valami bajnak kell lenni velünk. A lelkipásztossal vagy velem, vagy pedig nem igaz a Te Igéd. Mi őszinték vagyunk, mégsem történik semmi.

Amikor az indonéz ébredés elkezdődött rájöttünk, hogy mind a kettőben hiba volt. Senki a világon nem mondta nekünk, hogy mi abban a Jézusban higgyünk, aki ma is tud gyógyítani. Mi csak az áldott reménységben hittünk és kitűnő emlékezetünk volt, de akkor felfedeztük, hogy Jézus élő és, hogy velünk van, és hogy ma is tud valamit cselekedni. Mi azt olvastuk, hogy Jézus sohasem változik, Ő tegnap és ma és örökké ugyanaz! Dicsőség legyen az Úrnak. Az Úr tudta, hogy milyen szörnyű állapotban vagyunk, és hogy nekünk mennyire szükségünk van reá.

Az Ésaías könyvében azt olvassuk, hogy az Úr megjeleníti magát azoknak, akik őt keresik. Dicsőség legyen az Úrnak. Mi olyan buták voltunk, hogy az Úrnak kellett eljönni és meglátogatni bennünket.

VIII. Fejezet: Élet a halálból

Köszönetet akarok mondani az amerikai népnek azért, mert misszionáriusokat küldött hazámba. Mi mindnyájan pogányok voltunk és azelőtt nem tudtunk Jézus Krisztusról. Az elődeim a nagy fa előtt a nagy hegyek előtt és a nagy kígyók előtt hajlongtak.

De mikor a misszionáriusok eljöttek hozzánk, sok-sok évvel azelőtt, elhozták Jézus történetét nekünk. Dicsérem Jézust, hogy a misszionáriusok eljöttek és elhozták a nagy feketekönyvet. Ez nem az a jó öreg könyv, hanem az a könyv, amelyik megváltoztatta sok ember életét. Ez a könyv tette lehetővé, hogy a koldusból az élő Isten Fia legyen, hogy olyan királlyá váljék, aki Jézus Krisztussal fog uralkodni, mikor az Ő országát helyre álltja. Ez a könyv volt az, amely a királyt is alázatossá tette, hogy legyen olyan, mint egy koldus, mert még egy királynak is fel kell ismerni, hogy ő Isten jelenlétében senki. Mint egy koldusnak, a királynak is szüksége van kegyelemre és az Úr Jézus irgalmára.

Ez a könyv a koldust királlyá tette és a királyt koldussá és megváltoztatta az én országom egész életét is. Ez változtatta meg az anyám az apám és az én saját életemet is.

A hit hiánya hátráltatja a csodák végbemenését!

Egy este evangelizáló csoportunk Atambua falu felé tartott, hogy ott prédikáljunk. Nővérem, sógorom és a lelkipásztor is ebben a kis csoportban volt. Aznap este beszéltünk házigazdáinknak Jézus Krisztusról és a háziasszony elfogadta Őt, mint személyes megváltóját és mi mindnyájan nagyon örvendeztünk.

Reggel, amikor az asszony felkelt és kiment a konyhába, hogy reggelit készítsen, munka közben hirtelen szívrohamot kapott. A férj jött be és mondta nekünk: „Jöjjetek testvérek és imádkozatok feleségemért, mert nem tudom, mi van vele.”

Kimentünk a konyhába és körülálltuk őt. Házigazdánk megvizsgálta a feleségét, mert orvos volt. Ő nem, már késő már halott, szólt. Nem tudtuk mit csináljunk, vagy mit mondjunk.

Végül sógorom azt mondta. Menjünk vissza a szobába és valamit akarok mondani nektek. Mindnyájan visszamentünk. Mikor beértünk a szobába a sógorom azt mondta. Az Úr nekem kijelentette, ha odamentek ehhez az asszonyhoz és imádkoztok érte, akkor fel fog támadni a halálból.

Nagyon nagy zavarban voltam, mert ez volt az első eset, amikor valakiért imádkozni kellett volna, hogy életre térjen és azelőtt még ezt sohasem tapasztaltam meg. Tudtam, hogy így van a Bibliában, tudtam Dorkas és Lázár történetét fejből, de nagyon nehéz volt belekapaszkodni ebbe. Nem voltam biztos benne, hogy ezt a személyt Isten vissza akarja e hozni a halálból vagy sem.

Amikor sógorom beszélt, elkezdtem saját magam fantáziálni. Nem nem lesz jó, ha így teszünk, mondtam. Akkor már a gyerekek is elkezdtek sírni, és a szomszédok jöttek. Egyre több ember tolongott ott kinn. Ha oda megyünk és imádkozunk és semmi sem történik, akkor nagy baj lesz. Nagyon buta dolog kimenni és imádkozni egy ilyen halottért. Egyszerűen csak kifogást kerestem arra, hogy ne kelljen odamenni. Ezért azt mondtam a sógoromnak: Biztos vagy, hogy az Úr vezetése ez? Igen, biztos vagyok benne. – felelte - Akkor végig kérdeztem mindnyájukat. Ki van köztetek, akinek ugyanez a véleménye, mint a sógoromnak. Nekem nincs bizonyosságom a szívemben, hogy valóban az Úrtól van ez. Ha ti ki akartok menni rendben van, de ne haragudjatok rám, én nem tudok veletek imádkozni. Jobb szeretnék itt maradni és itt imádkozni, de ha valakinek más a véleménye, akkor menjen ki a sógorommal.

Aztán odafordultam a lelkipásztorhoz, kérdeztem, mit gondol. Mel testvér nekem sincs semmi bizonyosságom e felől, én is itt maradok veled. Aztán ránéztem a csoport többi tagjára és megkérdeztem, mit mondanak erre. Azt mondták, legjobb, ha mindnyájan itt maradunk és várunk Isten vezetésére.

Ennek eredményeképpen nem mentünk ki. Valójában én nem is vártam Isten vezetését. Azt hiszem egyszerűen képtelen voltam hinni Istennek egy ilyen dologban. Nem olyan egyszerű felismerni Isten ígését és néha nehéz bízni Istenben életünk valamennyi helyzetében. Gyakran tapasztalhatjuk, hogy a mi computerünkben valami Isten és közöttünk áll. Akkor valóban valami ott is állt. Sógorom sem engedelmeskedett az Úrnak, mert senki sem akart hozzá csatlakozni. Végül azt mondta, hát azt gondolom akkor talán jobb lesz, ha itt maradunk a szobában és itt imádkozunk. Ezt tettük. Hosszú órákon át imádkoztunk, de az asszony nem tért magához. Uram, hát mi baj van? Kérdeztem. Az Úr szólt, én azt akartam, hogy ti felette imádkozzatok, de nem akartátok, hogy valami történjék. Így aztán az emberek felemelték az asszonyt, temetést rendeztek és eltemették. Nekünk úgy kellett elhagynunk azt a falut, anélkül, hogy láttuk volna Isten munkáját, de akkor Isten nagyon a szívemre helyezte, hogy ez az asszony életre kelt volna és az Úr neve megdicsőíthetett volna, de mi hitetlenségünk miatt hátráltattuk és megakadályoztuk az Úr Jézus munkáját, ó szörnyen éreztem magam!

Valahányszor azon a helyen járok és látom azt a temetőt, ez olyan számomra, mint az én hitetlenségem sírköve. Az Úr nagyon világosan beszélt velünk, de mi saját hitetlenségünk miatt nem bízunk benne. Eszembe jut az az ember, aki egyszer odament Jézushoz és azt mondta, hogy az ő fia meghalt és Jézus azt mondta neki. Menj el a te fiad él. Ez az ember hitt Jézusnak és hazament. Ha mi elhiszük, hogy Jézus pontosan olyan ma is és bízunk az Ő szavában, akkor mi a világot feje tetejére tudjuk fordítani. Imádkoztunk az Úrhoz és kértük az Ő bocsánatát, és azt mondtuk, Uram, ha legközelebb lehetőséget adsz számunkra mi igazán hinni, akarunk a Te szavadnak.

Halálból vissza az életbe

Nem sokkal ezután egy másik faluban voltunk Anfoang kerületben, ahol egy ember meghalt. Mikor odaértünk, nem egy pár perc óta volt halott, hanem már két napja. Családja meghívott bennünket a temetésre, mert nagyon sokan készültek oda jönni. Talán több százan is, - mondták - lehet, hogy nekünk lesz vigasztaló szavunk a család számára, így elmentünk.

Mikor odaértünk több mint ezer ember tolongott már ott. Két napja volt már halott az az ember és nagyon nagyon bűdös volt már.

A mi trópusi országainkban, ha valaki meghal 6 óra múlva, elkezdődik a bomlása, de két nap múlva... hát meg kell mondjam, 30 méterről sem lehetett már kibírni. Rettenetes volt azt a szagot érezni.

Itt, Amerikában nem tudjátok ezt megérteni, mert itt a temetési szertartást olyan csodálatosan végzik. Ez persze 2000 dollárba kerül. Indonéziában nekünk nincs módunk arra, hogy egy halottat így temessünk el, ilyen szépen. Ha valaki meghal, bizony két nap múlva már rettenetes látványt nyújt.

Mindnyájan ott voltunk a temetésen és együtt ültünk a gyászolókkal. Hirtelen az Úr így szólt: „Na most menjetek oda, álljatok a halott fölé, énekeljétek és fel fogom támasztani őt a halálból.”

Mikor sógorom ezt megmondta nekem, az jutott eszembe. Ó hát, amikor először előfordult ez, az az asszony csak egy perccel azelőtt halt meg, micsoda különbség!

Most aztán nagy bajban vagyunk. Ez az ember már két napja halott, ez már túl sok, - kérdeztem a többiektől - mit gondoltok erről? Az én computerem elkezdett működni, de az ő computerjük ugyancsak. Elkezdtünk tanakodni, hogy menjünk, vagy ne menjünk.

Aztán hirtelen mindnyájunknak eszébe jutott, hogy milyen szomorúak voltunk, amikor a mi bizodalunk Isten szavában olyan kudarcot vallott. Felfohászkoztam. Ó Uram, adj nekem egyszerű szívet, hogy elhiggyem a Te ígédet.

Visszaemlékeztem Jézus Krisztus szavára, az ígére, mikor Jerikóhoz érkezett. Zákeus várt ott Jézusra, de nem a megfelelő helyen várakozott, hanem egy fa tetején. Jézus azt mondta neki, Zákeus gyere le. Az Úr meglátogatta őt saját házában és Zákeus nagyon boldog volt. Neki valószínűleg két-három métert is le kellett mászni a fáról, hogy megtalálja Jézust. Azt hiszem, hogy nekünk modern korunkban nem kell két-három métert lemászni ahhoz, hogy megtaláljuk Jézust, mert nem vagyunk fán. Nekünk egyszerűen harminc centivel kell lejjebb jönni az agyunktól a szívünkig. Istennek minden szava a fejünkben van és ott fantáziálunk vele, de elveszítettük Isten erejét, ha mi Isten szavát harminc centivel lejjebb helyeznénk, fejüktől a szívünkbe. Biztos vagyok abban, hogy Isten erejét meglátnánk ma is csodálatosan működni.

Akkor azt mondtam az Úrnak, ó Uram adj nekem egyszerű szívet és mozdulj meg közöttünk. Egy akarattal elhatároztuk, hogy engedelmeskedünk az Úrnak, mert korábban mi csődöt mondtunk és így cselekedtünk.

Odamentünk és a halott fölé álltunk és elkezdtünk énekelni. Tudjátok az Ördög, akkor azt mondta nekem. Borzasztó itt énekelni e büzlő ember mellett. Mikor harminc méterre voltatok tőle az is elég volt. Most meg itt álltok egész közel hozzá. Megnyitjátok a szátokat és ez a bűz, mind bemegegy a szátokba. De buták vagytok. Ez igaz, de nekem most az Úrnak kell engedelmeskednem, - gondoltam - és elkezdtünk énekelni.

Az első ének után semmisen történt. Akkor elkezdtünk gondolkozni. Uram, ha fel akarod őt támasztani, akkor tedd, kérlek gyorsan, mert egyszerűen nem bírunk itt állni e büzlő ember mellett. Nem tudunk több éneket énekelni, mert borzasztóan büzlik. Aztán elénekeltünk egy másik éneket és nem történt semmi. Az ötödik éneknél még mindig nem történt semmi, de amikor a hatodik éneket énekeltek, akkor a halott egy picit megmozdította a lábujjait és akkor kis csoportunk egy kicsit zavarba jött.

Indonéziában egy olyan történet járja, hogy előfordul, hogy valaki meghal, de feléled egy picit és azt, aki legközelebb áll hozzá azt berúgja a sírba, aztán meghal végleg.

Mi azért tovább énekeltek és mikor a nyolcadik éneket énekeltek, az ember felébredt körülnézett elmosolyodott, és senkit sem rúgott meg. Kinyitotta a száját és azt mondta

„Jézus engem visszahozott az életbe. Testvérek én nektek elmondok valamit. Az életnek nincs vége a halállal. Két napig voltam halott és megtapasztaltam ezt.” A második dolog, amit mondott: „Menny és a pokol valóság, megtapasztaltam. A harmadik dolog, amit mondani akarok, ha nem találjátok meg Jézust ebben az életben, soha sem juttok a mennybe, hanem örök kárhozatra fogtok jutni.” Miután ő ezeket elmondta, mi kinyitottuk Bibliánkat és az ő bizonyágtételét megerősítettük Isten szavával.

A következő három hónapban csoportunk ebben a körzetben evangelizált és több mint 21 ezer ember jött Jézushoz, mint személyes megváltójához, éppen azért, mert ez a csodálatos feltámadás megtörtént.

Vizből bor

Az ébredés előtt az úrvacsorai szolgálathoz mindig valamilyen likórt használtunk. A likórbe vizet és cukrot elegyítettünk, hogy ne legyen olyan erős. Sok éven át mindig így tettünk. Amikor az emberek megtértek, odajöttek a lelkipásztorhoz, és azt mondták, ha még mindig pálinkát használtok, akkor többé nem jövünk az úrvacsorai szolgálatra.

Így aztán a lelkipásztor és az emberek elhatározták, hogy teát használnak majd erre a célra, egy kis cukorral. Hosszú időn keresztül tehát az Úrvacsorai szolgálatához édesített teát használtak.

Aztán az Úr egyszer elkezdett beszélni hozzánk, Indonéziában és megkérdezte. Miért van szükség arra, hogy az Úrvacsorai szolgálatot teával végezzük? Miért nem teszünk úgy, mint Jézus tett, vagy mint az Apostolok. Akkor elhatároztuk, hogy az ő útjukat fogjuk követni. Így 1967. október óta, mikor úrvacsorai szolgálat van gyülekezetünkben, vesszük a vizet, imádkozunk felette és az Úr azt borrá változtatja. Az Úr több mint hatvanszor végbe vitte már e csodát.

Bibliám megint csak igazat mond, amikor azt mondja, hogy Isten minden szükségletünket ki fogja elégíteni az ő gazdagsága szerint, dicsőségében.

Timor szigetén nekünk nincs szőlőnk, hogy bort készítsünk. Ennek ellenére az Úr gondoskodik szükségleteinkről. Ó én dicsérem az Urat mind ezért. Csodálatos dolog látni hogyan bizonyít Jézus az Ő igéje mellett, és hogyan bizonyítja azt, hogy a Biblia nem egy régi könyv a 2000 évvel ezelőtt élt emberek számára. Sokkal elevebb és sokkal érvényesebb, mint bármelyik újság. Nekünk nem kell mást tennünk csak Istenre hagyatkozni minden dologban, amire csak életünkben szükségünk van. Az Ő ereje és az Ő dicsősége elegendő minden szükségünkre.

1968-ban éppen Szumba szigetéről tértem vissza, amikor meghallottam, hogy az Úr bort adott gyülekezetünknek. Hát ez már túl sok volt. Egyszerűen nem hittem el. Bár már sok csodát láttam, de ezt nem hittem el. Szamárság, gondoltam és ebben megint csak az én eszem működött. Amikor elmondták nekem, nem hittem nekik.

Legközelebbi alkalommal, mikor Úrvacsora következett az Úr azt mondta, hogy alakítsanak imacsoportot. Azt is mondta testvéreimnek, hogy jöjjenek el hozzám és kérjenek meg, csatlakozzák ezen imacsoporthoz, hogy lássam magam is, hogyan változtatja az Úr a vizet borrá.

Nagyon örültem, mert magam is szerettem volna látni Isten hatalmát, hogyan működik ezen az úton is. Csatlakoztam rögtön az imacsoporthoz, de igazából nem hittem, hogy az Úr meg tudja ezt cselekedni. Fogadok, hogy cukrot és mézet tesznek a vízbe, és azt mondják, hogy csoda történt. – gondoltam - Fogadok, hogy itt valami színes italt készítenek számomra, hogy higgyem el. Isten azt mondta a csoportnak, hogy Mel vegye a vizet, és mindent tisztán csináljon, hogy semmiféle csalás ne legyen. El is mondták ezt nekem. Mikor eljön az ideje, Mel, te még a kúthoz és hozd a vizet. Azt is mondták, hogy nekem kell az edényt tartanom.

Ez így csodálatos és jó volt, mert így tökéletesen megbizonyosodhattam afelől, hogy minden tiszta és semmiféle susmus nincs a dologban.

Elmentem a kútra, megtöltöttem az edényt vízzel és hoztam a házhoz, ahol imádkoztunk. Az Úr azt mondta nekem, hogy az edényt takarjam le egy terítővel, nehogy a bogarak beleessenek.

A csoportnak, pedig azt mondta az Úr, mondjátok meg Melnek, hogy a karjával ölelje át az edényt, és szorosan tartsa a terítőt. Így tettem, kezemmel szorítottam a terítőt.

Tudjátok, miért mondta ezt az Úr, azért mert Ő tudta, hogy énbennem olyan gondolatok vannak, hogy amikor majd becsukott szemmel imádkozunk, akkor a testvérek felemelik az edényen a terítőt, és valamit belekevernek a vízbe. Szorosan tartottam az edényen a terítőt és így megbizonyosodtam afelől, hogy senki sem emeli le. Tehát nem lehet csalás.

Az Úr segítségemre volt abban, hogy ne az eszemre figyeljek, mert Isten a csodák Istene. Fogtam az edényt és elkezdtünk imádkozni. Imádság közben egy kicsit meglazult a terítő, beleért a vízbe és nedves lett. Rápillantottam épp egy picit volt vizes. Talán egy órát imádkoztunk, amikor megint rátekintettem, ott, ahol a terítő vízbe ért, elkezdett vörössé válni. Egyszerűen nem tudtam ezt elképzelni. Nehéz volt megérteni, hogyan tudott a víz és a terítő vörössé válni. A mellettem lévő testvér megkérdezte érzem-e az illatát. Az Úr bort adott nekünk, - mondta - én nem érzem, - válaszoltam - lehet, hogy valami baj van az orrommal, azt látom, hogy vörösödik a terítő.

Akkor a csoport tagjainak azt mondta az Úr, hogy vigyük a bort a lelkipásztorhoz, de mielőtt bemennék hozzá, hárman kóstoljuk meg a bort. Sógorom, nővérem és én részesültünk ebben a kiváltságban, hogy megízlelhettük. Nagyon boldog voltam. Rögtön arra gondoltam milyen nagyszerű íze lehet, hiszen oly gyönyörű vörös.

Sógorom ízlelte meg először. Ránéztem az arcára és arra gondoltam, ha elmosolyodik, akkor nagyon jó lehet. Mikor megitta, tényleg elmosolyodott. Én a szívemben azt gondoltam ez prima lehet. Aztán én vettem a kezembe az üveget és megízleltem. Tudjátok milyen ízű volt? Pontosan olyan ízű volt, mint a víz. Mi van velem? Kérdeztem magamban. Hát itt valami baj van a csodával! A színe tényleg vörös, de az íze pontosan olyan, mint a vízé. Megpróbáltam kitalálni vajon mi a hiba. Lehet, hogy az én nyelvem nincs egészen rendben, vagy valami bűn van az életemben. Vagy valami más történt. Nagyon komolyan imádkoztam.

Nos milyen ízű? – kérdezték - Ő dicsőség legyen az Úrnak csodálatos bor, - felelte a sógorom, majd nővérem is - ó Uram, mindketten azt mondták, hogy csodálatos, Uram borzasztó dolog ez de mi baj van? Az Úr így szólt hozzám, Mel nincs itt semmi baj. Semmi baj, semmi baj, - válaszoltam - hát ez bizony nem más, mint jó öreg színes víz. Mel, neked tudnod kell, mint jelent az igazi hit. Mondtam neked, hogy ez bor. A te nyelved és az eszed mondja azt, hogy ez víz, melyiknek akarsz hinni?

Nem tudtam, mit kell most mondani. Arra gondoltam most azt kell mondani. Dicsőség az Úrnak, vagy valami hasonló. Nem válaszoltam semmit csak azt mondtam az Úrnak, Uram mit mondjak, ha megkérdeznek? Az Úr azt felelte: „mondd azt, dicsőség legyen az Úrnak, ez csodálatos bor” Erre azt mondtam: Uram, Uram te becsapsz engem. Én nem akarok hazudni.

Az Úr azt mondta, nyisd fel a Bibliát a zsidókhöz irt levél 11:12. versénél. Kinyitottam a Bibliát nagyon gyorsan, mert hiszen mindenki várta a választ tőlem. Elolvastam, hogyan mutatta meg az Úr Ábrahámnak a tenger

fövényét. A te magod több lesz, mint a tenger fövénye. Az Úr megkérdezte Ábrahámot, meg tudja e számlálni a tenger fövényét és Ábrahám azt felelte, nem Uram. Ábrahám hazament és elmondta Sárának. Sára tudod, hogy nekünk gyermekünk lesz. Gyermekünk lesznek és gyermekeink száma több lesz, mint a tenger fövénye. Tudjátok ő már száz évesnél idősebb volt, de most nem a nagymamának mondta, hogy unokái lesznek, hanem, hogy saját kisgyerekek lesz. Mi föl sem tudjuk fogni eszünkkel, és inkább hajlamosak vagyunk arra, hogy megpróbáljuk kispekulálni Isten, hogyan is értette ezt.

Ők mindketten elhitték ezt az igazságot és dicsőítették az Urat, hálát adtak neki. Ábrahám egészen izgatott lett.

Tudjátok ti is, aki apa lesz az nagyon izgatott. Biztosan elment a barátaihoz és elmondta Isten ígését. El tudom képzelni amint Ábrahám helyről helyre jár és azt mondja, hé nagy újságot mondok apa leszek. Nekünk olyan családunk lesz, amelyiknek száma megszámlálhatatlan. Több mint a tenger fövénye. Biztosan kérdezték Ábrahámától. Egy ilyen idős embernek mint te, elment az eszed? Minket akarsz becsapni? Hány éves is vagy. Kb. 100. és gondolod, hogy nektek kisgyermeketek lesz. Hány éves Sára? Kb. 90. Hát ti megörültetek. Felejtétek ezt el. Micsoda buta gondolatok, mondhatták biztosan neki.

De Ábrahám Isten embere volt és ha az egész világ azt mondta volna is neki, hogy amit Isten mondott, az lehetetlen és bolondság, ő tudta, hogy az lehetséges egyszerűen azért, mert azt Isten mondta neki. Ő ráállt Isten szavára nem tekintett a körülményekre, Istenre tekintett és az Ő ígéreteire.

Akkor mondta nekem az Úr: Mel csak egyszerűen mondjad. Dicsőség az Úrnak ez nagyon jó bor. És hitbéli cselekedetként hidd el, hogy én a vizet borra változtattam.

Lassan kezdett felderengeni előttem mit is akar az Isten tőlem. Tehát mikor megkérdeztek annyit, mondtam. Legyen dicsőség az Úrnak ez kitűnő bor.

Mindent elkészítetünk és elmentünk a lelkipásztorhoz. A sorban legutolsó voltam tele kétellyel. Azt mondtam uram, én kinyilvánítottam a hitemet, de nagyon sajnálom Uram, mert amikor a lelkipásztor megízleli a bort és az attól még mindig víz. Ó Uram csinálj valamit, bocsáss meg nekem!

Mikor elértünk a lelkipásztor házához, már vártak bennünket a gyülekezet vezetői. A lelkipásztor nagyon örült, énekeltünk egy éneket aztán a lelkipásztor azt mondta, dicsérjük az Urat ezért a borért, ezt megtettük. Azután így szólt, na most akkor ízleljük meg, lássuk milyen jó? Én a sarokba húzódtam, becsuktam a szemem, szívem hangosan vert. Kiáltottam Uram ez víz. Azért, mondom neked jobb, ha tudod, Uram tégy csodát most. A lelkipásztor levette a terítőt az edényről és elővett egy csészét. Én a lelkipásztor arcát figyeltem és kiáltottam. Uram mondtam már, hogy hiszek, de nem tudom most mi lesz?

A lelkipásztor vette a csészét és megtöltötte a borral. Szorosan az arcába bámultam, szinte alig mertem lélegzetet venni, mert tudtam, hogy víz. Ó Uram mi történik, ha szájába veszi. A lelkipásztor lenyelte. Nem tudtam az arcáról leolvasni, hogy mit gondol. Aztán lenyelte azt mondta. Dicsőség az Úrnak, kitűnő. Nem akartam hinni a füleimnek. Majd azt mondta a gyülekezet vezetőinek. Gyertek ide és kóstoljátok meg! Mindnyájan odajöttek, megkóstolták, és azt mondták mind: „Nagyon jó!”

Azt hiszem a legokosabb lesz, ha én is megkóstolom mégegyszer. Odamentem én is és megízleltem. Tudjátok, bor ízű volt. Teljesen meg voltam zavarodva.

Mikor hazamentem megkérdeztem sógoromtól. Mondjátok meg nekem az igazat, hogyan ízlett nektek a bor. Kitűnő volt legyen dicsőség az Úrnak, - válaszolta - nem akkor, amikor a lelkipásztornál voltunk, hanem akkor, amikor itt voltunk még nálatok. Légy őszinte. Kértem. Akkor még olyan volt, mint a víz. Micsoda? Olyan ízű volt, mint a víz. Hát miért színészkedtetek? Erre ő azt válaszolta, én jobban hittem az Isten szavának, mint a saját nyelvemnek.

Ó drága testvérem te valóban tudod mit jelent igazi keresztyénnek lenni, - válaszoltam - ha te, akkor azt mondtad volna, hogy víz ízű, akkor te teljesen szétzúztad volna az én hitemet. Aztán megkérdeztem saját nővéremet. Miért mondtad azt, hogy dicsőség az Úrnak. Ő is azt felelte. Én is inkább Isten szavára álltam rá, minthogy kételyeimet bevalljam, - azt mondtam erre - Jézus köszönöm neked ezt az üzenetet, hogy Isten szava mindig igaz, függetlenül attól, hogy a körülmények mit mutatnak.

IX. Fejezet: Démoni erők

Most, hogy Amerikában vagyok, látom, hogy Amerika legnagyobb problémája az, hogy az egyház nem ismeri fel a démoni erők valóságosságát. A Sátán oly annyira elvakította szemeket, hogy ezt nem is látják problémának. Nagyon gyakran találunk problémát mások szívében. Csak egyszerűen nem tudjuk, hogyan kell vele bánni. Ennek az az oka, hogy a hívő keresztyének életében nincs ott Isten ereje. Az Ésaías 61: 1-3. versében azt olvassuk:

„Az Úristen Lelke van rajtam, azért mert felkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömet mondjak. Elküldött, hogy bekössem a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást és a megkötözötteknek megoldást. Megvigasztaljak minden gyászolót, hogy tegyek Sion gyászolóira. Adjak nékik ékességet a hamu helyett, örömmel kenetét a gyász helyett, dicsőségnek palástját a csüggedt lélek helyett, hogy igazság fáinak neveztessenek. Az Úr plántáinak az Ő dicsőségére.”

Hiszem, hogy ezekből a versekből világosan láthatjuk azokat az okokat, amelyekért Isten Jézus Krisztust elküldte erre a világra. Mikor azt olvassuk, hogy a szegényeknek örömet hirdessek, azt hiszem, hogy ez azt az üdvösségről való örömmeljelentet jelenti, amit az angyal hirdetett a pásztoroknak:

„Nagy örömet hirdettünk nektek, a Megváltó megszületett.”

Az üdvösség és a bűnbocsánat Krisztus szolgálatának csak az első része. Legtöbben, akik hiszünk, megállunk ennél a pontnál. Jézus szolgálata mélyebbre megy ennél. Nagyon sok gyülekezet forszírozza a gyógyítást. Ez jó dolog, szeretem én is a gyógyítást. Indonéziában több mint 30 ezer ember gyógyult meg így, de nekünk tudnunk kell, és fel kell ismernünk, hogy a gyógyítás külsődleges dolog. Milyen rettenetes lenne, ha meggyógyítanánk a testet és hagynánk, hogy a lélek pokolra jusson. Akkor jobb bárkinek, ha beteg marad, mert mikor beteg akkor tud az Úr hozzá szólni. Jézushoz tud térni.

Jézus megfizette a mi gyógyításunk árát és nekünk bízunk kell Őbenne. Krisztus szolgálata azonban mélyebb ennél.

Nagyon sokan vannak a gyülekezetekben olyanok, akik azért bíznak Istenben, mert szabadságot és gyógyítást ad. Én nem adok igazat az ilyen keresztyéneknek. Ez olyan mintha valaki jegyet vesz valamilyen labdajátékra, csak be akar menni, de nem akar játékos lenni, ez önző dolog, olyan, mint az önös élvezet. A keresztyén életnek ennél több céljának kell lennie.

Kedveseim, Isten az embert nem erre a sekélyes életre teremtette. Vagy ha igen, akkor valami zavarnak kell lenni a mennyben. Isten célja nemcsak az, hogy üdvözítsen bennünket. Isten azt akarja, hogy mélyebb életünk legyen. Isten azt akarja, hogy a mi életünket valamilyen cél érdekében éljük le és az Ő királyságára hasznot, hozzunk. Ezért kell, hogy segítsen Jézus nekünk abban, hogy az emberek szükségleteit valamilyen módon ki tudjuk elégíteni. Az idézett versben Ésaías azt mondta, azért küldött, hogy bekössem a megtört szívűeket.

Minél többet utaztam keresztül kasul Amerikában, annál inkább megvilágosodott előttem az a tény, hogy az egyházban nagyon sok embernek a szíve és nagyon nagy sebeket hordoz a múlt tapasztalatai miatt.

A legtöbb amerikai szívében keserűség van, vagy valami súlyos sérelem. Ennek eredményeképpen belülről rosszul érzik magukat. Nincs erejük és nincs örömük. Sokakkal való beszélgetés során jöttem rá, hogy ez a múltjukból ered. Néha kora gyerekkorukból vagy fiatal éveikből és bár megtértek és bűnbocsánatot nyertek, gyakran még mindig keserűség és gyűlölet van bennük. Az életükben. Sokan sohasem gondolnak arra, hogy ezt átadják az Úrnak, hogy gyógyítsa meg őket.

Az asztma meggyógyul

Sokan megpróbálják sérelmeiket úgy elfelejteni, hogy megpróbálnak szellemivé lenni. Küszködnek és kapaszkodnak, hogy Istenből többet találjanak és így elégítsék ki saját magukat. Pedig csak a szívüket kell megnyitni Isten előtt, hogy Ő szolgáljon problémáinkban nekik.

A legekleatásabb példa, amire emlékszem egy asszony volt, akivel Ohajóban találkoztam. Az asszonynak asztmája volt és több mint húsz éve szenvedett ebben a betegségben. Egyik alkalommal együtt imádkoztunk, de úgy tűnt, hogy semmi sem történik. Gondolkoztam rajta, mi lehet a baj körülötte. Vagy talán én nem ismertem fel Isten akaratát vele kapcsolatban.

Elutazásom előtti estén, ahogy beszélgettünk, az Úr szólt hozzám erről a bibliai versről, hogy tudniillik bekötözöm a megtört szívűeket. Az első pillanatban nem érttem meg a verset. Megkérdeztem az asszonytól, hogy gyűlöl-e valakit? Nem, most már nem. Mielőtt keresztyén lettem akkor igen, de most már nem gyűlölök senkit. Akkor észrevettem, hogy kérdésem helytelen volt. Megfordítottam és úgy tettem fel a kérdést. Volt-e valaki az életemben, aki súlyosan megbántott bár megbocsátottál neki, de a sérelem még mindig benned van? Nem értette hogyan értem, nem akartam megbántani őt. Először fordult elő, hogy ilyen kérdést tettem fel. Tovább beszélgettünk sok mindenről s a legvégén az Úr világosságra hozta a problémát.

Elkezdett sírni és azt mondta, igen a sérelem még mindig ott van, sérült vagyok. Aztán elmondta, mikor kislány volt meghalt az édesanyja és apja mégegyszer megnősült. Mostoha anyja nagyon rosszul bánt vele. Ha saját

gyermekei valami rosszat tettek, akkor mindig őt bántotta miattuk. Ezért szíve mélyén súlyos sérelmeket hordozott. Nem vágott soha vissza, de mindent szíve mélyén magában hordozott és a sérelem egyre mélyebben és mélyebben mart bele az életébe. Mikor megtért megbocsátott mostoha anyjának, de nem hagyta, hogy az Úr bekötözze megtört szívét és a sérelem ott maradt. Imádkoztam vele és kértem az Urat, hogy kötözze be az ő beteg szívét.

Az Ésaías könyve 61:3. versében olvassunk a csüggedt lélekről. Nagyon sok embernek még mindig csüggedt a lelke, mert valami múltbeli tapasztalatot hordoz, még olyanok is, akik átélték a Szentszellemmel való keresztséget. Még mindig ott van az életükben, mert nem vitték oda az Úrhoz, gyógyításra. Legyen dicsőség az Úrnak, most már megszabadított. Már szabad vagyok belülről, nem tudom megmagyarázni, de az örömöm és a békességem csodálatos.

Másnap reggel, amikor felébredt az asszony, asztmája eltűnt. Az belső problémájának külsődleges színtomája volt.

Amerika nagy szüksége

Amerika betegségének gyökere merem mondani, szellemi eredetű. Csak nagyon ritkán találunk fizikai problémát mögötte. Az idegösszeomlásokat legtöbbször szellemi, lelki problémák okozzák. Feszültségek, komoly gondok és a félelem.

Szerte Amerikában olyan embereket látok, akik ilyen életstílust hordoznak, ez szörnyű! Az amerikai népnek többre van szüksége, mint üdvösségre. Jézus mélyebb munkájára van szükségük!

Amerikában nagyon sokan vannak, akik minden bizonnyal mennybe jutnak, de a keresztyén hadsereg nagyon gyenge, legtöbbször egyedül küszködnek. Jézus Krisztus segítsége nélkül. Valahányszor így teszünk, tényleg bajba kerülhetünk, mert egyedül harcolunk.

Amerikában gyakran énekelik azt az éneket, „Fel Krisztus katonái” de aztán mindenki leül és hagyja, hogy a lelkipásztor végezze a munkát, milyen szomorú ez. Barátaim, ez Amerika nagy szüksége! Hogy jusson el a békességnek és az örömnélküli helyére. Ésaías idézett versében olvasunk arról is, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást és a megkötözötteknek megoldást. Úgy érzem, ez Amerika gyökeres problémája! Ma a démoni behatás sokkal de sokkal mélyebb, mint 50 évvel ezelőtt volt.

Démonok Amerikában

Ma Amerikában a Démonok, a jövendőmondás, a tenyérjósítás, kártyavetés, teafüvből való jóslás, a spiritizmus az asztaltáncoltatás, a bűvös táblák, a Démonok imádása és még nem tudom hányféle formában, vannak jelen.

Ez szörnyű! A horoszkóp szinte minden napos. Az újságok, a tévé mind-mind ezt hozzák, akárhová csak nézel, nem is tudsz elrejtőzködni a démoni behatás elől. Amerre csak nézel, amerre csak mész, mindenütt az Ördöggel találkozol.

Nekünk keresztyéneknek nagyon is tudatában kell lenünk a szörnyű veszélynek. Sohase mondjuk ó ezek a dolgok nem démoniak. Ezek múltó divatok, ez egyszerűen kultúraváltás, ha ezt mondjuk, elveszítjük a talajt lábunk alól ahhoz, hogy visszaverjük a Sátán támadását. Persze mondhatjuk, hogy a Démonok nem valóságos lények. A Sátán nagyon szereti, ha ezt mondjuk. Ez azt jelenti, hogy nagyon mélyen alszunk, és nem vesszük észre az Ő működését. A V. Mózes 18: 10-13-ban ezt olvassuk:

„Ne találtassék te közötted, aki az ő fiát vagy leányát átvigye a tűzön, se jövendőmondó, se igéző, se jegymagarázó, se varázsló, se bűbájos, se ördöngösöktől tudakozó, se titokfejtő, se halottidéző, mert mind utálja az Úr, aki ezeket miveli. És az ilyen utálatosságokért űzi ki őket az Úr a te Istened te előled.”

Fekete mágia, fehér mágia.

Két formája van a mágikus erőnek. A fekete mágia és a fehér mágia. A fekete mágia az, amikor az erőt arra használja fel valaki, hogy mást megöljön vele. Azt gondolom, hogy Amerikában ilyen még nincs sok, de ahogyan az újságokat nézem, ez is, hamarosan megérkezik Amerikába.

Amerika szerte ma a fehér mágia működik. Fehér mágian értjük azt, amikor a démoni erőket valami jóra használják fel. Például emberek meggyógyítására, vagy jövendőmondás, vagy valami jó hír közlésére.

A legtöbb ember Amerikában a démoni erővel szemben vak. Azt hiszik, Istent hallják, pedig valójában a Sátánt. Én nem vádolom az emberek legnagyobb többségét, mert a bárány, ha nem talál friss füvet, akkor a száraz leveleket legeli. Amerikában a lelkipásztoroknak kell nagyon vigyázniuk arra, hogy nyájukat friss füvel etessék.

Vajon miért mennek az emberek a jövendő mondóhoz, és miért keresik a horoszkópot? Mert az egyház, elveszítette a prófécia ajándékát, ezért az egyháztagnak a jövendőt a Démonoktól próbálják megtudni. Valamennyi démoni erő a szellemi ajándékok ellen harcol. Egyetlen módja annak, hogy magunkat ezektől megmentsük, hogyha hagyjuk Isten erejét működni az életünkben, ez az egyetlen mód.

Manapság az emberek unják a szavakat, a prédikációkat. A legtöbbször azt szeretnék, ha a lelkész csak öt percig prédikálna. Legtöbb ember szeretné, ha volna valami, ami szilárd az életébe. A világ széthullóban van és az emberek igénylik az igazságot. Kapaszkodóra van szükségük és ez a kapaszkodó Jézus és az Ő ereje.

Amikor az emberek horoszkópot olvasnak, két dolog történik. Először is bűnt követnek el, mert Isten azt mondta: „ne tegyed” Másodszor a Démon megkötözi őket. A megkötözöttséghez nekik nem bűnbocsánatra, hanem szabadulásra van szükségük és ez a két dolog nem ugyanaz. Mi gyakran imádkozunk a bűn miatt, de nagyon ritkán imádkozunk szabadulásért.

Pedig nekünk gyakorlatba kell átültetnünk a Máté 18:18. versét:

„Bizony mondom néktek, amit megkötök a földön a mennyben is kötve lesz és amit megoldotok a földön a mennyben is oldva lesz.”

Imádkozunk kell és ha tíz kötelék van, akkor nekünk, egyenként kell visszautasítani őket az Úr Jézus nevében és ahogy visszautasítjuk, úgy szabadulunk meg. Nekünk keresztyéneknek megvan ez a hatalmunk a démoni erők felett. Ez olyan krisztusi helyzet melyet az Efézus 2: 6-ban találunk.

„És együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban.”

Mi a démoni erők felett ülünk. Nekünk keresztyéneknek ki kell használnunk a tekintélyünket, ha nem tesszük, akkor testvéreink szenvednek miatta. Mindenkinek fel kell kutatni otthonát, hogy van-e valami démonikus tárgy otthon, ha van olyan újság, amelyikben horoszkópot találunk. Ne tőrjünk meg otthon. Állítsd le azt az újságot, ne engedd, hogy bejöjjön az otthonodba. Miért?

Mert az V. Mózes 7: 25-26. versében a Biblia teljesen világos megállapítást hoz. A Biblia valamit mondd, figyeljünk arra.

„Az Ő Isteneiknek faragott képeit tüzzel égesd meg. Az azokon levő ezüstöt és aranyat meg ne kívánd és magadnak el ne vedd, hogy törbe ne essél miatta. Mert utálatosság az az Úr előtt a te Istened előtt. Utálatosságot, pedig ne vígy be a te házádba, hogy átokká ne légy mint az, hanem megvetvén vesd meg azt és utálván utáld meg azt, mert átkozott.”

Indonéziában a Bibliát úgy vesszük, ahogy van. Ha eljutunk a Biblia egyszerű módjára, Isten valóban képes arra, hogy csodálatos módon működjék. Bízom benne, hogy Indonéziában mi sohasem fogjuk elveszteni az igazságnak ezt az útját. Amikor a Biblia azt mondja: „Ne vígy be a házádba” Akkor legjobb, amit tehetsz, ha engedelmeskedsz.

Tudnék mondani több száz esetet olyan emberekről, akiknek ilyen dolgaik voltak otthon és a legkülönbözőbb problémák jöttek emiatt.

A démoni erők forrása szempontjából a tévé az egyik legrosszabb melyen keresztül azok bejuthatnak az otthonunkba. Ó milyen gondatlanok is a keresztyének a tévével. Hagyják, hogy gyermekeik nézzék a tévét és nézzék mindazt a démoni erőt, ami rajta keresztül bejön. Ez szörnyű és most már aratjuk is ennek a gyümölcsét.

Te, aki mindezeket olvasod, vagy hallod, állj a sarkadra, figyelmeztess keresztyén testvéreidet, hogy minden parányi vallásos szobrocskát, amely emlékeztet „pogány istenekre”, minden rossz gonosz magazint, tisztátalan könyvet, mindent, ami asztrológiával foglalkozik és minden tisztátalan dolgot, dobáljanak ki otthonaikból és égessék el azokat. Álljatok ellene a Sátánnak, minden dologban, amik csak ezekkel a démoni dolgokkal foglalkoznak.

Elődeinktől örökölt kötelék

Van más démonikus kötelék is, amitől meg kell szabadulni. Az ébredésnél az Úr megnyitotta ezt az igazságot is számunkra. A II. Mózes 20: 5. verse figyelmeztet bennünket:

„Ne imádd, és ne tiszteld azokat, mert én az Úr a te Istened féltón szerető Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban harmad és, negyedízigen akik engem gyűlölnék.”

Ha például nagyapám sok bűnt követett el gonosz módon paráználkodva a paráznaság lelke átjöhet az apámra, énreám és az én gyermekeimre is.

Nagyon sokan még a Szentszellemmel betöltött hívők is úgy érzik, hogy valami visszarántja, visszatartja őket. Valami szellemi erő, amelyik mindig a gonosz út felé tolja őket, s ha visszanyomozunk, gyakran azt találjuk, hogy ez a szellemiség elődeinktől származik.

Az 1Péter 1: 18-ban gyakorlatilag ugyanezt olvashatjuk, mert nagyon gyakran, ha az apáknak életében a gyűlölet lelke ott van, gyermekeik életében is meglesz ez:

„Tudván, hogy nem veszendő holmin ezüstön vagy aranyon váltottatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből.”

Sokan elődeink közül babonások és a démoni világ hatásaira érzékenyek voltak. Ma sokan közülünk ugyanígy vannak és nem is tudjuk, hogy miért. Ennek oka az elődöknél keresendő. Én már megkérdeztem az Úrtól, miért kell nekünk szenvedni elődeink miatt? Az Úr erre azt válaszolta. Két módja van a démoni erők működésének, ahogy két

mód van arra, hogy egy gödörbe bele essél. Egyik, ha te magad ugrasz bele, a másik, ha valaki belelök. Ugyanez áll a démoni erők kötelékeire is.

Az egyik az, ha te magad teszed azt, ha játszol az asztrológiával vagy gonosz dolgokkal. A másik út, pedig az, ha elődeid követtek el valamilyen bűnt. Az átok miatt a Démonok hajtanak arra, hogy ugyanazt a bűnt kövessük el a mi generációnkban is.

Imádkoztam, hogy az Úr Jézus hasson oda, hogy felismerjük, milyen fontos minden démoni hatásnak erőnek ellenállni. Ez az útja annak, hogy legyőzzük azokat a szenvedéseket, amelyeket apáinktól örökölt bűneink okoznak nekünk.

X. Fejezet: Isten bálványokat éget

Egyik evangelizáló csoportunk a legkülönösebb élményt szerezte, kb. másfél évvel azelőtt, mikor az Úr azt mondta nekik, hogy menjenek Timor azon részére, amely Portugál fennhatóság alá tartozik. Az Úr a következőképpen utasította őket:

„Az út mentén aludjatok, ha az emberek arra kérnek benneteket, hogy gyertek be házaikba aludni, - mondjátok-nem, mert a mi Mesterünk azt mondta, aludjunk itt az út mentén.”

A csoport elment Timor kijelölt részeire és az út mentén töltötte az éjszakát, ahogyan az Úr utasította őket. Ott aludtak egy kettő majd három éjszaka. Senki sem törődött velük. Végül a harmadik éjszakán az emberek észrevették, hogy idegenek alusznak ott.

Honnan jöttetek? – kérdezték - Indonéziából jöttünk. Mesterünk azt mondta, hogy jöjjünk ide. – válaszolták - Mi a tervetek itt? - kérdezték tovább - Nem tudjuk, – válaszolták - a mi Mesterünk azt mondta, hogy jöjjünk ide, és mi engedelmesskedtünk. Kicsoda a ti Mesteretek? – kérdezték - A kis csoport szóvivője így válaszolt. Most nem mondhatjuk meg nektek.

Az emberek meghívták őket házaikba. Nem valami jó ott aludni az út szélén gyertek be házaikba. Ó nem, mondta a szóvivő. Köszönjük a meghívást, de a mi mesterünk azt mondta, ne aludjunk házaikban, hanem az út szélén.

Milyen furcsa Mester gondolták az emberek. Aki szolgáitól azt kívánja, hogy ilyen furcsa dolgot cselekedjenek. Az emberek minél többet gondoltak erre annál inkább érdeklődtek utánuk. Végül arra az elgondolásra jutottak, hogy a csoport tagjai biztosan kémek, és elmentek a rendőrségre feljelenteni őket. A rendőrség természetesen azonnal kiszállt a csoporthoz és követelték Mesterük nevét, és hogy mi járatban vannak. Egy feltétellel megmondjuk nektek, mondta a csoport szóvivője, ha ezer embert összehívtok, akkor válaszolunk kérdésekre, másképpen Mesterünk azt mondja, nem tehetjük ezt.

A rendőrség összegyűjtötte az embereket többet is mint ezret. Aztán hírül adták a csoportnak, hogy jöjjenek oda.

Nos a tömeget összehívtátok, megtartjuk a szavunkat, válaszolta a csoport vezetője. Majd felment egy dombra, ahol mindent jól lehetett látni és hallani. Elővette a Bibliáját és elkezdett prédikálni.

A mi Mesterünk Jézus Krisztus, mondta, hát mi nem valami sokat tudunk róla, kiáltotta valaki a tömegeből. Elleneznétek, ha idehívnánk a papunkat? – kérdezték - Nem, - felelte a prédikátor - menjetek és hívjátok ide. Mikor odajött a lelkész nagyon dühös volt. Mi katolikusok vagyunk, – mondta - ismerjük Jézust. Miért jöttetek ide ezzel az üzenettel? Azért mert az Úr azt mondta, térjete meg és üdvözültök. Mi keresztyének vagyunk, mondta a lelkész. A csoport tagjai szomorúan rázták fejüket. Az Úr azt mondta, hogy bálványaitok vannak és Ő nem szereti a bálványokat. Nekünk nincsenek bálványaink, mondta a pap. Egy jó ideig még elvitakoztak ezen, végül is megegyeztek abban, hogy elmennek a templomba, ahol az Úr azt mondta, hogy ott vannak a bálványaik.

Mikor bementek a falon képek és szobrok voltak körös-körül. Itt vannak a ti bálványaitok. - mondták a csoport tagjai - A lelkész teljesen fel volt háborodva, ezek nem bálványok. - mondta inzignáltnan - Az ott Jézus, Pál, Mária és a többi szentek. De az Úr azt mondta, hogy ezek bálványok.

A csoport tagjai látták, hogy ez a vitakozás semmi eredményre nem vezet. - egyik azt mondta - Mivel egyikőnk sem tudja, hogy ezek bálványok-e vagy sem, kérjük meg Istent, hogy mutassa meg nekünk. Emlékeztek a Bibliából arra a történetre, amelyik Illésről és a Baál papokról szól. Most imádkozzunk, gyűjtsük ide ezeket a képeket és szobrokat és kérjük az Urat, hogy égesse el ezeket égi tűzzel, ha nem az Ő tetszésére valók.

Összegyűjtötték hát a bálványokat a szoba közepére. A szobrok rézből, fából és gipszből voltak. Azután az emberek hátra húzódtak a nagy halom bálványtól. A csoport egyik tagja, pedig könyörgött, hogy az Úr adja meg a végső döntést azzal, hogy elégeti ezeket, ha úgy kívánja.

Akkor csend támadt, majd egy hatalmas tűzszikra vágott le, mint egy villám rácsapott a bálványhalmra és porrá égette azokat. A lelkész csak tördelte kezeit és annyit mondott, azokat is össze kell gyűjteni, ami ott volt a templom hátsó részében. Gyertek, gyűjtsük össze és égessük el őket. Mikor oda értek, látták, hogy minden ott lévő bálvány elégett, még azok is, amelyek fémből készültek, de a templomban semmi egyéb nem sérült meg. E napon sokan megbánták bűneiket és megtértek Krisztushoz. Amikor a csoport búcsút vett a lelkész azt mondta, ha az Úr szól legközelebb, hogy gyertek, akkor jöjjetek késedelem nélkül.

XI. Fejezet: Az Úr gondoskodik a mi szükségleteinkről

Van egy kórházunk Timoron. Az ébredés után nem sok keresztyént találsz ott. Főként nem hívók, pogányok, muzulmánok vannak ott és csak egy pár keresztyén. Miért? Azért, mert ha egy keresztyén megbetegszik, imádkozik, bízik Istenben, hogy meggyógyítja és Ő meg is gyógyítja rövidesen.

Észrevettem, ha Amerikában valakinek fejfájása van, akkor előbb fordul az aszpirinhez és talán csak azután megy Jézushoz. Legtöbb ember, ha beteg lesz, elmegy az orvoshoz és nem is gondol Jézusra. Indonéziában az ébredés óta mi előbb Jézushoz megyünk, mint a kórházba, vagy mielőtt aszpirint vennénk be. Tudjátok érdekes dolog az, hogyha Jézusban bízunk, Ő elveszi a fájdalmunkat és aggodalmunkat. Akkor nincs szükségünk tablettákra a gyomorfájásnál vagy fejfájásnál. Ha az Ő békességét bírjuk legtöbbször nem is leszünk betegek. Lehet, hogy ez a baj oka Amerikában és ezért van az, hogy millió és millió gyógyszer tablettát szednek az emberek.

Egy nap egy ápolónő jött hozzám Indonéziában és magából teljesen kikelve, - mondta - Mel testvér, rossz ez az ébredés. Miért? – kérdeztem - Azért mert már alig van pénzünk a kórházra. Miért kell az nektek, hiszen alig van valaki a kórházban Timoron? Talán akkor a mi népünk egészséges? – kérdezte - Igen, mégpedig imádság által. Isten egészségessé tette őket. De miért vagy te ezért dühös? Miért vádolsz bennünket?

Aztán elkezdtem neki beszélni Jézusról, hogy fogadja el Őt. Elmondtam, hogyan tud Jézus segíteni. Kis idő múlva imádkozott és elfogadta az Úr Jézust, mint személyes Megváltóját.

Most ahogy kijár a falvakba, hogy segítsen az embereknek orvosi kezeléssel, nagyon gyakran csak egyszerűen imádkozik értük. Valamivel később megkérdeztem. Mit szeretne jobban, hogy az embereket kórházban kezelje, vagy csak egyszerűen imádkozik értük. Elmonda, hogy sokkal jobban szeret imádkozni értük. Egyszerűen azért is, mert az emberek, ha kórházba mennek kezelésre, az munkát jelent. Mikor imádkozunk értük, az Úr egy pillanat alatt meggyógyítja őket, nem kell semmi különöset csinálni.

Néha száz embert is összegyűjtünk, és úgy imádkozunk értük. Az Úr valami csodálatos módon működik az ő javukra. Elmonda, hogy azelőtt, hosszú napokba telt volna ilyen sok emberen segíteni, de Mel testvér, Jézus útja sokkal jobb, mint a mi utunk.

Világosság a dzsungelen keresztül

Néha nekünk éjszaka kell mennünk, hogy utazunk a sötét dzsungelen keresztül, ez nagyon nehéz. Nekünk nincs térképünk, hogy az utat megtaláljuk. De az Úr azt mondta, imádkozunk világosságért. Ő Izrael gyermekeinek világosságot adott, miért ne tudna nekünk is adni. A Biblia sohasem változik. A fény, amit az Úr adott imádságunk után, hasonló a repülőgépek landolásánál használt lámpához. Ha a fény balra tart, akkor mi balra megyünk, ha jobbra, akkor jobbra megyünk, ha egyenesen, akkor egyenesen megyünk. Végül mindig megtaláljuk azt a falut vagy gyülekezetet, ahova az Úr küld bennünket, hogy ott szolgáljunk.

Nagyon sokszor vezetett az Úr így bennünket a sötét dzsungelen keresztül. Mi nem tudjuk ennek a módját, csak egyszerűen követjük a fényt. Ha követjük a fényt, akkor mindig pontosan arra a helyre jutunk, ahova az Úr küldeni akar bennünket.

A felhők, mint napernyők

Néha napközben is utaznunk kell és Indonéziában nagy a forróság. Nagyon gyakran 35-40 C° fokot is mutat a hőmérő, mikor mennünk kell, ez szörnyű, de Isten felhőoszlopot adott nekünk. Ő a felhőket az égre helyezte és a felhőknek az árnyéka körülvesz bennünket. Ahogy haladunk az árnyék is jön velünk. Ez hasonló ahhoz, mint mikor az ember egy nagy esernyő alatt jár. Mi csak dicsérik ezért az Urat. Miért? Mert a Biblia azt mondja:

„Az én Istenem képes arra, hogy kielégítse minden szükségeteket, az Ő gazdagsága szerint dicsőségben az Úr Jézus által.”

Hiszem, ha nektek kenyérre van szükségetek Isten kenyeret ad. Hiszem, ha pénzre van szükségetek, akkor Isten pénzt ad. Ha fizikai gyógyulásra van szükségetek, akkor Isten megadja azt. Ha szellemi gyógyulásra van szükségetek, akkor Ő kielégíti ezt a szükségeteket is. Sokat beszéltem nektek a csodákról, de ne helyeztetek túl nagy hangsúlyt ezekre a csodákra. Nézzetek inkább Jézusra, azt akarjuk, hogy Jézus szívünk és életünk felé szolgáljon. Azt kívánjuk, hogy Ő használjon benneteket, úgy ahogyan bennünket használt Indonéziában.

Mi gyakran énekeljük nem titok az, hogy mit tehet Isten. Tudjátok-e hogy mit jelent ez. Imádkozom azért, hogy Ő használjon benneteket Amerikában is ugyanilyen hatalmasan.

Az amerikai pénzügyletek bántanak.

A keresztyén munka nem csupán pénzkérdés. Nem tudok elmenni az Amerikai pénzügyletek mellett szó nélkül. Ez nagyon bánt engem.

Az Úr az Indonéz ébredés idején azt mondta nekünk. Nem engedni meg sohasem, hogy valakinek is elmondjuk, ha pénzre van szükségünk. Ha pénzre van szükséged, mondd el nekem és csak nekem, - mondta az Úr - ameddig az Ő hatalma velünk van, nem beszélünk pénzről.

Tudjátok mi történt Amerika egyházaiban? Nagyon sok módon megoltják a Szentszellem működését. Gyakran hallottam 5 perces szolgálatot Jézusról és 25 perces szolgálatot a pénzügyi szükségletekről. Egyszer rendkívül felháborodtam az egyik gyülekezetben, ahol szolgáltam. A lelkipásztor felállt és azt mondta. Harminchárman vannak itt, akik 250 dollárt kell, hogy adjanak Jézus Krisztus nevében az új épületünk számára. Ó drága Jézus, - gondoltam - hány ember használja a te nevedet arra, hogy pénzt szerezzen.

Akkor a lelkész azt mondta. Most mindnyájan imádkozni fogunk és meglátjuk, ki válaszol Isten felhívására. Az Ördög azt fogja mondani nektek, hogy holnap még nagyobb dolgot tudtok Istenért tenni, de vigyázzatok, mert Isten azt akarja, hogy ma adjatok. Aztán idézte a Bibliát. Nem tudod, mit hoz a holnap terád. Példabeszédek 27:1.

Most tehát ki akar 250 dollárt adni. Nem állítom, hogy ezt a pénzt rosszul használták volna fel. Lehet, hogy a leghelyesebb módon, de a félelmet és a fenyegetést pénzszerzésre felhasználni nem szellemi dolog. A Galata levél 1: 6. azt mondja:

„Csodálkozom, hogy attól, aki titeket Krisztus kegyelme által elivott ily hamar más evangéliumra hajlotok.”

Ez történik a mi egyházainkban. Lehet, hogy a mozgató rugó szellemi, de ahogy kezelik az nagyon is testi. Az eredmény, az evangélium beszennyezése. Azt gondolom, jobb lenne, ha egy perselyt helyeznénk el a templom hátsó részében és egy rövid feliratot valahová:

”Ha az Úr ma megáldott téged, akkor adományodat szolgálat után hátul elhelyezheted.”

Tudom, hogy eredményes volna. Én sohasem kértem pénzt és Isten még mindig kielégítette valamennyi szükségletemet, hogy tudjak szolgálni az Egyesült Államokban és szerte az egész világon. Az az 50 cent, amely az én zsebemben volt mikor hazulról eljöttem olyan volt, mint a szegény özvegyasszony korsó olaja. Ha nyilvános gyűjtést rendezünk, ennek kétfajta veszélye van.

Vannak ott olyan emberek, akik nem akarnak adni, de nem akarják, hogy mások ezt meglássák, valamit tesznek a perselybe. Ez nem jó. Ezáltal sem az a személy, sem a gyülekezet nem nyer áldást szellemiekben.

Azután vannak olyanok, akik 20 vagy 100 dollárt adnak, de csak azért, hogy a többiek lássák, hogy ők adnak. Az ilyen emberek mögött levő szellemiség nagyon rossz. Lehetséges, hogy mellettük egy olyan jókedvű adakozó áll, akinek csak pár fillérje van, és ezáltal megszegyenül. Ha mi pénzt adunk, mert Isten beszélt hozzánk. Adjuk azt imádkozva és Isten meg fogja áldani adakozásunkat. Nem akarom vádolni Amerikát, de ezt mondta nekem Isten.

Az egyik összejövetelen itt Amerikában egy hippie jött hozzám, mert meg akarta találni az Urat, mint Megváltóját. De valami szörnyű dolog történt ezen az alkalmon éppen az adakozás miatt.

A hippinek csak pár fillérje volt. Mikor jöttek adakozásra gyűjteni, ő is rátette a pénzét a tálcára. A sekrestyés olyan pillantással meredt rá, mely szinte harsogta: „Milyen olcsó vagy.” A hippie szörnyen érezte magát, és azt mondta erre. Ha ilyen a keresztyénség nem vagyok biztos benne, hogy ezt kívánom.

Milyen szomorú, hogy egy pár fillér jelenthette a különbséget menny és pokol között e fiú számára. Imádkozzunk, hogy meglássuk Istennek az útját, amikor pénzről esik szó a templomban.

Ruháink tiszták maradtak

Az Úr sok csodát tett Timoron, mert nekünk nagyon nagy szükségünk volt rá. Az Amerikaiaknak ilyen szükségük nincsenek.

Egy nap Amerikában, egy iskolában tartottam előadást és az egyik fiú azt mondta. Ez az, amire nekünk Amerikaiaknak szükségünk van, hasonló csodákra. Nekünk is arra van szükségünk, hogy a víz borrá változzon a mi gyülekezetünkben. Akkor azt mondtam ennek a testvérnek:

Amerikában nincs szükség arra, hogy Isten a vizet borrá változtassa, nektek van szőlőtők, borotok, de Timor kis falvaiban nagyon nehéz bort kapni. Ezért Isten nagyon sokszor tesz csodát. Isten mindig okkal tesz csodát. Nektek Amerikában másra van szükségetek. Isten erejére, hogy lelkeket mentsetek Jézus Krisztus számára. Ezt kell elkérnetek Istentől. Ha van szőlőtők, butaság volna Istentől bort kérni.

Indonéziában nekünk gyakran gondot okozott ruháink tisztán tartása. Egy nap kimentünk egy faluba Soétól távol és csak egy váltás ruhát vittünk magunkkal, mert csak egy napra készültünk.

Timoron, ha egy napig viselünk egy inget, az nagyon piszkos lesz, mert por van és beleizzadunk. Ebben a kis faluban nem volt szappan, hogy kimossuk ruháinkat. Megkérdeztük az Urat, mit tegyünk, mert a mi ruhánk piszkos. Amint imádkoztunk ruháink tiszták lettek. Bár több napig ott maradtunk a faluban és nem volt szappanunk. Az Úr tisztán tartotta ruháinkat és mindennap tiszták voltunk.

Az emberek nem tudták elképzelni, hogy mi történt. Ezek az emberek olyan tiszták és olyan jólöltözöttek, mondták. De mikor visszamentünk Soéba nekünk kellett kimosni ruháinkat, mert bizony piszkosak lettek. Ott már nem várhattuk Istentől, hogy csodát tegyen, mert nem volt rá szükség.

Ne felejtsük el, hogy Istennek célja van minden csodával, amint a halálból való feltámasztásnál is. Isten talán 10-15 embert támasztott fel a halálból Indonéziában.

Miért? Ha én meghalnék, és ti imádkoznátok az Úrhoz, hogy támaszon fel a halálból én ezzel nem értenék egyet. Én a mennybe akarok menni, és Jézussal együtt akarok lenni. Ő mindig különleges alkalommal és mindig különleges céllal tesz csodát.
Még beszélek ezekről a csodákról később.

XII. Fejezet: Még bővülődőbb élet

A mikor én hívó keresztyén lettem Indonézia még pogány ország volt. Még mi is, akik templomba jártunk, egy csomó, varázslással és fétissel voltunk tele. Emlékszem 6 évvel ezelőtt mielőtt az ébredés megindult beteg lettem. Bár mi keresztyéneknek hívtuk magunkat, mégis a varázsló orvoshoz mentünk el és a varázsló orvosok megtették, amit tudtak és mi így gyógyultunk meg. Szörnyű körülmények voltak ezek.

Bár keresztyéneknek vallottuk magunkat, de Isten erejének megtapasztalása helyett szellemi életünkben halottak voltunk és egyházunk is olyan volt, mint egy halottas ház.

1965-ben megtaláltam az Úr Jézust, mint személyes Megváltómat. Ez egy csodálatos és boldog nap volt számomra. Bízom benne, hogy ti mindnyájan eljutottatok már erre a megtapasztalásra, hogy oda adtátok életeteket az Úrnak és elfogadtátok Őt személyes Megváltótoknak.

Miután elfogadtam az Úr Jézust és elkezdtem Bibliámat olvasni, rájöttem, hogy a keresztyén élet több mint az Úr Jézusnak elfogadása, mint személyes Megváltóé. Miért? Mert rájöttem, mikor az Úr Jézust, mint személyes Megváltómat fogadtam el. Valami ugyan történt velem, de mikor megpróbáltam szolgálni másoknak észre vettem, hogy hiányzik belőlem valami. Nem tudtam, hogy mi az de felismertem, észrevettem, hogy valamire szükségem van. Annak érdekében, hogy mások szükségleteit kielégítsem, hogy bizonyosságot tegyek és szolgáljak nekik hatásos módon. Bár nem tudtam, hogy mi az, amire szükségem van, követtem az Urat mindaddig a napig, amíg a Bibliában egy részig el nem jutottam.

Mégpedig a János evangéliuma 10: 10 verséig. Az ige azt mondja itt:

„Én azért jöttem, hogy életük legyen és bővülődjének.”

Nagyon sok ember van, aki szerte a világon elfogadja Jézust, de szomorú, mert meg kell mondani, hogy nagyon sok ember nem áll azon a ponton és nem akar arra az életre eljutni, amit az Úr Jézus úgy magyarázott, hogy túlradó bővülődő élet.

A kútak nem folyók

A János evangéliuma 4:14. versében találjuk, hogy Jézus a következőket mondta a kútnál az asszonynak:

„Valaki, pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha örökké meg nem szomjúhozik, hanem az a víz, amelyet Én adok neki örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne.”

Ti itt Amerikában beleszületettek egy gombnyomásra működő társadalomba. Lehet, hogy nem is tudjátok mit jelent a kút. Had magyarázzam meg nektek, legyetek egy kis türelemmel.

Az én országomban, ha valaki vizet akar venni, egy nagy gödröt kell ásnia, mégpedig a megfelelő helyen. Néha 70 cm vagy 1 méter mélyen találunk vizet. Máskor, pedig még mélyebbre kell ásunk. Ha valaki megfelelő helyre talált, addig ás, amíg vizet nem talál.

A kút egy olyan hely, ahol nincs elegendő víz, amelyik onnan kifolyjon, csak annyira elegendő, hogy abban a mélyedésben víz legyen. Ha kimeregeted a vizet, eljuthatsz odáig, hogy várni kell, amíg újabb vízmennyiség össze nem gyűl a kút alján, amíg elegendő vizet nem kapsz, szükségleteid kielégítésére, ezt kútnak nevezzük. Jézus annak az asszonynak olyan kútról beszélt, amelyből örök élet vize tör fel. A János evangéliuma 7: 37-38. verseiben a következőket olvassuk:

„Ha valaki szomjúhozik, jöjjön Énhozzá és igyék, aki hisz énbennem amint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.”

Nagyon jól ismerem a kút és a folyó közti különbséget. Jézus itt nem folyóról beszél. Izgalmas dolog felismerni azt, hogy Jézus ezt a két igazságot egészen különleges módon viszonyította egymáshoz. Jézus mikor az asszonnyal a kútnál beszélt. Ő kút kifejezést használt, amelyből örök élet tör fel. Hiszem, hogy Jézus személyes kapcsolatról beszélt, olyan kapcsolatról, amely nem másokra vonatkozik, hanem te magadra a te saját örök életedre.

Jézus beszélt élő víznek folyamairól is ez azt jelenti, hogy a hívó keresztyén élet több mint a Jézus Krisztus elfogadása és a mennyre való várakozás.

Mindig nagyon örülök, amikor az emberek a mennyről beszélnek, de ugyanakkor egy kis szomorúságot is érzek. Miért? Mert én nem csak odafenn akarom a mennyet, hanem már itt lenni is.

Emlékszem egyszer egy éneket énekelt valaki azt, hogy az ég leszállt és dicsőség töltötte meg lelkemet. Erre azt mondtam, legyen dicsőség az Úrnak ez valóban igaz. Jákóbnak álma volt egy csodálatos létráról, amely felért egészen az égig. De azt hiszem, ha nekem egy létrán kellene felmászni a mennybe, én sohasem látnám meg azt. Nekünk nincs szükségünk arra, hogy létrán másszunk fel a mennybe. Jézus lejött a mennyből és a mennyet hozta le ide. Dicsérem az én Istenemet és hiszem, hogy a menny már itt megkezdődött! Miért? Mert itt lent fogadtuk el Jézust, mint személyes megváltónkat. Persze eljön az a nap, amikor mi mindnyájan találkozunk Jézussal a mennyben és ez

mindennek a beteljesedése lesz, De nekünk már itt kell megtapasztalni a menny csodálatos valamennyi élményét, azért mondta Jézus:

„Én az Én örömet adom nektek, hogy a ti örömtök teljes legyen. Az Én békeségemet adom néktek.”

Milyen csodálatos ígélet. Mikor felismertem ezt az igazságot azt mondtam: Uram én nem csak olyan kutat szeretnék, amiből Örök élet tör fel, hanem szeretném a bensőmből az élő vizek folyamait is. Még akkor is, ha nem értem egészen, hogy mi is az, kérek, bontsd ki ezt előttem!

A folyó folyik

Ez volt az én imádságom mind addig a napig, amikor Isten könyörgésemre igen szokatlan módon válaszolt. Nem úgy, ahogy én kértem, mert lehet, hogy én úgy nagyon sok dolgot elveszítettem volna. Az Úr tudja az Ő ígéletét, ahogyan az ige mondja nekünk Ő ad, sokkal többet ad mint amit mi kérünk, és dicsérem az Urat, valóban ezt tette velem is.

Kb. 6 hónapja, imádkoztam már az élő víznek folyamaiért, de egyedül Isten tudta, hogy mit is kértem imádságomban. Azon az éjszakán, amikor a Szentszellem meglátogatta gyülekezetünket, felismertem, hogy Jézus nem csak az én személyes imádságomra válaszolt, hanem sok ember imádságára is, az élő víznek folyamai tekintetében. Az Apcsel. 1:4-8. verseiben a következőt olvassuk:

„És velük összejövén meghagyá nékik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígéletét, melyet úgymond halottatok tőlem, hogy János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szentlélekkel fogtok megkereszteltetni nem sok nap múlva. Mikor azok egybe gyűltek, megkérték Őt mondván, Uram, avagy nem ezidőben állítod-e helyre az országot Izraelnek? Monda, pedig nékik: Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, amelyeket az atya a maga hatalmába helyeztetett. Hanem vesztek erőt minekutána a szentlélek eljő reátok és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Judeában és Samáriában és a Földnek mind végső határáig.”

Az Úr Jézus azt mondta a tanítványoknak:

„Menjetek vissza Jeruzsálembe, imádkozzatok és várjatok addig, amíg megkapjátok az Atya ígéletét. János vízzel keresztelt benneteket, de ti Szentlélekkel kereszteltettek meg és tűzzel az elkövetkezendő napokban. Menjetek vissza és várjátok.”

Az Úr Jézus azt is mondta: „Hogy vesztek erőt, amikor a Szentlélek eljön reátok, és ti lesztek tanúim Jeruzsálemben, Judeában és a földnek végső határáig.”

Mikor ez az ébredés elindult kezdtem felfedezni azt, mit is értett Jézus, amikor ezt mondta:

„Az a víz, amelyet én adok az örök életre buzgó víznek kútfeje lesz.”

Ez a kút az örök élet vizének kútja, de más embernek ehhez semmi köze. Ez a kút Isten és én között, van az Örök élet vize folyik, nem csak az én számomra, hanem testvéreim számára is. A kútban csak számomra van víz. Az örök élet vizének folyója, pedig kiömlik és másokat is elér.

Azt hiszem, amikor valaki Jézust elfogadja, akkor két különböző tapasztalatra tesz szert. Először is személyes kapcsolatba kerül Istennel, elnyeri Isten békességét és tudja, hogy egy napon felmegy majd a mennybe.

Másodszor mikor a Szentlélekkel való betöltöttség átélését is elnyertem ez volt az az idő, amikor az Isten velem személyesen olyan módon foglakozott, hogy az életemet felhasználhatta arra, hogy túlradjon és másokat is, elérhessen.

Mielőtt elkezdődött az ébredés azt gondoltuk, hogy az evangélium hirdetése a lelkész és a gyülekezet vezetőjének feladata csupán. Később azonban felismertük, hogy valamennyi hívő keresztyénnek bizonyosságot kell tennie. Nekünk nem az a feladatunk, hogy templomba járjunk és hét közben esetleg egy imaórára, aztán hazamenjünk és aludjunk. A mi feladatunk az, hogy másokat is megnyerjünk Jézusnak. Ez nemcsak a lelképásztor és gyülekezet vezetőjére áll, hanem valamennyi hívő keresztyénre.

Az ébredés elkezdődött egyik este és másnap az emberek már kimentek és elkezdtek hirdetni ezt a csodálatos üzenetet, amelyet a Márk evangéliuma 16: 15-20. verséig találunk:

„És monda nékik: elmenvén e széles világra hirdessétek az evangéliumot minden teremtsnek. Aki hiszen és megkeresztelkedik idvezül, aki pedig nem hiszen, elkárhozik. Azokat, pedig akik hiszen, ilyen jelek követik: Az én nevemben ördögöket űznek, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek föl, és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik, betegekre vetik kezeiket és meggyógyulnak. Az Úr azért minekutána szólott vala nékik, felvitették a mennybe és üle az Istennek jobbára. Azok, pedig kimenvén prédikálnak mindenütt az Úr együtt munkálván velük megerősítvén az ígét a jelek által, amelyek követik vala. Ámen.”

Ez történt Timoron és Indonézia más vidékén is. Mielőtt az ébredés megindult ehhez hasonlót sohasem tapasztaltunk. És meg is mondom miért. Jézus azt mondta, menjete el és hirdessétek az evangéliumot. Ő megígérte, hogy ezek a jelek követik azokat, akik kimennek. Annak oka, hogy Isten nem tud megmozdulni sok gyülekezetben ma is az, hogy egyházainkban ülünk, és nem akarunk kimenni. Jézus azt mondta, menjete ki e világba, de mi egyházainkban, gyülekezeteinkben maradtunk. Ott maradtunk, pedig a világ várt bennünket, de mi nem mentünk ki soha hozzájuk. És mit mondott erre a világ? Akkor majd mi megyünk be az egyházakba, és a világ bejött az egyházba. Elszennyezte az egyházban levő szellemi dolgokat, amíg csak az egyház egészen elvilágiasodott. Csak két lehetőség van.

Vagy kimenni a világba, vagy pedig a világ jön be az egyházba, de miért nem mentünk ki azelőtt. Mert nálunk nem volt meg még az élő víznek folyamai. Nem tapasztaltuk még meg a Szentszellem erejét, mint életünkben túlradóan kifolyó élővíznek folyamait.

Mindaz, amit a Márk evangélium 16. részében olvassunk, azelőtt ismeretlen volt a mi gyülekezetünkben. Csak azt mondhatom, hogy köszönöm Jézus a Te szeretetedet, erődöt, kegyelmedet, azért, hogy Te elküldted a Te Szentszellemedet az én országomba.

Azelőtt is sokan jöttek hozzánk és kérdezték. Vajon a ti Jézusotok élő Isten. Természetesen, mint az Úrnak szolgálja erre azt válaszoltam. Igen Ő élő Isten. Néha még azt is megkérdezték, tud-e gyógyítani? A Biblia azt mondta igen, bár ezt még azelőtt nem tapasztaltam meg. Erre is azt mondtam igen, néha Ő ezt megteheti. Apropó ez volt az, amit a misszionáriusok mondtak, hogy hinnem kell a Bibliában, de ez csak egy szolgálat volt részükről. Az indonéz ébredés után már nagyon egyszerű volt ezt el is hinni.

Emlékszem egy nap Haominibake faluba mentünk el, hogy bizonyosságot tegyünk Jézusról az ott lakó embereknek. Sokan tértek meg Jézushoz elégették varázslószerüket és bálványait.

Volt ott egy fiú, akinek az arcán bal oldalt egy hatalmas furunkulus volt. Nagyon fájdalmas volt és szörnyen nézett ki. Édesapja azt mondta:

„Mel testvér te beszéltél Jézusról, mint élő Istenről. Azt mondtad, hogy Jézus tegnap ma és örökké ugyanaz. Mivel történeteket mondtál el Jézusról, hogy 2000 évvel ezelőtt hogyan gyógyított, most imádkozunk és Jézus meg fogja gyógyítani a fiamat. Nemde?”

Egy kicsit zavarba jöttem, mert tudjátok azelőtt nem tapasztaltam még, hogy Jézus meg tud gyógyítani valakit. Tudtam, hogy ott van a Bibliában, mert olyanok voltunk, akik hittünk a Bibliában, a Mózes I. könyve első rész első versétől a Jelenések könyve 22 rész 21. verséig bezárólag. Hittünk a Bibliában azt megvallottuk és tudtuk is, de ismerni a Bibliát vagy hinni mindazt, ami benne van nem ugyanaz, mint a gyakorlatba átültetni azt! Ismerni a Bibliát ez a te fejedben egyfajta dolog, de alkalmazni a te szívedben és a mindennapi életben az egy másik dolog.

Ez az ember azt mondta nekem. Mel testvér imádkozz az én fiamért. Most nem tudtam, mit csináljak. Nem akartam, hogy megtudják, zavarban vagyok. Nagyon keményen és határozottan imádkoztam és kérdeztem. Uram mit kell most tennem? Igen, most már nagyon sajnáltam magam, mert Jézus erejéről prédikáltam nekik. Elkezdtem gondolkodni, ha csak az üdvösségről és más dolgokról beszéltem volna nekik és semmit a gyógyításról vagy, hogyan kell az Úrhoz jönni és Új szívet kapni, akkor nem volnék most ilyen bajban. De mivel beszéltem Jézusról olyan gyógyítási történetekről, ami a bibliai időkben volt. Ők most idejönnek, és azt akarják, hogy imádkozzok gyógyulásért. Nem vagyok elég bölcs, nem kellett volna nekem erről prédikálnom. Ó Uram most mit kell tennem?

Az Úr azt mondta egyszerűen, imádkozz értük. Nem te vagy a gyógyító. Én, Jézus Krisztus vagyok a gyógyító. Te beszéltél nekik rólam, hát akkor hagyjad, hogy Én végezzem el azt a munkát!

Erre azt mondtam az embernek: rendbe van testvér, imádkozom, neked csak hinned kell, az Úrban. Erre azt mondta helyes. Te mondtad, és mi hiszünk. Azután így imádkoztam. Uram remélem, hogy van elég hitük, de én nem tudom, nekem van-e elegendő ahhoz, hogy imádkozzak.

Összegyűltek, de én magam sem tudtam, hogy mit tegyek. Azt se tudtam, hogy most rájuk tegyem-e a kezemet vagy sem, mert a gyülekezetemben a kézzátételt csak azok gyakorolhatták, akik ki voltak jelölve erre, én laikus voltam, de eszembe jutott, hogy a Biblia azt mondja:

„Helyezzétek kezeiteket a betegekre, és a beteg meggyógyul.”

Azt mondtam Uram, én nem vagyok felszentelt lelkipásztor. Bocsáss meg, ha helytelenül cselekszem, de a Bibliát akarom követni.

Ráhelyeztem a kezemet a fiatalemberre és imádkoztam érte. Belül azt gondoltam, ha az én lelkipásztorom tudná, most nagyon mérges lenne, mert nem tartom be a rendelkezéseit. Nekünk be kellett tartani a rendelkezéseket és a formásokat.

Azután imádkoztam. Uram én nem vagyok x, y, lelkipásztor, de hiszek neked, és imádkozni akarok az én kedves testvéremért. Rátettem a kezemet és imádkoztam az ő gyógyulásáért. Utána azt mondtam. Ámen. Az után vártam, hogy valami történni fog, de mikor láttam, hogy semmi sem történik még mielőtt még ők, kérdezhettek volna valamit, azt mondtam: nagyon sajnálom, de van egy megbeszélésem és rögtön el is mentem. Tudjátok miért? Mert nem tudtam várni addig, amíg meglátom, hogy Isten cselekszik e valamit, mert kételkedtem és féltem, hogy majd megkérdezik. Miért nem gyógyította meg az Isten? Uram én hittem neked, de hogy most ez a fiatalember nem gyógyult meg nem tudom mi lesz velük. Imádkoztam.

Másnap reggel az apa és a fiatalember odajöttek hozzám. Azt gondoltam először, hogy megint meg akarnak kérni, hogy imádkozzam velük, vagy, hogy valami baj van a fiúval. De ők mosolyogtak, és azt mondták. Mel testvér nagy hírünk van számodra. Kb. 2 perccel az után, hogy elmentél, Isten megérintette a fiamat és a furunkulus kifakadt. Csodálatos volt. Tegnap óta a fiam tud enni. Holott napokon keresztül nem evett, nem ivott. Csak azért jöttem, hogy elmondjam neked milyen csodálatos Jézus. Dicsőség az Úrnak, mondtam hangosan. De szívem mélyén azt mondtam ó Jézus, bocsásd meg hitetlenségemet, ha két percet vártam volna, akkor meglátom Isten erejét, ahogy ennek a fiatalembernek az életében működött. De mivel hiányzott a hitem, elrohantam és elmulasztottam azt az áldást, amelyet Isten számomra akart adni azáltal, hogy meglássam Isten erejét munkálkodni, ennek a fiatalembernek az életében.

Megtanultam ezt a leckét és azt mondtam. Uram bocsáss meg nekem. Ez volt az első lecke számomra, de ha adsz nekem másik alkalmat, hogy szolgáljak az embereknek azzal, hogy imádkozom értük, hiszem, hogy Te meg tudsz tenni mindent.

XIII. Fejezet: Gyűlöltem a nyelveken szólást

A Bibliában egyik legtalányosabb vers volt számomra az: „Hogy új nyelveken szólnak majd.” Én a holland presbiteriánus egyházból származtam, hogy őszinte legyek. Gyűlöltem a nyelveken szólást. Bár ismertem a Bibliát és tudtam, hogy ír a nyelveken szólásról, de én gyűlöltem azt. Ha megkérdezték miért, elmondom ennek nagyon-nagyon sok oka volt. Többek között az a tény is, ahogy ma is sokan vannak, akik azt hiszik a nyelveken szólás a Bibliában 2000 évvel ezelőtti emberek számára volt csak. Pedig sok magyarázat volt a nyelveken szólásról és én nem is tudtam, hogy higgyem e vagy nem.

Talán a legfontosabb ok, amiért nem szerettem a nyelveken szólást, hogy én magam azelőtt sohasem tapasztaltam meg. Csak saját tapasztalataimat fogadtam el, mint vezérfonalat és a Bibliát. Ez problémája ma is nagyon sok embernek.

Mikor a nyelveken szólással találkozunk, azt kérdezik tőlem. Mel testvér, mit értesz, nyelvekenszóláson? pünkösdistá vagy? Nem én presbiteriánus vagyok, – Válaszoltam - de mi a nem pünkösdistá evangéliumi egyházból valók, nagyon sok előítéllettel bírunk már magával a szóval szemben is, hogy nyelveken szólás és sokszor dühbe gurulunk azokra az emberekre is, akik akárcsak valamit is tudnak a nyelveken szólásról. Ha lehetőségünk lenne rá, akkor sokan kihagynák a Bibliából azokat a verseket, amelyek a nyelveken szólásra vonatkoznak, és gyorsan elfelejtenék őket. De mivel Jézus beszélt a nyelveken szólásról és a Biblia szól róla, hiszem, hogy kell, hogy legyen benne valami.

Korábban azt gondoltam, hogy a nyelveken szólás nagyon kicsi dolog. Emlékszem évekkal ezelőtt azt mondtam az Úrnak. Uram én kívánom az erőt, de nem akarom a nyelveket. Ez furcsa imádság de akkor ez őszinte volt. Őszinte akartam lenni Istenhez és nem akartam a nyelveket. Emlékszem az Úr beszélt a szívemhez azt mondta: Mel, miért nem akarod a nyelveket? Azért mert az csak egy kicsi dolog. Nagyobb dolgokat akarok olyat, mint szeretet csodákat vagy valami hasonló nagy dolgot.

A Biblia a nyelveket a szellemi ajándékok legutolsó helyére sorolja. A Biblia azt mondja azok, akik prófétálnak nagyobbak, mint akik nyelveken szólnak. Így azt gondoltam a nyelveken szólás nagyon kicsi dolog. Újra mondtam: Uram én nem akarom ezt. Nagyobb dolgokat akarok.

Egy nap az Úr azt mondta, lehet, hogy egyszer lesz egy mennyasszonyod és ő egy nap, azt mondja neked, nézd, csak mit adok neked, és akkor elővesz egy kis vászon keresztet, ami talán 50 centbe kerül, de mivel azt a te mennyasszonyod adja, boldog leszel, megcsókolod őt. Köszönöm édes olyan drága vagy nagyon kedves tőled, ó milyen hálás is vagyok érte. Vajon miért is értékeled ezt a kis 50 centes ajándékot olyan nagyon. Nem az áráért, hanem azért a személyért, aki adta. Elfogadod a személye miatt. Te magad is meg tudnád venni, sőt, ha 200 dollárod volna, akkor akár aranyból valót is meg tudnál vásárolni. De mivel ez a kis ajándék, amely 50 centet ér olyan nagy örömet szerez neked. Nem magáért az ajándékért, hanem a személyért, aki azt adja, ez a legfontosabb benne.

Az Úr újra és újra beszélt hozzám és azt mondta. Az igaz Mel, hogy a nyelveken szólás ajándéka nagyon kicsi dolog de miért utasítod vissza, ha elfogadod, nem azért, mert kicsi vagy nagy. Te a személyt tisztelod, meg aki adja. Sokan mondják, hogy tisztelik Istent, de biztos vagyok benne, hogy nem tisztelik Őt akkor, amikor a nyelveken szólásról gyűlölettel beszélnek, és azt mondják: Én nem szeretem ezt a furcsa kis csacschaságot. De hogyan mondhatjuk, hogy Isten ajándéka furcsa csacschaság, hogy nincs szükségünk rá. Nekünk tisztelnünk kell Istent és mindent elfogadni, amit akar adni, legyen az, nagy vagy kicsi. Mindenki kaphat nagy ajándékot de, ha elfogadjuk a kis ajándékot, ezzel megmutatjuk Istennek, hogy mennyire szeretjük őt. Azután, hogy így beszélt hozzám Isten eljutottam addig, hogy ezt mondtam, kicsi ez az áldás, de ugyanakkor nagy is. Inkább megvallom butaságomat és makacsságomat, hogy nem tiszteltem Jézust. Uram rendben van, mondtam. Te azt mondtad a Bibliában: „Azok, akik hisznek új nyelveken, szólnak majd.” (Márk 16: 17)

Hallottam nővéremet nyelveken szólani mikor az ébredés megindult, de én magam még nem tapasztaltam meg. Jézus azt mondta ne a saját átéléseidet, alkalmazd, mint vezérfonalat, ha te soha nem tapasztaltad meg ezt, az nem jelenti azt, hogy sohasem fogod megtapasztalni.

Hadd kérdezzek valamit. Voltál már a mennyben. Nem még nem voltál, én sem voltam még, senki sem volt még ott. Mégis a mennyet otthonunknak hívjuk. Ha a saját tapasztalatunkat aknánk vezérfonalként elfogadni, akkor el kellene felejtenünk a mennyországot, mert még sohasem voltunk ott. Hát akkor mi a mi vezérfonalunk. A Biblia. Miért hiszünk a mennyben? Mert a Biblia mondja. Gyakran mondtam Istennek, én nem hiszek a nyelveken szólásban, mert magam még nem tapasztaltam meg, de az én tapasztalatom nem lehet vezérfonal. A Bibliának kell lenni az én vezérfonalamnak. Mikor eljutottam idáig felnyitottam a Bibliát, hogy lássam mit is jelent a nyelveken szólás. Mi is a nyelveken szólás szerepe a Bibliában.

Nagyon sok vers van, amelyekre utalni szeretnék most nektek, amiket e tény kutatásában felfedeztem. Először az Apcsel. 2. részével kezdem. Azt mondtam: Igen Uram ez a nyelveken szólás. A biblia azt mondja, amikor a Szentszellem leszállt rájuk az apostolok nyelveken szóltak. Ez azt jelenti, hogy az apostolok nem prédikáltak még az evangéliumot abban az időben? Azt gondoltam a nyelveken szólás az evangélium prédikálását jelenti csak. Azután az Úr elolvastatta velem még figyelmesebben az Apcsel. 2. részében található verseket. Mély imádsággal egészen közel jöttek hozzám. Felfedeztem, hogy az apostolok nem nyelveken szólva hirdették az evangéliumot. Miért? Nézzük csak meg az 5. verset:

„Lakoznak, pedig Jeruzsálemben Zsidók Istenfélő férfiak minden nép közül melyek az ég alatt vannak. Minekutána pedig ez a zúgás lőn egybegyüle a sokaság és megzavarodék, mivelhogy mindegyik a maga nyelvén hallá őket szólni.”

Az apostolok és az a 120, aki a felső szobában volt egyedül imádkozott. Senki sem zavarta őket. Végül a Szentszellem leszállt rájuk, nyelveken kezdtek szólni és imádták az Urat. A zúgás miatt a kint levő emberek hallották a zajt és odajöttek. Azt találták, hogy az apostolok nyelveken szólnak.

A második dolog, ami miatt lehetetlen azt mondani, hogy az apostolok az evangéliumot hirdették akkor ott kb. 14-15 nyelv volt képviselve és teljesen lehetetlen, hogy 15 ember álljon ki és hirdesse az evangéliumot egyszerre és azok, akik összegyűltek, megértsék őket. Ha csak két ember beszél egyszerre, már azt is nehéz megérteni, hogy melyik melyiket mondja. Hát, még ha 15 különböző ember beszél egyszerre.

A harmadik ok a 14. versben található:

„Péter azonban előállván a 11-el felemelvén szavát és szóla nékik. Zsidó férfiak, és, mindnyájan akik lakoztak Jeruzsálemben, legyen ez néktek tudotokra és vegyétek fületekbe az én beszédemet.”

Ha a tanítványok már prédikáltak volna az evangéliumot, akkor nem lett volna értelme, hogy Péter felálljon és hirdesse az evangéliumot újra, de Péter később állt fel és azon a nyelven hirdette az evangéliumot, amelyet megértettek és kb. 3000 ember tért meg aznap az Úrhoz.

Végül rátaláltam az igazságra. Felfedeztem, hogy a nyelveken szólásnak különleges jelentősége van a keresztyén életben. Vajon miért? Mi célból? Amikor eljutottam a Cselekedetek könyve 8. részéig azt találtam, hogy az 5-6. versben a következő van megírva:

„És Filep lemenvén Samária városába prédikálja vala nekik a Krisztust. A sokaság pedig egy szívvel lélekkel figyelmeze azokra amiket Filep mondott, hallván és látván a jeleket, amelyeket cselekedék.”

A nép Samáriában amikor, Filep Krisztusról beszélt, hallgatta és látta a csodákat. Nem csak ezt, hanem azt is, hogy a tisztátalan lelkek hangos szóval kiabálva jönnek ki azokból, akiket megszállva tartottak. Sok béna gyógyult meg és az emberek láthatták, hogy a Démonoktól megszabadulhatnak. Nagy öröm volt Samária városában, de még mindig hiányzott valami. Ők Jézus Krisztust hirdették, és igen sokan megkeresztelkedtek. Nagyon sok örömet láttak, mert csodák történtek és láthatták az ördögök kiűzését. De olvassuk el, most a továbbiakban a 8:14-17-ig terjedő verseit:

„Mikor, pedig meghallották a Jeruzsálemi apostolok, hogy Samária bevette Isten igéjét, elküldték azokhoz Pétert és Jánost. Kik mikor bementek könyörögtek érttük, hogy vegyenek Szentlelket, mert még senkire azok közül nem szállott rá, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevére. Akkor kezeiket reájuk vették és vőnek Szentlelket.”

Világosan áll itt, hogy addig nem vettek Szentlelket, amíg Péter és János nem könyörgött értük. Ezután egy ember, akinek neve Simon volt, pénzt ajánlott Péternek és Jánosnak, hogy ő is vehesse ezeket az áldásokat. Vajon miért lett olyan izgatott Simon és miért akarta ezt az erőt? Miért nem akarta korábban már, mert csodákat látott. Látta a démonok kiűzését és látta az örömet. Vajon ezek a dolgok miért nem érintették meg őt. Mikor a sokaság a Szentlelket vette ő is akarta ezt az erőt.

A Biblia nem beszél arról vajon beszéltek e nyelveken, de valami történt ott, ami láthatóan megmutatkozott olyannyira, hogy Simon akarta ezt az erőt. Amikor eljutottam eddig a pontig azt mondtam. Uram Jézus mi ez az erő? Az Úr Jézus megmutatta nekem, hogy az emberek örültek azelőtt is, és ha csak örömük lett volna, amikor a Szentszelmet vették, akkor ez nem lett volna olyan, amit Simon meglátott és megkívánt. Ő nem mozdult volna meg erre. Ő látta a csodákat és azok nem mozdították meg. Sem a gyógyulások valami másnak is kellett ott történnie. Ekkor még nem értettem meg ezt. Úgyhogy félre tettem egyelőre és tovább mentem a Bibliakutatásban.

Ő de csodálatos a Biblia. Csak ki kell nyitni a szívünket és imádkozni, hogy az Úr Jézus tegye világossá előttünk, lehet, hogy nincs Biblia iskolai végzettségünk de Isten lelke megtanít minket, ha kérjük, a legfontosabb dolog hogy eléggé együgyűek legyünk, ahhoz hogy higgyünk Istennek. Az Apcsel. 10: 44.-ben ezt olvassuk:

„Mikor még szólá Péter ez igéket leszálla a Szentlélek mindazokra, akik hallgatják vala e beszédet. És elálmélkodának a zsidóságból való hívek. Mindazok, akik Péterrel együtt mentek, hogy a pogányokra is kitöltetet a Szentlélek ajándéka.”

Amikor a Péter beszélt a Szentszellem leszállt. Honnan tudták meg, hogy a Szentszellem leszállt? Szinte hallom Péter szavát és én hittem. Ha akarjátok a Szentlélek keresztségét, megkaphatjátok hit által. Én hittem hogy minden, amit kapunk hit által van. De sohasem vártam, hogy valami olyan történik, ami kívülről is látható. Ez valahogyan belülről kell, hogy történjék. Valahogy ilyenféleképpen érttem meg ezt és azt mondtam, Uram én akarom a Szentszellem teljességét. Nyugodt voltam és hagytam mindent így. De az Apcsel. 10 részében nem egészen ilyen nyugodtan történik ez. Honnan tudták az emberek hogy a szentlélek keresztségében részesültek. Nehéz felismerni az embernek ezt. Az Apcsel. 10: 46. versében ezt olvastam:

„Mert hallják vala, hogy ők nyelveken szólnak és magasztalják az Istent.”

Mikor eljutottam ide azt mondtam, Uram Te tudod legjobban, hogy presbiteriánus vagyok és semmiféle pünkösdi csoportnak, nem vagyok tagja. Kicsit elegendő volt a Pünkösdiekből, mert már többször hallottam egyeseket közülük. Akik sikoltoztak, és én nem szerettem ezt. Uram kérlek, vedd tudomásul mielőtt tovább, jössz velem, én nem akarom elveszíteni a presbiterinus stílusomat. Mikor idáig jutottam magam is csodálkoztam magamon.

Anániás azt mondta Pálnak, én láttam az Úr Jézust, aki megjelent néked, ahogyan az úton jöttél. Az Úr küldött, hogy szemeid megnyíljanak és beteljesedjél Szentlélekkel. Anániást az Úr Jézus küldte el, hogy két feladatot teljesítsen először, hogy imádkozzék Pál gyógyulásáért másodszor a Szentszellemmel való beteljesedésért.

Én hiszem, hogy az Úr Jézus Anániást e két ok miatt küldte. És neki mindkét célt teljesítenie kellett. Mi történt? A 18. versben azt látjuk, hogy közvetlenül azután Pál visszakapta a látását és megkeresztelkedett. A Biblia nem beszél arról vajon kapta-e a Szentlélekkel való beteljesedést, de én hiszem, hogy Isten mindkét célt teljesítette Anániáson keresztül. A kérdés az, hogy Pál vajon beszélt e nyelveken? Az I. Kor. 14: 18-ban Pál azt mondja:

„Én mindbájtoknál inkább tudok nyelveken szólni.”

Pál nagyon drága testvér és mi hihetünk neki mindent, amit a könyveiben ír. Biztos vagyok benne, hogy ezt is elhíhetjük. Pál azt mondta, hogy hálát adok Istennek, hogy mindnyájtoknál inkább tudok nyelveken szólni.

Ekkor azt mondtam magamban. Uram Jézus mi baj van velem? Pál, Péter, János mindnyájan beszéltek nyelveken. Testvéreim, nőtestvéreim az Indonéz ébredésben mindnyájan imádnak Téged nyelveken. Némelyek németül, némelyek angolul, olaszul. Sőt emlékszem egy testvér héberül beszélt. Nem tudok héberül, de azt a szót ismételtette shalom, ami békét jelent. Uram mi baj van velem. Az Úr azt mondta, kedvesem te túlságosan eszes vagy. Azt kérdeztem erre. Jézus hát ez az oka, hogy ezt az ajándékot, még nem kaphattam meg? - erre Ő azt mondta - Igen, te túlságosan eszes vagy. A többiek egyszerűen átadták magukat az Úrnak és az Úr új nyelvet adott nekik.

Az a testvér, aki angolul szólalt meg nyelveken azt mondta: Mel testvér mi baj van velem, olyan furcsa idegen nyelven beszélek. Erre én azt válaszoltam neki, nem olyan furcsa nyelv az, angol én értem. Higgy nekem Isten számára nem idegen.

Újra azt mondtam, Uram hát mi baj van velem? Csak az, hogy nem vagyok olyan együgyű, hogy higgyek neked. Kezdtém felismerni, hogy a nyelveken szólásnak nagy jelentősége van a hívő keresztyén életben, de milyen jelentősége. Az I. Kor. 12: 30-ban világosan áll:

„Nem mindnyájan beszélnek nyelveken.”

Na látod Uram, nem mindnyájan beszélnek nyelveken. Légy őszinte önmagadhoz te felhasználod ezt a verset, de nem helyesen használod fel. Miért? Mert a vers azt mondja: „Nem mindnyájan beszélnek nyelveken.” és te ebből azt következteted, hogy nem mindenki kaphatja meg azt. Végül rájöttem, hogy ebből az igazságból valamit elvesztettünk.

Valóban mikor az I. Kor. 14: 5-re tekintettem azt láttam ott megírva, szeretném, ha mindnyájan szólnátok nyelveken. Ez tényleg megzavart. Azt gondoltam, na Pál mit értesz te ezen?

Az I. Kor 12: 30-ban ezt mondod, nem mindnyájan beszélnek nyelveken. Az I. Kor. 14: 5-ben, pedig azt mondod, szeretném, ha mindnyájan szólnátok nyelveken.

Ez furcsa megállapítás. Az egyik ellentmond a másiknak. De mivel a Biblia sohasem mond ellent önmagának, hiszem, hogy mind a két vers igaz, de még mindig nagyon zavart voltam és megkérdeztem mit jelent ez. Az Úr megmutatta, hogy mi zavart meg engem.

Mikor Pál azt mondja, hogy nem mindenki beszél nyelveken, ő nem a szellemi ajándékról és nem a nyelv ajándékaról beszélt, amikor az emberek nyilvánosan magyarázattal szólnak nyelveken. Nem mindenkinek van meg ez az ajándéka. Mikor Pál arról beszél, hogy kívánja, hogy beszéljen nyelveken teljesen világos, hogy az nem a nyilvános használatra szól, hanem személyes kapcsolatra az Úr Jézus Krisztussal.

Mert az I. Kor. 14: 2. versében azt olvassuk:

„Mert aki nyelveken szól nem embereknek, szól, hanem az Istennek, mert senki sem érti, hanem lélekben beszél titkos dolgokat.”

A Biblia itt egyszerűen arra utal, hogy a nyelveken szólás valami nagyon privát személyes használatra szól. Személyes kapcsolatra Istennel. A 14:4. versében azt olvassuk:

„Aki nyelveken szól magát, építi.”

A 14:10. versében, pedig Pál azt írja:

„Mert ha nyelvvel könyörgök a nyelvem, könyörög, de értelmem gyümölcstelen.”

Erre azt mondtam, Istenem ez csodálatos. Az én lelkem beszélni tud hozzád? Csodálatos, erre van nekem szükségem. Imádkozom értelmemmel és imádkozom lelkemmel nyelveken. Eljutottam tehát addig, hogy a nyelveken szólás valami csodálatos dolog.

Isten a nyelveken szólással személyes kapcsolatot ad az én drága és csodálatos Atyámmal. Ez épít engem és Isten szellem képessé, tesz arra, hogy Istennel kapcsolatba kerüljek. Istenem ennek valami csodálatos dolognak kell lennie. Hogyan kaphatom meg Uram? Én nem kérem ezt az ajándékot, hogy a gyülekezetbe beszélhessek, de kérem, hogy személyes kapcsolatba kerülhessek Veled.

Isten emlékeztetett Wesly énekére. Amikor azt mondja ezer nyelv sem lesz elég, hogy az én csodálatos megváltóm a hatalmas Úr dicséretét zengjem.

Egy napon éppen befejeztem az evangélium hirdetését. Hirtelen mennyei örömmek és békességnek éneke öntötte el az én szívemet. Felemeltem kezeimet és elkezdtem dicsérni az Urat. Természetesen Indonéz nyelvemet használtam a legcsodálatosabb szókészletemből, amit csak tudtam, hogy dicsérjem az Urat. Valami csodálatos öröm volt ez, ami betöltötte lelkemet. De kb. 15 perc alatt, kifogytam az Indonéz nyelvből, mert ezer nyelv sem elég az én hatalmas Megváltóm imádsására. Ez az öröm és ez a mély vágyakozás szívemben továbbra is arra készítetett, hogy imádkozzam, azt akartam mondani Jézusnak szeretlek Téged. Nagyon sokszor el is mondtam, de valahogy másképp is akartam mondani.

Ahogy befejeztem Indonézül az imádatot, akkor elkezdtem Timori nyelven is ezt mondani. Dicsértem az Urat de tíz perc alatt a Timori nyelvből is kifogytam.

Akkor azt mondtam, Uram én imádni akarok Téged, olyan vágyakozás van a szívemben, hogy dicsérjelek Jézus. Indonéz és Timori nyelven is beszéltem neked Uram. Tudok egy kicsit tört angolsággal, és fel akarom használni angolságomat is. Akkor folytattam, dicsőség az Úrnak szeretlek Téged. Még néhány szót is, ami eszembe jutott a tört angolsággal aztán pár perc alatt kifogytam ebből. Akkor azt mondtam. Jézus, szükségem van neked más nyelvre, hogy azt mondhasam, szeretlek Téged. Nekem ezer nyelvre van szükségem, ahhoz hogy imádhassalak Téged, és akkor egy csendes halk hang azt mondta, valóban azt akarod? Erre azt mondtam, igen Uram, mély vágy ég a szívemben, hogy imádjalak Téged. Ó Istenem, hogyan tudlak én dicsőíteni Téged. Azt akarom, hogy Jézus megdicsőítessék. Az Úr azt mondta. Mel add csak ide a nyelvedet és hagyd, hogy a Szentszellem beszéljen rajtad keresztül. Erre azt mondtam: Uram, azt jelenti ez, hogy neked nyelveken kell szólnom most. Uram tudod, hogy ezt nem akarom, de rendben van, úgy vélem, ha ezzel Jézust dicsőítem, akkor szólok nyelveken. – rajta -

Ó alig tudom elmondani mi is történt azon a napon, de annyira szerettem Jézust és ez olyan csodálatos volt. Sohasem tudom kifejezni, hogyan is történt akkor. A Szentszellem birtokba vette a nyelvemet, nem tudom mi történt. A Biblia azt mondja, hogy az én szellemem imádkozott, de az értelmem nem értette azt. Végre elég együgyű voltam, ahhoz hogy elhiggyem, hogy a Szentszellem használja most a nyelvemet, hogy az én drága megváltómat és az én szeretett Atyámat dicsőítse. Úgy éreztem, hogy engemet újra és újra felemel, amikor én különleges és csodálatos személyes módon beszéltem hozzá. Aztán egyszerre éreztem, hogy megérintettem Jézus szívét és ő is megérintette az én szívemet.

XIV. Fejezet: Új megvilágítás

Most a Szentszellem keresztségéről szeretnék elmondani nektek néhány további fontos dolgot. Azok, akik hisznek a Szentszellem keresztségében és a nyelveken szólásban, gyakran elmulasztanak egy dolgot, amely pedig nagyon fontos.

Ennek illusztrálására javaslom, rajzoljatok három kört, mely három különböző életet jelent. Aztán rajzoljatok egy másik kört is. Rajzoljátok jó nagyra, hogy beírhattátok azokat a gondolatokat, amelyeket később adok majd.

Az első kör közepére rajzoljatok egy keresztet, mint Jézus és munkájának szimbólumát. Ez a kör egy olyan keresztyén életét mutatja, aki Szentszellemben megkeresztelkedett.

A másik körbe a keresztet ne tegyétek a középpontba. Helyezzétek a keresztet a kör valamelyik részére. Ez a kör annak a személynek az életét mutatja, aki elfogadta Jézust, mint személyes megváltóját és Jézus bejött a szívébe, de még nem keresztelkedett meg Szentlélekkel.

A harmadik körnél a keresztet a kör mellé rajzoljátok. Ez annak a személynek az életét mutatja, aki még nem ismeri Jézust, és nem fogadta el személyes életében és nincs szívében belül a kereszt.

Most elmagyarázom, hogyan kell érteni a három kört. Az a kör, ahol a kereszt valahol a körön belül van a hívő keresztyén életet, jelenti.

Az a kör, ahol a kereszt a körön kívül áll az a nem keresztyén életet jelenti. Ahol a kereszt a kör közepén van, az a keresztyén Szentszellemmel betöltött és hagyja, hogy Krisztus életének központja legyen. Hiszem, hogy a Szentszellem keresztsége a Krisztussal való élet teljességét jelenti. Az Úr Jézus a középpont a fő élete minden kis és nagy dolgának Mestere.

Most vegyük a nagyobb kört és rajzoljunk egy keresztet annak közepébe. Azután vastag vonallal ezt a kört osszuk három egyenlő részre.

Jelöljük a részeket I, II, III, résznek. Az első részbe írjuk be azt a szót, hogy szeretet és az ide vonatkozó igei utalást az I. Kor. 13-at.

A második részbe írjuk be azt, hogy erő, és az ide vonatkozó bibliai utalást I. Kor. 12.

A harmadik részbe írjuk be rend és a II. Tim. 1: 7-et és az után írjuk be még azt is, hogy Istentisztelet. Az I. Kor. 14. az így felosztott kör és a másik három kör mutatja egy ember három állapotát.

Ezekből szeretnék megmagyarázni valami nagyon fontosat. Egy új módot a Szentlélek és a nyelveken szólás megértésére.

Nagyon sok kérdést tesznek fel, Ilyeneket, hogy mi a helye a nyelveken szólásnak a Szentszellem keresztségében. Vagy vajon a nyelveken szólás a jele a Szentszellem keresztségének stb. Meg kell mondanom, hogy korábban azt hittem magam is, hogy csak a nyelveken szólás az egyetlen jel. De most már nem hiszem így. Ahogy tanulmányoztam a Bibliát, kezdtem felismerni azt a hibát és azt a pontot, ahol korábban tévedtem. A Szentszellembe való mélyebb betekintést. A Galata levél 3:11. versében találtam meg:

„Hogy pedig a törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert az igaz ember hitből él.”

A 14-ik vers.: „Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a lélek ígéretét elnyerjük hit által.”

Hiszem, ha valaki kéri Istent hittel, hogy keresztelje meg őt Szentlélekkel, akkor azonnal megkapja a Szentlélek keresztségét. Mert a Szentlélek keresztség hit által jön. Tudjuk, hogy meg vagyunk keresztelve hit által! Dicsérem az Urat ezért a tényért, hogy kértem Őt hit által és Ő megkeresztelt azonnal Szentszellemmel. Egyszerűen csak azt tettem, amit a Lukács evangéliuma 11: 9. versében olvasunk:

„Kérjétek és adatik néktek.”

E bibliai ígéret által tudjuk, hogy a mi hívő keresztyén életünk nem csak tapasztalatokra, hanem Isten ígéjére épül. Mert az Isten ígéje mondja így ezért, ez az én álláspontom. Sokan, be kell vallanom a pünkösdi és a teljes evangélium mozgalmon belül, azt hangsúlyoztuk, hogy a nyelveken szólás szükséges a Szentszellem keresztségéhez. Ha valaki megkapta a Szentszellem keresztségét hit által, de nem szólt nyelveken azt mondtuk, hogy még nem kapta meg. Beszéltünk arról, hogy valaki hit által megkeresztelkedhet, de rendszerint vártuk a jelét a nyelveken szólásban.

Anélkül, hogy észrevettük volna a mi hívő keresztyén életünket az Isten ígéjébe vetett hitről egy külsőlegesen megnyilvánuló jelbe vetett hitre kapcsoljuk át. Ez az a veszély, amelyet el kell kerülnünk. Úgy érzem ezt a gondolatot mindazoknak a szívére, kell helyezni, akik a Szentszellem keresztségét keresik, hitből kell azt elfogadni. Nem az a cél, hogy nyelveken szóljanak, hanem érezzék magukban, hogy történt valami, mert a Biblia azt mondja, hogy meg kell történnie. Jézus azt mondta, Ő fogja Szentszellemmel megkeresztelni mindazokat, akik kérik Őt. Ha megértettük ezt az alapvető gondolatot, akkor tovább mehetünk. A mi életünknek arra az igazi alapra kell épülnie, amely Jézus Krisztus és az Ő ígéje. Most térjünk vissza a Márk evangéliuma 16: 17. versére:

„Azokat, pedig akik hisznek ilyen jelek, követik. Az Én nevemben ördögöket űznek új nyelveken, szólhatnak”

Ez azt jelenti, hogy a nyelvek csak egyike a jeleknek, melyek követik őket. Nem az egyetlen csak egy azok közül. A nyelveken szólásra való igei utalások a Bibliában a cselekedetek Könyve 12. rész 10. rész és 19. részben

találhatók. Ezek az előfordulások valóságosak és úgy érzem, hogy tökéletesen Biblikus az a megállapítás, hogy azok, akiket betöltött a Szentszellem, előbb utóbb nyelveken fognak szólni, de újból és újból ismételnem kell, hogy nem a nyelveken szólás a Szentszellem egyetlen bizonyítéka.

Az Úr egy új módot adott az átélés jobb megértésére. Meggyőződésem most már az, hogy a nyelvek, amelyek előbb utóbb meg fognak érkezni, a Szentszellemben való fejlődést jelentik melyet a hívő keresztyén már előbb, hit által kapott meg. A nyelveken szólásról szóló tanítás vonatkozásait a Cselekedetek könyve 10. rész és 19. részben találjuk. Nagyon világosan áll más bibliai vonatkozásban a Cselekedetek könyve 9. részben, hogy amikor az emberek megkapták a Szentszellem keresztségét nyelveken szóltak és prófétáltak is.

A cselekedetek könyve 10. részben utalás történik arra, hogy ott nemcsak nyelveken szólás, hanem Isten dicsőítése is volt. A nyelveken szólásról a cselekedetek könyve 2. részében is olvashatunk. Mindezek ellenére, hogy a Cselekedetek könyvében újra meg újra felbukkan a nyelveken szólás. Nem mondhatjuk azt, hogy a Szentszellemben való bementkezés az egyetlen jelét képviselik a nyelvek. Biztos vagyok abban, hogy ez volt a botránykő, hogy a nyelveken szólást elfogadják sokak, akik a pünkösdi mozgalmon vagy a teljes evangélium mozgalmon kívül álltak.

Most vissza kell térnem a korábban említett álláspontomhoz. Legelőször is a Szentlélek keresztségének megkapása hit által történik és nem valamiféle nyelveken szólás átélése alapján.

Most már tovább mehetünk a 4. a nagyobb körre, amelyet már három részre osztottunk kereszttel a közepén. Most osszuk ezeket a már felosztott részeket újból két-két részre. Ehhez használjunk szaggatott vonalat. A területeket jelöljük megfelelően 1a, 1b, 2a, 2b, 3a, 3b, jellel.

Az 1a. részbe írjuk be a Máté evangéliuma 22:37. versét: „Jézus, pedig monda néki, szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.”

Az 1b. részbe írjuk be az I. János 4: 20. versét: „Ha azt mondja valaki, hogy szeretem az Istent és gyűlöli a maga atyafiát hazug az, mert aki nem szereti a maga atyafiát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit nem lát.”

Ha elég nagyra rajzoltuk a kört beírhatjuk a bibliai verseket, ha kicsi a kör, akkor egyszerűen csak írjuk be a bibliai vers helyét, de le ne felejtjük a bibliai verseket, véssük azokat mélyen a szívünkbe.

Kérdezhetitek mit jelent mindez. Ez azt mutatja, hogy amikor megkaptuk a Szentszellem keresztségét, akkor fejlődünk, növekedünk a szellemben, ahogy a Biblia mondja az efézusi levél mindhárom fejezetében. Nekünk növekednünk kell és túlradni szeretetben. Ha a mi szeretetünk egyre nagyobbra nő ebből az következik, hogy az 1a után egyszer csak túlrad, a szeretetünk nemcsak Isten iránt, hanem az 1b vonatkozásban testvéreink iránt is. Ez az, amit a Szentszellem gyümölcse produkál bennünk, amint a Szentszellem keresztségének eredménye.

A mi szeretetünk, ahogy az I. Kor. 13-ban találjuk virágba borul mind az Isten szeretése, mind az ember szeretése területén. 1a, 1b.

Sajnos, nagyon sok olyan ember van, aki növekedik de, egyenlőtlenül növekedik a negyedik kör 3 területe vonatkozásában. Vannak, akik Isten iránti szeretetben növekednek, megkapják a Szentszellem keresztségét, de testvéreik iránt szeretetben egyáltalán nem növekednek.

Talán még emlékeztek a Hustoni hölgy történetére, akiről beszéltem már. Ő azt mondta. Ő én nagyon szeretem az Urat, de ugyanakkor rá kellett döbennem, hogy nem szereti férjét. Őrá az 1a. részben jelölt növekedés a jellemző példa de egyáltalán nem az 1b.

A negyedik kör második része az erő. Ezt úgy is írhatjuk, mint az evangélizáció munkáját, vagy erő arra, hogy embereket nyerjünk meg Krisztus számára. Teljesen világos a Cselekedetek könyve 2. részéből, hogy Péter, aki prédikált és olyan sokan tértek meg az Úrhoz, rendelkezett ezzel az erővel.

A második rész másik fél részébe 2b. a csodák és jelek következnek. Ez történt, ahogy a Márk evangéliuma 16:20. versében le van írva. A Szentszellem ereje két módon nyilvánulhat meg. A 2a-ban a lelkek megnyerése Krisztus számára. A 2b-ben jelek és csodák által, melyek követik a hitet.

A 3-ik részben azt a szót találjuk rend. Mind az utóbbi időkig én magam sem láttam itt különbséget, csak gondoltam, hogy az Istentisztelet és a rend ugyanerre a helyre kell, hogy kerüljön. Az említett rend I. Kor. 14. tulajdonképpen azt a rendet jelenti, ahogy Istentiszteletet kell tartani. Pál hangsúlyozza a rendet. Hogyan kell Istentiszteletet tartani. Legyen az nyilvános vagy legyen az egyéni. Elgondolásom szerint az ige is igazolja, azt hogy a rendet a 3-ik részbe írtuk be és aláírtuk az Istentisztelet szót. Ez a harmadik rész a mi életünkben, ahol növekedünk amint a Szentszellem keresztségét elnyertük. Ez szintén két részre oszlik.

A 3a, az egyéni a 3b, a nyilvános. Meg akarom magyarázni, hogy a mi személyes Istentiszteleti életünkben az Urat értelemmel imádjuk, de szellemben is, ahogyan az I. Kor. 14:15-ben olvashatjuk. Istennek az imádása szellemben azt jelenti, hogy az Urat nyelveken szólva imádjuk.

A nyilvános Istentiszteleten, ahogy az I. Kor. 14: 26-33-ban olvassuk természetes szokásként, kell a nyelveken szólást nyelvek magyarázatának és szellemben való éneknek követnie.

Érzésem szerint a hívő keresztyén egyéni nyelveken szólása, ahogyan a 3a-ban találjuk. Fejlődésének részét képezi, miután a Szentszellem keresztségében részesült. A beavatatlan külső szemlélő számára, akik azt kérdezik, vajon mi szükség van a nyelveken szólásra Dávid Duplesi ismert Bibliatanító és szerző a következőt, válaszolja:

„Nem muszáj tenned, de akarod majd tenni.” Miért? Mert a Szentszellem növekedésre készlet, nemcsak a szeretet és az erő, hanem az imádás területén is. Ha az imádás területén növekedünk, akkor ez azt jelenti, hogy előbb vagy utóbb nyelveken fogunk szólni. Meg vagyok győződve róla, hogy ez a nyelveken szólás helye a bibliai sorrendnek megfelelően.

Wesly, Billy Graham és a többiek nyelveken szólása

Nagyon sokan, akik a pünkösdi és a teljes evangélium mozgalom Szentszellemmel kapcsolatos szolgálatán kívül vannak, kételyeket hordoznak ezzel kapcsolatban magukban. Vajon mi az igazság John Weslyvel kapcsolatban? Kérdezik. Érvelésükben rámutatnak arra a tényre, hogy Weslyt Isten csodálatosan felhasználta, de nem beszélt nyelveken. Persze ugyanezek az emberek mondják azt is, hogy Wesly nyelveken szólása vagy nem szólása nem bizonyított. Senkinek sincs közülünk első kézből való értesülése Wesly ide vonatkozó életútjáról. Tegyük fel, hogy Wesly nem szólt nyelveken. Megkapta-e vagy részesült-e a Szentszellem keresztségében? Igen én azt mondom Wesly megkapta a Szentszellem keresztségét. Akkor fel kell tenni a következő kérdést. Vajon miért nem szólt nyelveken?

Még egyszer szeretném megismételni, hogy senki közülünk nem lehet biztos afelől, hogy vajon ő nem szólt e nyelveken. Mióta Amerikába jöttem hallottam, hogy a Wesly ébredés idején a Szentszellem olyan különös módon munkálkodott, hogy az emberek gyakran zsebkendőt vagy a kezüket tartották a szájuk elé. Olyan sok kijelentésük volt, hogy ez volt az egyetlen mód annak visszatartására, ha valamit oda tettek a szájuk elé. Nem tudom mennyire pontos ez a történet, de tény, ha ez igaz lehetséges, hogy abban az időben a nyelveken szólás megnyilvánult ott. Lehet, hogy az emberek az imádás ezen területén nem fejlődtek kellőképpen. Vagy nem hagyták, hogy kifejlődjék ez a jelenség. De nem fontos annak felderítése, hogy Wesly milyen mélyre jutott a nyelveken szólásban.

Nem kétséges, hogy kapta a szentszellem keresztségét és ugyanúgy nem kérdés, hogy az első részben a szeretetben igen-igen nagyra növekedett. Az sem kétséges, hogy Wesly szerette Istent és szerette az embereket is. Az életét tette rá, hogy elmenjen és prédikáljon, mert azt akarta, hogy az emberek, akiket ő annyira szeretett, ismerjék meg Krisztust és találják meg őt, mint személyes Megváltójukat.

Wesly nagy fejlettsége a kör első részében elvitathatatlan. De vajon Wesly a kör második részének területén növekedett-e? Bizonyára így van és a 2a, rész vonatkozásában az evangélizáció vonatkozásában így van, mert tudjuk, hogy nagyon sok ember tért meg az Úrhoz az Ő szolgálata nyomán. Nem halottam, hogy csodák és jelek megtörténtek volna Wesly életében a 2b területén. De ha csodák nem történtek is ebben az időben, ez nem jelenti azt, hogy Wesly nem kapta a szentszellem keresztségét. Legfeljebb az történt, hogy Wesly nem hagyta a szentszellemet növekedni a 2b területén. Nem tudom megmondani, hogy miért? Lehet, hogy mi is azért nem fejlesztjük egyik vagy másik területünket, mert nem tudjuk, hogy létezik. De az is lehet, mert azt hisszük, amit egyes vezetőink tanítanak, hogy csodák nem történhetnek.

Más szkeptikus emberek Billy Graham felől érdeklődnek. Vajon szól e nyelveken? Valójában magam sem tudom. De az Ő szolgálata nyomán nagyon sokan tértek meg az Úrhoz. És ez igaz akkor is, ha ő szólt vagy nem szólt nyelveken. Ilyen vonatkozásban ő hasonló képen fejlett, mint Wesly is.

Nyilvánvaló, hogy a szeretetben igen nagyra növekedett. Mind az 1a, mind az 1b, területén. És az is világos tudjuk, hogy Billy Graham a 2a, rész vonatkozásában is igen fejlett az erő vonatkozásában. Mindenki ismeri az ő sikeres szolgálatát Isten vezetésével a tömeg evangélizáció vonatkozásában. Feltehetően a többi területen még fejlődnie kell. De nem tehetünk szemrehányást Billy Grahamnak, ha nem akarja kifejleszteni a nyelveken szólást és a jelek területét. Még ha egyik területen kisebb is, akkor sem mondhatjuk, hogy ő Szentszellemmel nem betöltött szolgája az Úrnak.

Billy Grahaméhoz hasonló fejlődést láthatok az egyik Indonéz barátom életében is. Az Úr őt nagyon használta már és az első és második területe igen-igen kifejlődött, de harmadik területe nem.

Saját életemben is időben elcsúszott fejlődést figyelhetek meg. Mikor megkaptam a Szentszellem keresztségét én nem szóltam nyelveken ugyanakkor mások rögtön beszéltek. Kb. egy évvel, később kezdtem el fejlődni a harmadik területemen. Bár már korábban megkaptam a Szentszellem keresztségét.

Amerikában a Bethánia testvéri közösségben találkoztam Hegr nagytiszteletű úrral. Elmondta nekem, hogy a Szentszellem keresztségét kb. 13-15 évvel ezelőtt kapta meg. Azóta saját életében igen-igen sok csoda és jel ment végbe, de a közelmúltig nem ismerte fel, hogy szüksége volna az imádás területén tovább fejlődésre. Ma már személyes áhítatában nyelveken szól.

Gyakran hosszú időre van szükség ahhoz, hogy valaki elfogadja ezt a fajta tanítást, ha nem a Pünkösdi vagy a teljes evangélium mozgalom tanításában nőtt fel. Hosszú éveken keresztül igen kemény tanítások hangzottak el a nyelveken szólás ellen. Olyanok számára, akik ilyen nevelési múlttal rendelkeznek, bizonyos időre van szükség ahhoz, hogy a harmadik területen fejlődni kezdjenek.

A kiegyensúlyozott keresztyén élet

Csodálatos a kiegyensúlyozott keresztyén élet, ahol mind a három terület egyenlő képen fejlett. Ahogy növekedünk és élünk szeretetben, először elkezdjük szeretni Istent jobban és jobban. Azután másokat is elkezdünk jobban és jobban szeretni.

Nem tagadom bizonyos befektetésbe, kerül, hogy az Ő erejét jobban és jobban kezdjük keresni. Ha mi az embereket egyre jobban szeretjük, akkor egyre több erőt kívánunk kapni tőle, ahogyan a második területen látjuk. Az legyen szívünk legnagyobb vágya, hogy a Szentszellem munkálkodjék rajtunk keresztül, hogy embereket tudjunk megnyerni az Ő számára. Nagyon sokan mondták már nekem. Én szeretem az embereket, és azt kívánom, hogy megnyerjem őket az Úr számára, de nincs erőm rá. Ez engem mindig elszomorít.

Megtanultam, ahogyan előre haladunk a szeretet gyümölcsében, az erő teljességében is növekedni fogunk. Minél jobban szeretjük az embereket, annál inkább vágyódunk arra, hogy az Úr használjon bennünket abban, hogy mások megtalálják őt. Szívemnek imádsága, hogy az Úr vágyat indítson sokak szívében a további szellemi ajándékok keresésére. Ezeket az I. Kor. 14. részében találjuk leírva. Akkor a Szentszellem elkezd majd kibontani csodálatos módon Isten erejét és kibontja majd eltéveszthetetlen jelként az Ő csodáit és jeleit is.

Ha e két részben szeretet és erő megfelelően előre tudunk haladni, csodákat tapasztalunk az életünkben, és azt látjuk az emberek, megtérnek körülöttünk. Akkor olyan természetes lesz Istent dicsérni jobban és jobban. Az Ő erejével rajtunk keresztül végzett munkája felett érzett öröm miatt, Isten dicsérete bennünk, egyre inkább növekedni fog. Való igaz, hogyha szeretjük Istent az Ő imádása lesz a legnagyobb gyönyörűségünk. Ebből eredően a harmadik terület növekedése természetesen következik majd. Mi magunk kívánunk majd fejlődni mind az egyéni mind a nyilvános nyelveken szóló imádásunkban.

Én tudom, hogy a felvázolt terv az út a kiegyensúlyozott keresztyén élet fejlődéséhez. Teljesen világos az a követelmény, hogy nagyobb felelősséget kell éreznünk ezen üzenet iránt. Vannak emberek, akik lelki életük egyik részében növekednek. Például az első részben. Mások csak Isten iránt való szeretetükben.

Vannak olyanok is, akit főként a második részben az evangelizálás részében akarnak fejlődni. Egyesek a pünkösdi mozgalomból és a teljes evangélium közösségéből főként a harmadik területükön akarnak növekedni. Ebben az esetben az Isten iránt való szeretet és az emberek iránt való szeretet háttérbe szorul. Mint már említettem nagyon rossz, amikor valaki nem mindhárom területen egyformán növekszik. Ha a kör csak a szeretet és az Isten imádás vonalán növekszik, akkor a körből ellipszis lesz. Milyen furcsa az ilyen kör. Ha például ilyen kissé ellipszoid kört raknánk az autóra kerékként igen-igen furcsán, nézne ki, és egyáltalán nem hasonlítana egy kerek gumiabronchhoz. Ilyen gumival rázós volna az utazás. Figyelmeztetek benneteket ne legyetek ilyen rázós keresztyének. A ti kocsitok, vagyis keresztyén életetek nem fog jó színben tűnni más ember szemében. Nem kíván majd senki sem ilyen autón utazni, amelyik egyenlőtlen kerekű.

Az egyes területen való növekedés, mint már említettem jó életet hoz magával. Az 1a, részben megtanuljuk, hogyan szeressük Istent jobban és jobban az engedelmség és az Ő félelme által. Hogyha az emberek iránt való szeretetünk növekszik, mint ahogyan az 1b-ben látjuk, akkor a szeretetünk gyakorlati módon nyilvánul meg. Ha a mások iránti szeretet növekszik, akkor fejlődni fog a 2a-ban levő evangelizáció is, és a 2b is megvalósul. A 3a-ban és a 3b-ben levő átélések a keresztyén élet csúcspontját jelenti.

A hamis utánczó lélek munkája

A Szentszellem tökéletes munkája így nyilvánul meg. Van azonban a tisztátalan szellemi világnak hamis utánczó munkája is. Rajzoljunk egy másik kört, amelyet 5. körnek nevezünk és rajzoljunk a közepére egy letört szárú keresztet.

Ez a béke jelvény mely az ifjú generáción keresztül nagyon ismertté vált. Ebben a körben a kereszt az Ördög munkáját jelképezi. Válasszuk ezt a kört is 3 részre. Ugyanilyen módon: Szeretet, erő, imádás. Osszuk tovább a három részt 1a, 1b, 2a, 2b, 3a, 3b, részekre. Az egyes részbe az utánczó lélek szintén produkál növekedést azoknak az életében, akik még nem fogadták el Jézus Krisztust, vagy nem keresztkeltek meg Szentlélekkel. Az ilyen személy olyan indonéziai pogányhoz hasonlítható, akinek a fejlődése a hitetlen szellemi élet sötétségébe nyúlik vissza.

Vajon, mint hívő keresztyének elég mélyre jutottunk-e már a saját keresztyén életünkben? Mi Jézus Krisztussal világosságban járunk, és úgy izzuk el a sötétséget. Ha az utánczó keresztet nézzük, fel kell ismernünk, hogy a pogány istenszeretet is képes fejlődni, de ez nem Isten iránti engedelmségben nyilvánul meg, sem örömben, sem szentségben. A pogány Isten iránti viszonyulás tulajdonképpen egyfajta félelem. Minél inkább növekszik Isten ismerete, a pogány ismeretek által, annál inkább nő a félelem is. Időről időre áldozatot ajánl fel, hogy Istent kielégítse.

Mi keresztyének is eljuthatunk ilyen állapotba. Annyira félünk Istentől, hogy megpróbáljuk a legjobbat tenni azért, hogy a kedvében járjunk. Ez az utánczó hamis szeretet egy formája. Ez oda vezethet, hogy a személy idegesen megpróbál Isten számára tenni valamit, de hamis indítékokból. Ahogyan a negyedik körben az 1b részben láthatjuk. A pogányok is növekednek az egymás iránt való szeretetben, de az emberek iránt való szeretetük nagyon véges. Könnyű jól tenni másokkal, hogyha azok viszonyozzák azt, vagy ha értékelik a jó cselekedetet. Ha nincs viszonzás a pogány szeretet, hamarosan kihál.

De milyen az utánczó erő? Az valóságos erő. Ebből kifolyólag a 2a rész is megvan a negyedik körben. Úgy hívjuk, hogy fehér mágia. Ide tartozik a horoszkóp, jóvendőmondás, valamilyen démonikus képesség az emberek meggyógyítására. A pogány kultúrákban mindig vannak emberek, akik ilyen vonalon fejlettek. A 2b, részben az utánczó jelek a fekete mágia megnevezés alá tartoznak. A harmadik részben mind a 3a mind a 3b nagyon fontos.

Ha eljuttok egyszer egy pogány országba, hamarosan meglátjátok, hogy az egyéni imádó élet nagyon fontos és elengedhetetlenül szükséges a pogányok gondolkodásában. Az ördögök is azt kívánják követőiktől, hogy imádják őt. Mennyivel inkább kívánja a mi Urunk Jézus, hogy Őt imádjuk. A pogányok imádják az ördögöket és az ő egyéni imádásuk az áldozat adás. Bali szigetén a legmagasabb imádási forma az ördögök kedvében való járás. És az úgynevezett démoni nyelveken szólás.

Egy nap például a Sátán teljességében az emberek transzba estek és nyelveken szóltak. Bár ilyenek történtek már. Nem szabad azt gondolni, hogy minden nyelveken szólás a Sátántól van. Ha a Sátánnak van ereje arra, hogy nyelveken szólást produkáljon, akkor joggal feltételezhetjük, hogy a Szentszellem is képes erre.

A nyelveken szólás gyakorlata úgy tűnik, nagyon fontos a Sátánnak. Ha ez így van mennyivel fontosabb az, hogy Jézus használjon bennünket és adja nekünk ezt az ajándékot. Egy biztos, ha kérjük a Szentszellemet, hogy adja nekünk a nyelvek ajándékát. Ő sohasem fog olyat adni, amely a Sátán utánczata. Pogányok szokása, hogy az embereket összegyűjtik azért, hogy táncoljanak, és áldozatot mutassanak be. Ha ezek az emberek ilyen sokat tudnak a Sátánért tenni, és mégis a pokolba jutnak. Mennyivel inkább kell, hogy a keresztyének jöjjenek össze az Úr Jézus imadására. Az én bizodalمام teljes az Úr munkája iránt. és nyilvánvaló, hogy ismeri Ő az övéit. Kérdés. Ott van-e Jézus ereje a te életedben?

XV. Fejezet: Isten sokféle módon beszél

Két dolog van, amelyik nagyon fontos a keresztyén életben, különösen azok számára, akik az Urat akarják szolgálni. Az első dolog az engedelmisség. Engedelmeskednünk kell az Úrnak. Az egész Biblián keresztül azt láthatjuk, hogyan tudta Isten használni az embereket csodálatos módon, ha engedelmeskedtek neki. Nagyon fontos, hogy ismerjük az Ő akaratát és engedelmeskedjünk neki.

Hogyan tudhatja meg valaki Isten akaratát. Ez a legtöbb keresztyén kérdése felkiáltása. Az Ótestamentumban olvassunk Ábrahámról, hallotta Istent beszélni és engedelmeskedett.

Manapság, sok keresztyén akarja szolgálni Istent, de nem biztos afelől mi az Ő akarat a az élete felől. Az Indonéz ébredésben az Úr sok módon megmutatta nekünk, hogyan engedelmeskedjünk Neki. Hét különböző módon beszélt hozzánk, szeretném elmondani ezeket.

Isten beszél hallhatóan

Az egyik mód, ahogyan Isten beszélt hozzánk a hallható szó. Az Ó és az Újtestamentumban olvashatunk arról, Isten mikor beszélt hallhatóan. Az ó testamentumban azt olvassuk a I. Sámuel 3: 9-10. verseiben:

„Monda azért Éli Sámuelnek: Menj el, fekdjél le, és ha szólítanak téged, ezt mondd. Szólj Uram, mert hallja a te szolgád. Elméne azért Sámuel és lefeküvék az ő helyére. Akkor eljövén az Úr oda állott és szólítá, mint annak előtte. Sámuel, Sámuel és monda Sámuel. Szólj, mert hallja a te szolgád.”

Az Újtestamentumban szintén van ilyen példa, amikor az Úr Saulhoz szólt. Az Apcsel. 9: 3-5. verseiben ezt olvassuk:

„És amint méne lón, hogy közelgete Damaszkuszhoz, és nagy hirtelenséggel fény sugárzá őt körül a mennyből és ő leesvén a földre halla szót, mely ezt mondja vala neki: Saul, Saul, mit kergetsz engem? És monda: kicsoda vagy Uram? Az Úr, pedig monda: Én vagyok Jézus, akit te kergetsz. Nehéz néked az ösztön ellen rugódoznod.”

Ismerek egy fiatal embert Indonéziában, akinek a neve Péter Vohangara. 16 éves és a mi Biblia iskolánk hallgatója. 6. osztályos volt akkor, amikor elfogadta az Úr Jézust, mint személyes Megváltóját. Pár év hívő keresztyén élet után elvesztette az első szeretetet és visszacsúszott.

Egy nap, amikor kint volt a konyhában, hallott egy hangot amint őt néven szólította. Péter mit csinál? Azt gondolta, hogy az édesanyja hívja. Kiment és megkérdezte, miért keresi? Aztán visszament a konyhába, kicsit neheztelve anyjára, mert biztos volt abban, hogy ő volt, aki szólította. A hang megint tisztán hallatszott. Péter mit csinál? Ez alkalommal már felismerte, hogy a hang nem az édesanyjáié. Megint kiment, de nem volt ott senki. Visszament a konyhába és a hang harmadszor is szólt. Péter mit csinál? Ez alkalommal a Szentszellem megérintette Péter szívét, és azt mondta: Az Úr beszél hozzád! Ő válaszolt a hangnak és azt mondta: Uram, hogyha ez Te vagy, mondd, mit akarsz? Az Úr azt mondta: Én téged szolgálom akarok és felhasznállak Kalimantan szigetén. A Szentszellem megindította őt és átadta ismét életét az Úrnak. Ő most a bibliaiskolában készül fel, hogy Kalimantanra vagy, ahogy a világ ismeri Borneóba, menjen szolgálatra. Szinte valamennyi evangelizáló csoportunk, akik kijárnak szolgálni az Úrnak, hallották már őt hallhatóan. Szeretném megosztani veletek ezt az élményt, mely egyike a legszokatlanabbaknak, amely Indonéziában történt.

1962-ben az ébredés előtt az egyház laikusai sohasem prédikáltak az evangéliumot. A lelkipásztorok rendkívül elfoglaltak voltak. Minden idejüket lekötötte az egyház irányítása és mi sohasem gondoltunk arra, hogy az evangéliumot a pogányokhoz elvigyük. Volt egy pogány falu, amelynek neve Tabunaosz volt, kb. 3 mérföldnyire Soetól.

Egy nap egy pogány pap, akinek a neve: Sam Fait. Aki ráadásul leprás is volt, áldozatot mutatott be vér Istenének, ahogyan ő nevezte. Egyszer csak Jézus megjelent neki és szólt: Én vagyok az Isten, akit te keresel. Elmondom, hogyan kell imádni engem. Uram ki vagy és hogy akarsz, hogy imádjalak? - kérdezte a pap - Megmondom az Én nevedet és azt is később, hogyan imádjál. - mondta Jézus - Először is gyűjtsd össze valamennyi bálványodat és varázsszeredet és égesd el azokat. Miután megtetted még egyszer visszajövök és elmondok mindent magamról. Azután az Úr eltűnt. A pap elmondta a népnek, hogy Isten megjelent neki és, hogy minden bálványt és varázsszert eléget. Mivel ő volt a főpap engedelmeskedtek neki és mindent elégettek. Azután a pap imádkozott. Istenem én elégettem minden bálványomat úgy, ahogyan mondtad nekem, most már nincs semmi csak Te vagy. Kérlek, beszélj hozzám ismét. Az Úr visszajött hozzá és beszélt. Az én neved Jézus, és Jézus elmagyarázta a bibliai példákat, amelyek az üdvösségre és a keresztyén életben való járásra vonatkoznak. Ez az ember betegségéből is meggyógyult.

A pap nem tudott, sem írni, sem olvasni. Az Úr azt mondta neki: menj el Soéba vásároljon egy ceruzát és egy köteg papírt. Ő engedelmeskedett az Úrnak. Mikor visszatért falujába Isten megfogta a pap kezét és bibliai verseket írt a könyvébe. Nem normál Timori írást használt, hanem egyfajta hieroglifát. Az Úr adott neki nagyon sok történetet a Bibliából. Ezeket az Írásokat ő tökéletesen el tudta olvasni. Megosztotta mindazt népével, amit Isten adott neki. Ő volt a pap így az emberek hittek neki, amit beszélt nekik Jézusról. A törzsből egyszer valaki azt mondta. Ez pontosan olyan, mint a keresztyénség. Mi nem vagyunk keresztyének, mondta a pap. Mi csak hiszünk Jézusban, és azt tesszük, amit

Isten mondott nekem. Az Úr folytatta a tanítást. Tanította őket tovább is. Mikor kimentünk hozzájuk és elvittük az evangéliumot, egy csodálatos keresztyén közösséget találtunk, akik a Szent életben Krisztussal jártak.

Isten beszél látomások útján

Másik mód, ahogyan Isten beszélni tud hozzánk, látomásokon keresztül. Az ótestamentumban az Ezékiel könyve 1:1. versében ezt olvassuk:

„És lőn a harmincadik esztendőben, a negyedik hónapban a hónap ötödikén, amikor én a foglyok közt a Kébár folyó mellett voltam. Megnyilatkoznak az egek és láték isteni látásokat.”

Az Újszövetségben a Jelenések könyve 1:10-11. verseiben a következőt olvassuk:

„Lélekben valék ott az Úrnak napján, és hallék hátam megett nagy szót, mint egy trombitáét mely ezt mondja vala: Én vagyok az Alfa és az Omega az Első és Utolsó, és amit látsz, ird meg könyvben.”

Nagyon gyakran, amikor készülünk arra, hogy elmenjünk egy faluba, nem tudjuk még, hogyan tudunk oda menni. Timoron nagyon kevés az út és egyáltalán nincs térképünk. Kis csapásaink vannak a dzsungelben. Ha még nem voltál azon a helyen korábban nagyon nehéz oda találni. Ilyenkor imádkozunk és az Úr látomást ad nekünk. Ez olyan, mint Isten televíziója. Gyakran látomáson keresztül az Úr megmutatja, hogy egyenesen kell menni azután ilyen, és ilyen fához érünk, most menjünk át egy folyón stb. nekünk csak, le kell írni és pontosan arra a helyre, jutunk, ahová akarunk menni. Mikor odaérünk, mi már tudjuk, hányan lesznek ott, mire van szükségük stb., mert az Úr mindezeket már jelentette nekünk.

Az Úr álmokon keresztül beszél

Egy másik módja annak, hogy Isten beszéljen hozzánk, az álmokon keresztül történik. Az Ótestamentumban a következőket olvassuk, az I. Mózes 31: 11-ben:

„Akkor monda nékem az Isten angyala álmomban, Jákob és felelék ímhol vagyok.”

Az Újszövetségben a Máté evangéliuma 2: 13. versében, pedig ezt olvassuk:

„Mikor, pedig azok visszatértek vala, ímé megjelenék az Úrnak angyala Józsefnek állomban és monda, kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját és fuss Egyiptomba és maradj ott, amíg Én mondom néked, mert Heródes halálra fogja keresni a gyermeket.”

Gyakran kaptunk álmokat az Úrtól, amelyben megmondta, hogy mit tegyünk. De nekünk tudnunk kell azt is, hogy Isten nem minden álmot használ arra, hogy beszéljen hozzánk. Az ébredés után sokan akartak jönni országunkba, hogy lássák, mi történik ott. Néha írtak nekünk és közölték, hogy el fognak jönni.

1967-ben volt egy testvér, aki Indonéziába készült. Az egyik nőtestvér álmot látott és látta amint jön. Látta a helyet és látta pontosan azt a napot is, amikor érkezni fog. Az egyik ismert evangélista volt ez a testvér.

Prófécia Istentől

A negyedik mód. Isten beszél hozzánk proféción keresztül. Az Ótestamentum tele van proféciákkal, és én biztos vagyok, megértitek ezt. Az Újtestamentumban a következőt olvassuk, az Apcsel. 21: 10-11. verseiben:

„Mialatt, pedig mi több napig ott maradánk előjőve egy Júdeából való proféta, névszerint Agabus. És mikor hozzánk jött vevé Pálnak az övét és megkötözvén a maga kezeit és lábait monda: Ezt mondja a Szentlélek: A férfíút, aki ez az öv ekképpen kötözik meg a Zsidók Jeruzsálemben és adják a pogányoknak kezébe.”

Mielőtt Amerikába jöttem az Úr egy proféciát adott az egyik testvérnek rám vonatkozólag. Az utazásom minden részletét pontosan megadta és azt is, hogy mit tegyek. Mindent leírtam a jegyzetfüzetembe és követtem azt. Nagyon sok ilyen profécia pontosan a leírás sorrendjében bekövetkezett. Van még egy pár, amelyik ezután fog bekövetkezni. Például nekem Soétól Houstonig volt egy oda-vissza szóló repülőjegyem. Ez a testvérem azt profétálta, hogy Európába és Izraelbe is elmegyek. Azt hittem, hogy ez lehetetlen, de most legyen dicsőség az Úrnak. Európán és Izraelen keresztül fogok hazatérni.

A halk hang

Az Úr beszél hozzánk halk csendes hangon is. Ez az, amikor a Szentszellem a mi gondolatainkon keresztül beszél velünk. Nagyon nehéz ezt szavakkal megmagyarázni. De a legtöbb keresztyén ezt tapasztalja meg leginkább. Valahogy belülről érzed, mit kell tenned, vagy mit nem szabad tenned. Ez az érzés sokszor teljesen független a te saját ésszerű érveléseidről, ha nyugtalannak, vagy lenyomottnak érzed magad, ez a Sátántól van. Jézus vezet, de sohasem lök. Ő békességet ad.

Isten vezet Igéjén keresztül

Isten igéjén keresztül is vezet bennünket a mindennapi csendességben. Minden keresztyénnek naponta kell olvasni Bibliáját és hagyni, hogy szóljon hozzánk. De ezzel nem azt akarom mondani, hogy bármelyikünk is a Bibliát, mint jövőendő mondó könyvet használja.

Nagyon gyakran elcsendesedésünkben az Úr egy igeverset vagy egy fejezetet hoz közel a szívünkhöz, mint vezetését, vagy az Ő akaratának megerősítését. Az Úr nagyon sok ígét adott mielőtt eljöttem Amerikába. Az egyik volt a Jelenések könyve 3: 8-10. terjedő verse:

„Tudom a te dolgodat, ímé adtam elődbe egy nyitott ajtót, amelyet senki be nem zárhat, hogy kevés erőd van és megtartottad az Én beszédemet. Ímé Én adok a Sátán zsinagógájából azok közül, akik Zsidóknak mondják magukat és nem azok, hanem hazudnak. Ímé azt mivelem, hogy azok eljöjjenek és leboruljanak a te lábaid előtt és megtudják, hogy Én szeretlek téged. Mivel megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljő, hogy megpróbálja e föld lakosait.”

Amikor az Úr azt mondta, hogy Amerikába jövök ez lehetetlennek tűnt előttem. Nem próbáltam saját magam az Utat előkészíteni, hanem vártam, hogy Ő nyissa meg az utat előttem. Erről már könyvem korábbi fejezeteiben írtam.

A körülmények vezetnek

Az Úr beszél hozzánk körülményeinken keresztül is. Gyakran Isten nem beszél más módon, hanem a körülményeket rendezi úgy, hogy nincs más mód csak egy, amelyen menni kell. Nekünk azon kell járnunk. A Példabeszédek 3:6. versében olvassuk:

„Minden te utadban megismered Őt, akkor Ő igazgatja a te utaidat.”

Isten azt akarja, hogy megismerjük Őt minden élethelyzetben, amely körülvesz bennünket. Isten minden élethelyzetet a mi javunkra tud fordítani. A Római levél 8: 28. versében ezt olvassuk:

„Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Isten szeretik, minden javukra van, mint akik az Ő végzése szerint hivatalosak.”

A közösség próbája

Gyakran személyesen kapunk vezetést az Úrtól. Nagyon fontos legalábbis az én országomban, hogy elmenjünk a testvérekhez a közösségbe, odavigyük, hogy mit hallottunk Istentől, hogy közösségi próba alá vigyük. Sohasem fogadunk el személyes vezetést, mint az Úr vezetését még mielőtt ezt tennénk. Nagyon világosan áll a Cselekedet könyve 13:2-3. verseiben:

„Mikor azok azért szolgáltának az Úrnak és böjtölének, mondja a Szentlélek. Válasszátok el nékem Barnabást és Saulust a munkára, amelyre Én őket elhívtam. Akkor miután böjtöltek és imádkoztak, és kezeiket reájuk vetették, elbocsáták őket.”

Az Úr elhívta Pált és Barnabást. Menjenek ki és prédikáljanak, de ők addig nem tették, amíg az Úr nem beszélt a közösséghez is. Ez a biztos út.

Csodálatos a személyes vezetés, de azt a közösség elé kell vinni. Ezúton óv meg bennünket Isten attól, hogy eltévelyedjünk és félreértsük az akaratát és ez tart bennünket alázatban. Van egy bizonyos veszély abban, ha Isten beszél hozzánk. Te mondhatod, nincs senki másra szükségem és ilyenkor nagyon könnyű a Sátánnak félrevezetni, és annak eredményeképpen életed nem lesz gyümölcsöt hozó Jézus számára.

XVI. Fejezet: Az Úr Jézus elhívása

A mikor Indonéziában, egyik bibliaiskolában voltam, beszélgettem egy testvérrrel, aki a szemináriumban tanult már 4 éve. Megkérdeztem mi volt az a motívum, amely őt a teológiai szemináriumba hozta a mi fővárosunkba. Elmondta azért jött a szemináriumba, mert ez olyan mintha egyetemre járna. Tulajdonképpen egyetemre akart menni de nem vették fel. Közgazdasági egyetemet akart végezni, de mivel nem vették fel, megpróbálta a teológiai szemináriumot és oda felvették.

Hamarosan végzek lelkész, leszek egy nagy egyházban, mondta. Sok pénzem lesz. Valójában azt hiszem nincs sok különbség az egyetem és a teológia között. Ha egyetemre mégy, akkor az államnak fogsz dolgozni és valószínűleg sok pénzed lesz. Ha teológiára mégy, és lelkész leszel egy nagy egyházban szintén sok pénzed lesz. Ez a fő oka annak, hogy én itt vagyok.

Sajnos manapság sokan vannak, akik teológiára, vagy bibliaiskolába járnak ilyen hamis indítékokból. Sokan utolsó menedékként jelentkeznek ezekre a helyekre. Ez az a hely, ahová mehetnek. Azt gondolják, hogy mert a dékán felveszi őket ez az Isten akarata. Isten szolgájának többre van szüksége annál, minthogy egyszerűen egy iskolában felvételt nyerjen. Pál apostol a Római levél 1:1-5. verseiben ezt írja:

„Pál Jézus Krisztusnak szolgálja elivott apostol, elválasztva Isten evangéliumának hirdetésére, melyet eleve megígért az Ő prófétái által a Szent Írásokban, az Ő fia felől, aki Dávid magvából lett, test szerint. Aki megbizonyított hatalmasan Isten fiának a szentség lelke szerint, a halálból való feltámadása által, a mi Urunk Jézus Krisztus felől. Aki által vettük a kegyelmet és az Apostolságot, a hitben való engedelmességnek okáért, minden pogányok között az Ő nevéért.”

Pál tudta, hogy ez a kiváltság, amelyet Isten adott neki, amikor őt apostollá tette, hogy hirdesse az üdvösség üzenetét a pogányoknak és zsidóknak nem azért adatott, hogy sok pénzt keressen, vagy nagy nevet szerezzen magának. Nem, ez különleges elhívás volt az Úr Jézus Krisztusról. A Galata levélben szintén ugyanezt mondja Pál apostol. A Galata 1:1-ben:

„Pál apostol nem emberektől, se nem ember által, hanem Jézus Krisztus által az Atya Isten által, aki feltámasztotta Őt a halálból.”

Pál valamennyi levelében határozottan írt arról, hogy apostolnak lenni különleges elhívás, amelyet Isten adott neki. Hálás vagyok az Úrnak, mert amikor mi kezdjük meghallani az Isten elhívását és felismerni azt, hogy Isten bennünket csodálatos célokra elválasztott, akkor a helyes nyomon járunk. Ha valaki egy bibliaiskolába megy anélkül, hogy tudná ennek az okát és anélkül, hogy hallotta volna Isten elhívását saját életére, az nagyon veszélyes dolgot vállal. Ez olyan mintha az életét kockáztatná.

A múlt hónapban, egy bibliaiskolában voltam és néhány diákkal elbeszélgettem. Megkérdeztem őket, miért jöttek ebbe az iskolába. Néhányan azt válaszolták, azért jöttek, hogy lássák, Isten mit akar tenni, és bíztak abban, hogy Isten majd vezetni fogja őket. Néhányan azt mondták azért, mert szüleik eljöttek ide és megtetszett nekik ez a hely.

Nem hiszem, hogy ezek helyes indítékok arra, hogy valaki bibliaiskolába jöjjön. Hiszem, hogy aki bibliaiskolába jár annak tudnia, kell, miért jár oda. Annak nagyon határozott elhívást kell kapnia, ha nincsen ilyen, akkor hiába tölt el pár évet a bibliaiskolában valamennyi előkészület és tanítás semmivé fog válni számára. Ha elhívás alapján jössz az iskolába, tudva azt, hogy Isten mit akar, hogy cselekedj, akkor készülhetsz fel Isten céljának megfelelően arra, amit számodra elkészített. Ezért könyörgök értetek fiatal fiúk és lányok, akik elolvassátok ezt a könyvet. Ne csak arra várjatok, hogy egyszer egy napon elhív benneteket az Úr, egy bizonyos irányba, hanem keressétek és ismerjétek meg, hogy Istennek milyen isteni terve és célja van a ti életetek számára.

Menny vagy Pokol

Jól emlékszem rá még az ébredés előtt, minden olyan volt számunkra, mint egy találós kérdés. Amikor az emberek megkérdezték tőlem vajon a mennybe jutok-e. Azt mondtam, úgy gondolom igen, vagy legalábbis remélem. Ha tovább kérdeztek mi a véleményem a pokolról, azt mondtam. Nem kívánom, de lehetséges, hogy oda kerülök, bár nem nagyon tetszik nekem.

Olyan helyzetben éltünk, ahol nem volt sem, biztonság sem bizonyosság. Úgy éltünk, mint akiknek nincsen biztos alapja.

Középiskolás koromban egy nap az egyik gyerek megkérdezte tőlem. Ha meghalsz, vajon a mennybe jutsz vagy a Pokolba? Elgondolkoztam, lehet, hogy a mennybe jutok, de lehet, hogy nem vagyok elég jó. Belülről rettenetes félelem fogott el arra a gondolatra, hogy esetleg a pokolba jutok. Jobb lenne megbizonyosodni, efelől mondta az egyik barátom. Igen, - mondta a másik - de ki az, aki választ tud adni erre a kérdésre? - zavarba jöttem - Akkor az egyik fiú azt mondta: ó hagyjátok az egészet. Mi csak várjunk, és ha az Úr Jézus Krisztus visszajön, akkor Ő majd azt mondja, hogy menjünk a mennybe. Azt mondjuk erre dicsőség az Úrnak és bemegyünk. De az is lehet, hogyha visszajön, azt mondja: menjünk a pokolba, és hiába dicsérjük Őt, mégis a pokolba jutunk. Hagyjuk ezt és felejsük el az egészet.

Abbahagytk az egészet azzal az elgondolással, hogy várunk vele addig, amíg visszajön Jézus. De az én drága testvéremnek említett megállapításom hosszú-hosszú éveig nyugtalanított engem. Megpróbáltam kispékelni a dolgot. Úgy tűnik, hogy ez a testvérem jó elgondolásokkal vár Jézus Krisztusra. De nekem mégsem tetszik az ötlet, mert lehet, hogy engem Jézus Krisztus mégis a pokolba irányít majd. Jártam a templomba sok pénzt adtam a missziói munkára és imádkoztam.

Azt gondoltam, lehet, hogy misszionárius leszek és mindenféle szenvedésben lesz részem, és akkor Jézus jön, és azt mondja. Mel menj a pokolba. Ő gondoltam ez borzasztó csalódás lesz számomra, - így szóltam - ez rettenetes, jobb lenne tudni előre hová megyünk az élet után. Másrésztől úgyis gondolkoztam, lehet, hogy Jézus azt akarja, hogy a mennybe menjek, de itt most a saját elgondolásaimat követem és azt csinálom, amit én akarok. Ha Jézus egy nap azt mondja, menj a mennybe, lehet, hogy akkor az engem halálra sújtana. Lehet, hogy azt mondanám erre. Uram én a saját életemet éltem ennyi és ennyi éven keresztül, nem tudom, hogy akarhatod azt, hogy most a mennybe menjek. Nem hiszem, hogy én ilyen módon akartam volna a mennybe jutni. Hosszú éveken át, gondolkoztam ezen.

Egy nap azt mondtam: Uram tudasd velem, hogy hová jutok ezen élet után. Ha Te azt mondod, hogy mennybe, akkor a menny számára élek már most is. Ha azt mondod a pokolba, akkor a pokol számára fogok már most is élni. De Jézus én bizonyoságot akarok. Könnyű Krisztusért meghalni, de azt hiszem egy kicsit nehéz élni Krisztusért.

Éveken keresztül Krisztusért élni bizony kemény dolog. Azt mondtam az Úrnak. Ha Te akarod, hogy bizonyos legyek és tudatod velem, hogy hová megyek ez élet után akkor érted, fogok élni.

7 év telt el ezután, amikor az Úr kezdte felnyitni szememet és megmutatni nekem a Bibliában, hogy van bizonyosság és remény számomra afelől, hogy a mennybe jutok egy napon.

1965. talán a legcsodálatosabb év az életemben. Akkor történt az, hogy elfogadtam az Úr Jézust, mint személyes megváltómat. Azt mondtam Jézusnak: Meg akarom bánni a bűneimet és a saját útaimat. Téged akarlak Jézus, jöjj a szívembe. Légy Uram és Királyom. Ezután énekeltem:

Ó boldog nap, ó boldog nap
Lemosta Jézus vétkeket.

Ez az ének azóta a személyes énekemé vált. Szívem mélyéből tört fel, mert tudtam, tudom, hogy végül is a nevem felíratott a mennyben.

A gonoszok figyelmeztetése

Emlékszem egyszer egy könyvet olvastam otthon, mikor hirtelen Ezékiel könyve 33:8-9. versei jutottak eszembe:

„Ha azt mondom a hitetlennek: hitetlen halálnak halálával halsz meg és te nem szólandasz, hogy vissztérsd a hitlent az ő útjáról az a hitetlen vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg. De ha te meginted a hitlent az ő útja felől, hogy térjen meg róla, de nem tért meg útjáról, ő vétke miatt meghal, de te megmentetted a te lelkedet.”

Amikor ezt a bibliai verset elolvastam, az Úr beszélni kezdett hozzám nagyon határozottan szívemben. Neked üdvösséged van és elfogadtál engem, mint személyes Megváltódat. Most Én, téged őrállóul állítalak a testvéreid mellé ebben az életben. Hogyha ők a saját akaratuk szerint élnek és bűneik miatt hálnak meg és te nem figyelmeztetted a bűneik és életük miatt. Én az ő véruket a te kezedből kívánom meg. - mondta az Úr Jézus -

Emlékszem mennyire felkavart ez a bibliai vers. Ledobtam a Bibliát, és azt mondtam. Istenem, hogy őszinte legyek nem tetszik nekem ez a bibliai vers, de miért kedvesem? - kérdezte az Úr - Mert olyan buta, miért követeled meg mások vérét az én kezemből, hogyha a saját véreket kívánod, vagy ha valamit vársz tőlem az az én saját hibám, azt elfogadom, de ha más hibája miatt történik mindez, és ezt kívánod tőlem, akkor nem tudok többé Veled járnai.

Később olvastam egy keresztyén újságot és abban találtam egy cikket, amelyben több hasonló gondolat volt ezzel kapcsolatban. Azt az újságot is félre dobtam, mert teljesen fölbőszített. Nem tudtam megérteni, hogyan kívánhatja meg Isten ezt tőlem.

Kimentem és kb. fél órát álltam kint és akkor a Szentszellem, megmozdította szívemet és minden rendbe jött. Azt gondoltam visszamegyek és megnézem mégegyszer az újságot. Mit is ír az a pasas? Ott hagytam abba a cikk közepén, amikor ugyanazt a bibliai verset találtam benne. Mégegyszer elolvastam a cikket. Egészében nem értettem vele egyet. De a Szentszellem tovább beszélt hozzám, újra és újra azt mondtam: nem értek vele egyet! De a cikk addig addig beszélt hozzám, amíg egész határozottan nem válaszoltam a könyv kérdésére. A Biblia azt mondja:

„Ha te figyelmeztetted őket, és ha meghalnak a saját bűneik miatt, akkor megmented lelkedet.”

A cikk írója leírta milyen nagy kiváltságot ad az Úr azoknak, akik üdvösséget nyertek, hogy az evangéliumot testvéreik felé tovább vihetik. Ettől kezdve azt mondtam: Uram, ha ez minden hívó keresztyén feladata, ha én, mint keresztyén hirdetem az evangéliumot és ezáltal, az én lelkemet megmentem más ember vétkétől, akkor én az evangéliumot akarom hirdetni. Azt mondtam az Úrnak. Jézus tedd lehetővé számomra, hogy hirdessem az evangéliumot.

Kb. 6 hónapig úgy látszott, hogy minden ajtó zárva van, és Ő nem akarja, hogy az evangéliumot hirdessem. Tudjátok miért? Azért mert az én indítékaim még mindig helytelenek voltak. Mert akkor még mindig nem hallottam Isten elhívását. Azt mondtam, Istenem én hirdetni akarom az evangéliumot, de az nem azért volt, mert szerettem a lelkeket, az embereket, vagy az Urat. Én magamat akartam megmenteni attól, amit a Biblia mond, hogy Isten tesz, hogy az én kezemből követeli meg.

Az Úr aztán megnyitotta szemeimet, hogy lássam az én indítékom helytelen volt az evangélium hirdetésére. Pál apostol a II. Kor. 5: 14. versében azt mondja:

„Mert a Krisztusnak szerelme szorongat minket.”

Ez az egyetlen indíték. Más szóval az Isten szeretete a szívünk mélyén készlet minket, arra szorongat bennünket, tesz képessé arra és ruházz fel erővel, hogy Ő érte induljunk el. Végül az Úr megszabadított hamis elképzeléseinktől, és elkezdte kibontani szeretetét szívembe. Elkezdtem könyörögni az Úrhoz az Ő vezetéséért, mert nem voltam biztos benne hogy hova akar engem szolgálatra küldeni.

Ösztöndíj

Azidőtájt nyertem el egy moszkvai ösztöndíjat az orvosi egyetemre. Egész családom nagyon örült ennek. Én magam is örültem, mert ha valaki egy ázsiai országban orvosdoktor lesz, az nagyon gazdag emberré válik.

A doktoroknak kitűnő életük van. Szívesen lennék orvos, ha már az ösztöndíjat megkaptam. – gondoltam - Kértem az Urat, hogy engedjen engem külföldre, hogy ott tanulhassak, és az Úr elkezdett beszélni hozzám igéjén keresztül és nekem kellemetlen érzéseim támadtak, hogy Ő engem szolgálja akar.

Uram, ha megengeded, hogy orvos legyek, sok pénzt adok neked. – mondtam - Az Úr megkérdezte: Mennyit akarsz adni? 10 százalékot vagy valami hasonlót. Nem, nem kell a pénzed, mondta az Úr. Uram, ha tíz százalék nem elég mit szólsz 20 százalékhoz? Nem, még 20 százalék sem elég. - mondta az Úr - Én nem akarom a te pénzedet. Újból mondtam. És mit szólsz 30 százalékhoz? Azt mondta az Úr, nem. Megkérdeztem és 50 százalék? Sőt én még prédikálni is fogok a betegeknek. Nem, nem kedves ez téled, Én téged főállásban akarok szolgáltnak. Uram ez örülsz! Te engeded, hogy mások orvosdoktorok legyenek, és pénzüket misszióra adják és ez nagyszerű. Miért nem engedsz engem? – megkérdeztem - Mit szólnál 60 vagy 70 százalékhoz? Én csak 30 százalékot tartanék meg magamnak. Jézus fogadd el ezt az ajánlatot, gondold át mégegyszer ez igazán nagy áldozat, nem? Én nem akarom a te pénzedet, én téged akarok, - mondta az Úr – jó. – gondoltam - Ez valóban jó, hogy az Úr engem akar. Végül azt mondtam, oké Uram jó. Neked adom magam, de biztos akarok lenni, adj nekem jelt, hogy Te engem szolgálod akarsz. Mert óriási lehetőség, hogy ösztöndíjat kapok és orvos legyek.

Röviddel ezek után 1965. május 28.-án este imádkozni kezdtem az Úrhoz, kértem őt Uram, adj nekem határozott választ. Ha megértem a Te akaratodat és szavadat, én határozottan oda akarok menni, ahova Te akarsz. Nem szeretnék helytelen úton járni és nem a helyemen lenni. Én Téged akarok megismerni, és a Te akaratodat szeretném tenni Uram. Már holnap reggel szeretném tudni a választ, és az Úr válaszolt.

Reggel kb. 5 órakor felébredtem álmomból, ki akartam szállni az ágyamból de egy hatalmas erő visszalökött az ágyamba. Csodálkoztam, hogy mi lehet velem. Zavarba jöttem de az erő visszanyomott megint, zavarba voltam. Ugyan mi van velem? Eszembe jutott, anyám gyakran mondogatta, hogy voltak emberek, akiket a démon megszállt, néha a démon az embereket úgy lenyomta, hogy egyszerűen nem tudtak felkelni az ágyból.

Elkezdtem gondolkodni. Lehet, hogy a démonok nyomnak le? Ó Jézus, hogyha ez démon segíts rajtam!
– kiáltottam - Ahogy fohászok az Úr látomást adott:

Magamat láttam, amint egy hatalmas gabonarakárban állok. Hirtelen láttam egy keresztet, amint a mennyből száll alá és egy pár fiút meg lányt, akik ott játszottak előttem. Láttam két kezet amint a gyermekek felett áldóan ki volt nyújtva. - Az jutott eszembe, hogy olyan ez, mint Jézus mikor megáldotta a gyermekeket.- Azután a kereszt megfordult és egy személy volt a kereszten de nem volt odaszegezve. Ott állt előttem, láttam a fehér ruháját, lábát, és amikor felnéztem arcára az a legcsodálatosabb látvány volt, akit csak valaha is láttam. Láttam a szemeit és ezekből a szemekből valami csodálatos és megrendítő szeretet áradt. Nem bírtam a szemek nézését. Letérdeltem a lábaihoz és azt mondtam: Jézus én Téged akarok szolgáltni, csak nem tudom, hogyan tegyem? Azután egy halk hangot hallottam, ne aggodalmaskodj, Én fogom elkészíteni számodra az utat.

Akkor tudtam, hogy az Úr Jézus megjelent nekem és határozott elhívást adott, hogy engem szolgálja akar. Aztán eltűnt a látomás és felébredtem. Tudtam, hogy az Úr Jézus azon az éjszakán válaszolt imádságomra. Teljesen átadtam életemet Jézus Krisztusnak és elvettem azt az elgondolást, hogy ösztöndíjjal egyetemre menjek és orvos legyek. Elkezdtem faluról falura járva hirdetni az evangéliumot.

Nem azt akarom mondani ezzel a történettel, hogy nektek is látomásra van szükségetek, hogy megismerjétek Isten akaratát az életetek felől. Amit mondani akarok az, hogy határozott bizonyosságra van szükségetek. Ez jöhet látomáson keresztül vagy Isten igéjén keresztül vagy úgy, hogy valaki az ígét hirdeti, vagy lehet valami más módon is, de igényelnetek kell, vágyakozni kell rá, hogy megismerjétek, Isten milyen célból hívott el benneteket.

XVII. Fejezet: Először a dzsungelben

Az igazi ébredés mindig üldözést von maga után. A Biblia azt mondja: „Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket, és gonosz hazugságot mondanak ellenetek. Én érettelem. Örüljétek és örvendeztetek. Mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben. Mert így háborgatták a prófétákat is, akik előtettek voltak.”

Most, hogy készülök haza, látom, hogy nagyon sok nehézség vár rám. Különösen azoktól, akik magas beosztásban vannak. Egyszerűen féltékenységből. Sokan nem szeretik azt, amit Isten végez mások életén keresztül. Isten megáldott engem sokféleképpen és tudom, hogy bajban vagyok. De dicsérem az Urat, mert ez az Ő záloga. Az Úr azt mondta Lukács evangéliuma 6. részében:

„Ha a világ szeret benneteket e világból valók, vagytok, de ha nem e világból valók vagytok, akkor gyűlölni fognak benneteket.”

A keresztyénség történetében világosan látható, hogy akik igazán szerették az Urat és neki akartak engedelmessé válni, azokat mindig üldözték. A Lukács 6:26-ban azt olvassuk:

”Jaj néktek, amikor minden ember jót mond felőletek, mert éppen így cselekedtek a hamis prófétákkal az ő atyáik.”

Ha tehát valaki, aki a világból való dicsér bennünket. Nézzünk jobban utána a dolgunknak. Tudnotok kell, hogy nem minden hely kedves Timoron. Emlékszem egy nap Nulhila városban voltunk, hogy ott prédikáljunk. Amikor a szolgálat előtt imádkoztunk az Úr figyelmeztetett, hogy vagy 400-an jönnek a templomhoz, akik megpróbálnak bennünket megölni. Az Úr azt is mondta, hogy ne nyugtalanodjunk, csak menjünk tovább, énekeljünk, imádkozzunk és hirdessük az evangéliumot. Ígérte, hogy meg fog védeni bennünket.

Azon az estén kb. 400-an, jöttek a templomhoz késekkel, botokkal, és amit csak elképzelték. Volt náluk egy kanna benzín is és fel akarták gyújtani a templomot. Káromkodtak és kiabáltak szörnyű szavakat. Az első gondolatunk az volt odarohanunk és bezárjuk a templom ajtaját. De az Úr azt mondta, hagyjuk nyitva. Azok megpróbálták benyomulni a templomba de nem tudtak belépni. Olyan volt mintha egy angyal állt volna a templom ajtóban.

Egyik embernél volt egy kés, amit mi krisnek hívunk. A kés élére mérget tesznek, és ha valaki megvág, az azonnal meghal. Az volt a terve, hogy bejön a templomba és megöl bennünket, de az Úr megzavarta és csak járt körbe körbe és végül elejtette a kést és utána kiment. Mi csak ültünk és dicsértük az Urat.

Volt egy rendőr a városban, aki éppen akkor fejezte be napi szolgálatát. Kb. 11 óra volt. Amint hazafelé hajtott gépkocsiján egy útkereszteződéshez közeledett. Ha jobbra fordul, akkor hazaér, ha balra, akkor a templomhoz kellett kijutnia. Mielőtt az útkereszteződéshez ért, az Úr szólt hozzá és azt mondta, forduljon balra és menjen a templomhoz, mert az Úr szolgálai veszélyben vannak. A rendőr magában ezt gondolta, hmm, mi az hallok én valamit, olyan álmos vagyok, hazamegyek. Mikor odaért a kereszteződéshez jobbra akart fordulni, bár megpróbálta, de a kocsijának ellenére balra fordult.

Soha hasonló dolog nem történt még az emberiség történetébe, kivéve ezt az éjszakát azt hiszem. Zavarba jött ugyan mi van ezzel a kocsival? Gondolta. A hang tovább szólt hozzá. Neked a templomhoz kell menni nem szabad hazamenned. Isten, ha ez Te, vagy aki beszélsz velem, akkor kormányozz Te, mert nem tudom melyik templomhoz, menjek. A rendőr egyszerűen csak rátette kezét a kormánykerékre és lábát a gázra. Az Úr irányította a kocsit balra és jobbra, amíg csak oda nem ért a templomhoz, ahol mi bajban voltunk.

Amikor a rendőr odaért a templomhoz odakiáltott a csoportnak, hogy jöjjenek ki. A tömeg azt gondolta ez nagyszerű itt a rendőrség, hogy elvigyen minket a börtönbe. Szétváltak és engedték, hogy a csoportunk kijöjjön a templomból, biztonságosan sértetlenül a gépkocsijához. Sőt még éljeneztek is, amikor a gépkocsi elhajtott, mert azt gondolták, hogy börtönbe visznek minket. Nem is gondolták, hogy a rendőr bennünket egy biztonságos helyre visz.

Egyszer a sógorom Bele nevezetű faluban volt. Ez egy pogány falu volt. Az emberek elutasították az evangélium elfogadását. Amint prédikált köveket hoztak, hogy megöljék. A kövek úgy záporoztak körülötte, mint az eső, de kb. 60 cm-re tőle minden kő lehullt a földre, mintha egy falnak ütközött volna. Egyetlen egy kő sem érte a testét. A pogányok annyira csodálkoztak, hogy többen megtértek az Úr Jézushoz. Újra és újra láthatjuk Isten védelmét felettünk.

Akit megölték Jézusért

Eddig csak egyetlen egy testvér halt meg az Úr Jézus Krisztusért. Ő egy pogány faluba tartott, hogy bizonyosságot tegyen az Úr Jézusról. Amikor elkezdett nekik beszélni az evangéliumról, azok megtagadták ennek meghallgatását. Akkor elhatározta, hogy másik faluba megy. Nyolc pogány ment vele, hogy megmutassa az utat. Amikor egy elhagyott bokros területre értek, azt mondta, imádkozni, akar, mielőtt bemegy a faluba. Amikor felemelte a kezeit, hogy imádkozzon, a pogányok vettek egy nagy kést és levágták a jobb kezét. Tovább imádkozott és levágták a

bal kezét is. Tovább imádkozott Istenhez, hogy bocsásson meg nekik, és amikor ezt imádkozta a kés beleszaladt a torkába és levágta a fejét. Ő Indonézia első mártírja Jézus Krisztusért.

Egy nap itt Amerikában az egyik összejövetel után lökhajtásos repülőgépen ültem. Amikor az ördög elkezdett hozzám beszélni. Azt mondta: ó kedves te most már hatalmas prédikátor vagy, amikor hazamész minden evangelizáló csoport fölé kerülhetsz, és te irányíthatod őket, mert te vagy azt egyetlen ember Timorról, aki bejárta az egész világot. Te egy nagyon nagy prédikátor vagy.

Ezután az Úr szólt hozzám nagyon világosan ezzel kapcsolatban. Ez veszélyes helyzet, mert miután Isten elhívását kaptuk Ő használta az életünket, mi könnyen megtelhetünk büszkeséggel. Márk evangéliuma 6. részében olvashatunk arról, hogy Jézus kielégítette az 5000 embert, ezután a tanítványok a Galileai tengerhez mentek hajóval, és micsoda megpróbáltatás jött rájuk, csodáról rögtön a megpróbáltatásra, s mindezt egy napon belül. Az Úr azt mondta nekem: Mel, te nem prédikálni, fogsz, ha hazaérsz. Hogyhogy? De hisz én vagyok a legjobb, aki ezt teheti. Nekik hallani kell mindent körutazásomról, és hogy Te mit tettél érted. Tudom, hogy jó munkát végeztem érted. Az Úr erre azt mondta: Nem az első dolgod, amit tenned kell, bemenni a dzsungelbe és meglátogatni testvéreidet és a többieket, akik ott vannak.

Ők keményen dolgoztak helyetted a dzsungelben. Te repülőgépen és autókön közlekedtél szerte egész Amerikában. Ők, pedig 100 és 100 mérföldet gyalogoltak. Köves mocsaras helyeken helyetted. Az ő lábuk fáradt izzadt és piszkos. Az egyetlen dolog, amit tenned kell, hogy megmosd lábaikat, ez fog segíteni abban, hogy alázatos maradj. Még akkor is, ha te bejártad az egész világot. Amerika nagy városait. Ők, pedig a dzsungelben voltak és helyetted dolgoztak. Nincs különbség köztük és közted. Mel, mondta tovább az Úr. Ha Én itt volnék a világban, Én elmennék és megmosnám a lábaikat, de mivel nem vagyok ott, te vagy, akinek ez a kiváltság adatott, hogy megmosd a lábaikat. Ez kiváltság? - kérdeztem az Úrtól - Nem úgy hangzik, mint egy kiváltság, ez nagyon megalázó, ez borzasztóan hangzik.

Végül felismertem, hogy ez valóban kiváltság. Isten azt mondta az alázat helye és az alázatosság az áldás igazi helye. Eltökéltem, hogy ezt fogom tenni, mert ez a legbiztosabb hely, az alázatosság helye. Igen, mondta az Úr. Mosd meg a lábaikat, csókold meg őket és maradj az alázatosság helyén. Ha te ott maradsz, akkor tudlak téged újból használni, és akkor engedem, hogy újból prédikáld az evangéliumot Indonéziában.

Hogyan kaphatjuk meg a Szentszellemet?

Te elfogadtad Jézust és várod a Szentszellem keresztségét. Ez nagyon jó dolog, mert Jézus megígérte a Szentszellem keresztségét. Láthatjuk a tanítványok életében, hogy három és fél éve már Jézus társaságában voltak, mikor arra utasította őket, hogy maradjanak Jeruzsálemben, hogy megkapják az atya ígérését.

Keresztelő János beszélt először a János evangéliuma 1: 33-ban arról, hogy Jézus az, aki ő utána jó Ő az, aki majd Szentszellemmel kereszttel bennünket. Most ti ezért azzal a valóságos vággyal jöttök, hogy Szentszellemmel megteljete. Az első lépés, amit tennetek kell, mielőtt Jézus megkeresztel Szentszellemmel, hogy megbizonyosodjatok afelől, hogy újjászületettek. Miért? Azért, mert a Szentszellem keresztsége csak a hívőknek adatik. A Biblia a Cselekedetek könyve 2: 38. versében azt mondja:

„Péter, pedig monda nekik térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára és veszite a Szentszellem ajándékát.”

A Szentlélek ajándéka csak azoknak a számára adatik, akik elfogadták az Úr Jézust, mint személyes megváltójukat és újjászülettek. Imádkozz, valld meg bűneidet, légy biztos abban, hogy megbántad bűneidet és hívd be Jézust, hogy jöjjön a szívedbe most rögtön. Ha nem vagy biztos benne, hogy Jézus a te Megváltód és még hitetlenség állapotában vagy, akkor biztos, hogy démoni lelket kapsz, vagy egy hazug csaló szellemet.

Ezért kell leszögezned először határozottan hívó voltodat, mert csak azok kaphatják meg a Szentszellem keresztségét, akik megbánták bűneiket és elfogadták Jézust, mint személyes megváltójukat.

A második pont. Bizonyosodj meg afelől, hogy nincs megvallatlan bűn a szívedben, ha hívó vagy de van bűn a szívedben, akkor valld meg az Úrnak és hozd világosságra. Könnyen lehet, hogy a Szentszellem leszáll rád, de ugyanakkor az Ördög számára is teret nyújtasz a támadásra. Akkor kétfajta szellem fog munkálkodni benned. A Szentszellem munkálkodik majd benned és megjelenti magát, de el fog jönni az idő, amikor az Ördög is megjeleníti magát. A Szentszellem beszél hozzád, de az Ördög is beszélni fog hozzád és a végén összezavarodsz. Ezért van az, hogy mielőtt az Úr adja a Szentszellemet. Ő azt akarja, hogy bizonyosodj meg afelől, hogy nincs megvallatlan bűn a szívedben.

Ha bocsánatot kell kérni valakitől, vagy meg kell békülni valakivel, akkor tedd azonnal, tedd meg mielőtt arra kéred Jézust, hogy kereszteljen meg Szentszellemével. Ha keserűség, gyűlölet vagy meg nem bocsátás van a szívedben, akkor saját magad nyitod meg a csaló, utánczó lélek előtt magadat. Az életed valódi csatatérre válik a Szentlélek és az Ördög között, akik harcolni fognak tebenned.

A harmadik pont. Bizonyosodj meg afelől, hogy nincs démoni kapcsolat az életedben. Ha a múltban például jóvendőmondóhoz mentél, vagy horoszkópot csináltál, vagy varázstáblával játszottál, vagy foglalkoztál

asztaltáncoltatással, vagy spiritizmussal. Utasítsd vissza a Jézus Krisztus nevében, tagadd meg őket. Tedd meg ezt most rögtön és mondj egy imádságot így:

Az Úr Jézus nevében megtagadom a kapcsolatot, nevezd őket nevében, horoszkóp, varázstábla, stb. melyeket én a múltban cselekedtem. Mostantól kezdve semmi közöm sincs ezekhez a démoni erőkhöz. Ad át teljesen életedet Jézus Krisztusnak és köszönd meg Jézusnak a szabadítást, amelyet ad az Ő ígérete szerint melyet az Ésaías könyve 61: 1. versében olvassunk.

”Hogy Ő megnyitja a börtön ajtaját azok számára, akik kötelékben vannak.

A II. Mózes 20: 5-ben így olvassuk:

„Az Úr a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok, Aki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban harmad és negyed íziglen.”

A Biblia világosan kimondja, hogy az a lelkület, amely az atyákban volt, visszatér hozzánk. Imádkozz egyszerűen így: Az Úr Jézus nevében megtagadom a démoni kapcsolatot, amely elődeimtől származik reám. Ez olyan, mint a következő történet:

Van egy csónakod és motorod. A csónak ki van kötve egy kötéllel egy fához a parton. Bár a motor teljes sebeséggel járt, mégsem juthatsz előre, mert a csónak ki van kötve. A keresztyén életben, ha ilyen démonikus átok van rajtad a múltból, akkor nem tudsz előbbre jutni a szellemi életben. Amikor a Szentszellem leszáll, bár ereje van a motort mozgásba hozni, nem jutsz előre, mert a csónak ki van kötve. Vágd el a kötéleket azzal, hogy megtagadod a bűnt és a régi kapcsolatokat.

Most jön a negyedik lépés.

A Lukács evangyéluma 11: 13-ban a Biblia megmagyarázza, ha mi kenyeret kérünk szüleinktől, akkor nem fogunk köveket kapni, ha tojást kérünk, akkor nem kapunk skorpiót, ha halat kérünk, akkor nem fogunk mérges kígyót kapni. A 13. versben ez az ígélet áll.

„Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a Ti mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik tőle kérik.”

Egyedül hit által kaphatjuk meg a Szentszellem ajándékát. Mi tudjuk, hogy megkapjuk, és azért kapjuk meg, mert Isten ígéje megígérte. Tudjuk, hogy amikor a Szentlelket kérjük, akkor nem gonosz lelket kapunk, hanem a Szentlelket kapjuk. Ha ilyen bizodalommal vagyunk a mi Urunkhoz, akkor imádkozhatunk és kérhetjük, hogy kereszteljen meg bennünket Szentszellemével.

Emlékezzünk arra, hogy Jézus az egyetlen, aki Szentszellemmel keresztel. Nagyon sok ember helytelenül imádkozik a Szentszellemért, amikor így könyörög: Ő Szentlélek tölts meg engem. Olyan ez, mint amikor valaki elmegy egy úszómedencébe és kéri a vizet, hogy keresztelje meg őt. Sohasem fog így megkeresztelkedni. Nekünk oda kell menni a lelkipásztorhoz és kérni, hogy merítsen alá bennünket a vízbe. Jézus is hasonló ehhez a lelkipásztorhoz. Ő meg fog bennünket keresztelni csak nem vízzel, hanem Szentszellemmel. Csak imádkozz és kérd Jézust, hogy kereszteljen meg Szentszellemével, most. mert te tudod, ha kéred a Szentszellem, megadatik néked.

Miután imádkoztál és kérted Jézust, hogy kereszteljen meg Szentszellemmel, akkor kezd el dicsérni őt. Miért? Azért mert tudod, hogy Ő adta neked a Szentszellem erejét, ha dicséred az Urat, ez azt mutatja, hogy hiszel az Ő ígéjének. Dicséred Őt, mert tudod, hogy Ő megtette, amit tőle kértél.

Egy dologra figyelni kell. Az emberek rendszerint zavarba jönnek, amikor a Szentszellem keresztségét kapják. Ez könnyen érthető, félelembe ejti az embert, mert nincs ilyen tapasztalat, zavarba jön, hogyan is, történik mi is lesz akkor, de nem kell megijedni. A Biblia a II. Tim. 1: 7-ben ezt mondja:

„Mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten, hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét.”

Ha félelem van benned ez nem Istentől, van, hanem az Ördögtől. Bármilyen történjék is Istennek gondja, van reánk.

Gyakran az Ördög azt mondja az embereknek, hogy démoni erőt kapnak és az emberek félnek és ez a legfőbb akadály nagyon sok embernél, amikor a Szentszellemet keresi. Remélem, hogy most te nem félsz. Egyszerűen ereszd el magad és bízd rá magad Isten ígéletére, amikor kéred a Szentszellemet, és Ő adja majd a Szentszellemet.

Különbség van démoni és az Isteni szellem ereje között.

Ha démon száll meg akkor kényszerít arra, hogy azt tedd, amit Ő akar, de ha a Szentszellem van benned Ő sohasem kényszerít. Ő azt akarja, hogy vesd alá magad és engedd át önként magad neki. Te csak kérd a Szentszellemet, és hitbeli viszonzásként dicséred az Urat. A Biblia azt mondja a Római levél 12. rész első versében:

„Szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent, és Istennek kedves áldozatul.”

Amikor először találkozol Jézussal, mint a Szentszellembe bemelegítővel. A Szentszelem irányítása alá akarja vonni egész lényedet, mint személyiséget. Ő a mi testünket is irányítani akarja. Tudod, mit mond a Biblia? „Az erdő minden vadja megszelídíthető” Merlemben még azt is láttam, hogy a krokodilusok is megszelídíthetők, de egy „fickó” nem szelídíthető meg. Ez, pedig a mi nyelvünk. Az Ige azt mondja a Jakab levele 3. részében, hogy ezt nem lehet megszelídíteni. A nyelv olyan, mint egy zabolátlan ló, ha meg tudod zabolázni a nyelvedet, akkor irányítani tudod egész személyiségedet és az egész testedet. Ha jön a Szentszellem Ő használni, akarja és irányítani a te nyelvedet is. Miért? Azért, mert ha Ő irányítani tudja a nyelvedet, akkor irányítani tudja az egész testedet is. A mi nyelvünk olyan sok éven át rettenetes elménk és gonosz szívünk irányítása alatt volt. Ahogy a Biblia mondja, ami a szívben az jön ki a szájon, de most a Szentszellem birtokba vett bennünket, és az első dolog, amit tenni akar, hogy átvegye az irányítást felett a gonosz tag felett, a nyelv felett.

A Szentszellem nem néma lélek, hanem olyan Szentszellem, aki meg akar nyilatkozni nagyon sok módon. Az egyik mód a nyelvek ajándékán keresztül megy végbe. Más ajándékot is akar adni a Szentszellem:

A bölcsesség beszédét, a tudás beszédét, a hitet, a gyógyítást, a csodákat, próféciát, lelkek megítélését és a nyelvek magyarázatát.

A Szentszellem a mi nyelvünket arra akarja használni, hogy az Urat imádjuk. Isten belép életünkbe, hogy irányítsa szellemünket, csak belép szellemünkbe, és mi megelevenedünk. A Biblia azt mondja a János evangéliuma 4: 24-ik versében:

„Az Isten lélek, és akik Őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják. És Ő ilyeneket keres imádóul.”

Miért kell nekünk Istent szellemben imádni. Azért mert amikor mi szellemben imádjuk az Urat Ő, épít bennünket, és arra készít fel, hogy másokat is építsünk. János evangéliuma 4:23-24. verse és I. Kor. 14:3.

A Szentszellem vétele után nagyon fontos, hogy elolvassuk az I. Kor. 14-et és megtanuljuk, hogyan engedelmessédjünk az Úr Isteni rendeléseinek. A Szentszellem keresztsége csak a kezdet magasabb szellemi áldások és felhasználhatóság felé. Ne várd, hogy a Szentszellem egyszerre adja valamennyi ajándékát, ha szellemben jársz, és Ő vezet téged mások felé való szolgálatba. Ő mind jobban és jobban fogja kinyilvánítani Önmagát rajtad keresztül. A példabeszédek 4: 18. verse valósággá válik.

„Az igazak ösvénye, pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz a teljes délig.”

Az én imádságom számotokra:

„Úr Jézus köszönjük Neked azt a munkát, amelyet a Szentszellem végez bennünk, hogy megjelentse Jézust mások számára a mi életünkön keresztül. Köszönjük a Szentszellem munkáját, ez nemcsak hatalom, hanem szeretet is. Nemcsak szeretet, hanem rend is.

Úr Jézus mi látjuk életünkben, hogy sokszor hiányzik az erő és a valóságos szeretet. Dicsérjük a Te nevedet, mert a Szentszellem tudja adni nekünk ezt a szeretetet. Ezen közöttünk munkálkodó és megjelent szeretettel Te kinyilatkoztatod magad rajtunk keresztül. Ily módon az emberek megláthatják a Te erődet. Uram mi nemcsak tudni akarunk erről a szeretetről és erőről mi meg akarjuk tapasztalni azt. Mi azt akarjuk, hogy életünk részévé váljék. Segíts bennünket Úr Jézus, hogy eljussunk a Szentszellem keresztségére. Mely erőre és szeretetre keresztül bennünket és ez által az életünk fényleni fog, és akkor Te fel tudsz használni bennünket áldáscsatornává, hogy elérjen sokakhoz, akik Reád várnak.

A fiatalok a mi nemzedékünkben a szexhez, a kábítószerhez, italhoz és egyebekhez fordultak, mert nem találtak szeretetet otthonukban, és megpróbálták a világ szeretetét megtalálni. Úr Jézus segíts nekünk, hogy meg tudjuk mutatni nekik az Isten igazi szeretetét, mert ez az egyetlen szeretet, amely képes kielégíteni, nem az emberi szeretet, mert az olyan önző. Urunk mi azt akarjuk, hogy a Te szereteted legyen a szívünkben és családjunkban, közösségünkben és gyülekezetünkben.

Add, hogy a Szentszellem megtalálja útját a mi éltünkbe. Jussunk el az erő teljességére, és ahogyan a Biblia mondja, alapozódjunk meg mélyebben és mélyebben a szeretetben.

Uram imádkozom férfi és nőtestvéreimért, hogyha nekik fizikai vagy szellemi erőre van szükségük, Benned találják meg azt. Segíts Uram, hogy bizzunk Benned egyszerűen. Engedjük, hogy a Te munkádat a mi életünkben el tudjad végezni és a mi szükségünket, ki tudjad elégíteni.

Köszönjük Neked Jézus, hogy mielőtt a mi szükségünket kielégítetted. Először velünk akarsz találkozni. Készek vagyunk Urunk, hogy az életünket átadjuk Neked, hagyjuk, hogy Te vezess bennünket, amíg a Krisztus teljességére és a szellem szabadságára el nem jutunk. Köszönjük Neked Úr Jézus. A Te nevedben könyörgünk. Ámen.”